

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987 Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2019

Núm. 154

Presidència del Molt Honorable Sr. Baltasar Picornell i Lladó

Sessió extraordinària celebrada dia 15 de gener de 2019

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

- I. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals del Projecte de llei RGE núm. 7503/18, del Govern de les Illes Balears.. 8766**
- II. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 14764/18, complementada amb l'escrit RGE núm. 14785/18, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista i Podem Illes Balears, de l'estatut especial de capitalitat de la ciutat d'Eivissa.. 8783**
- III. Adopció d'acord sobre la proposta de la Mesa d'aplicar el procediment directe i en lectura única a l'escrit RGE núm. 13187/18, de proposta de delegació de competències al Consell Insular de Mallorca de les facultats que, com a administració gestora, exerceix ara l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears en relació amb el Museu de Mallorca.. 8798**
- IV. Debat i votació, si n'és el cas, de l'escrit RGE núm. 13187/18, de proposta de delegació de competències al Consell Insular de Mallorca de les facultats que, com a administració gestora, exerceix ara l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears en relació amb el Museu de Mallorca.. 8798**
- V. Adopció d'acord sobre la proposta de la Mesa d'aplicar el procediment directe en lectura única al Projecte de llei RGE núm. 11012/18, de microcooperatives de les Illes Balears..... 8802**
- VI. Debat i votació, si n'és el cas, del Projecte de llei RGE núm. 11012/18, de microcooperatives de les Illes Balears.. 8802**
-

EL SR. PRESIDENT:

Passam, doncs, a la cinquena sessió plenària.

I. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals del Projecte de Llei RGE núm. 7503/18, del Govern de les Illes Balears.

Passam al primer punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals del Projecte de Llei RGE núm. 7503/18, del Govern de les Illes Balears.

Presentació per part del Govern del projecte de llei, té la paraula la Sra. Pilar Costa.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Un bon govern és aquell que es pot convertir en la clau del progrés d'una societat, serà així si la gestió del bé comú, la presa de decisions i totes les seves actuacions es duen a terme en base a principis de transparència, participació, igualtat, equitat i justícia, imparcialitat, honestedat, eficiència, i sostenibilitat.

El projecte de llei del Govern que avui esperam aprovar en aquest seu parlamentària s'ha elaborat d'acord amb tots aquests principis i amb la ferma voluntat i dedicació perquè esdevengui una llei eficaç a l'hora de guiar la gestió del Govern de les Illes Balears, una eina eficient, adaptada a la normativa i a les exigències dels nous temps, un nou temps on s'imposa una governança en què la transparència i la participació són eixos indiscutibles de qualsevol acció de govern.

La llei del Govern implicarà la derogació de l'actual llei, la Llei 4/2001, de Govern de les Illes Balears, una norma vigent avui que ha estat una fita en la regulació de l'estructura i l'organització tant de la presidència com de l'executiu de les Illes Balears i de les seves potestats normatives. La nova norma, a més, també substituirà parcialment en aquest cas la Llei 4/2011, de bona administració i bon govern, serà així perquè la llei que avui duim a aprovació tracta en un mateix corpus legal tant els temes organitzatius del Govern com també els d'actuació. Per altra banda, cal esmentar que, com no pot ser d'altra manera, el text també està adaptat a tota la normativa tant autonòmica com estatal posterior a aquestes dues lleis.

La regulació del text que avui presentam és la primera que es du a terme pel que fa a la regulació del Govern des de la reforma de l'Estatut d'Autonomia aprovat per aquesta cambra el 28 de febrer del 2007 i és per això que també introdueix preceptes de la norma bàsica de la nostra comunitat com és la introducció d'un article referit a la possibilitat d'aprovar decrets llei, una figura normativa que ja es va incloure a l'ordenament jurídic a partir de l'aprovació de l'Estatut d'Autonomia que es va aprovar ara fa dotze anys.

Tal i com hem dit, la llei del Govern recull en un sol text tota la regulació del Govern i incorpora les normes de bon govern, per tant, estableix el règim jurídic que s'aplica al president o presidenta del Govern, al Govern de les Illes Balears i als seus membres. Així mateix també regula l'exercici de la iniciativa legislativa i de la potestat normativa del Govern i finalment estableix els principis i valors que han de guiar l'actuació de l'executiu autonòmic i regula el procés de transició entre governs.

Aquest projecte de llei es va aprovar a la sessió del Consell de Govern del passat 6 de juliol de l'any passat, del 2018, i durant la seva tramitació parlamentària ha estat objecte d'un debat intens i d'intercanvi de parers que ha tengut com a resultat tota una sèrie de modificacions al text després d'aprovar-se diferents esmenes.

Vull aprofitar en aquest moment aquesta intervenció meua per agrair a tots els grups parlamentaris les seves aportacions, les quals sense cap dubte han contribuït a millorar aquest text. En total es varen presentar al seu dia 97 esmenes, de les quals 53 s'han incorporat al dictamen, és a dir, més de la meitat de les esmenes proposades.

Així és que la Llei del Govern podem dir que neix amb un ampli consens i després d'un procés de participació que ha implicat tots els grups amb representació en aquest parlament.

Entrant ja al contingut de la llei hem de dir que la llei del Govern conté 71 articles que estan dividits en un títol preliminar, el qual estableix quin és l'objecte de la norma, i cinc títols específics: el primer regula la figura de la presidenta o president, tant l'elecció i el seu estatut com les atribucions i la responsabilitat i el seu control parlamentari; el segon títol consta de cinc capítols, els quatre primers recullen el règim del Govern, tant el règim general com les atribucions del Consell de Govern, la regulació dels òrgans de suport i de col·laboració del Govern i el control del Govern i la seva representació davant del Parlament.

Si posam el focus en el funcionament del Consell de Govern podem veure que s'inclouen novetats importants per garantir l'assistència dels participants en aquest òrgan de deliberació i acció política. Podem destacar dues novetats que impliquen un canvi profund respecte de la regulació anterior.

La primera és la que possibilita l'assistència telemàtica a les reunions del Consell de Govern, així com també es fa possible en el cas de la Comissió de Secretaris, que, com saben és la comissió que es du a terme abans de cada Consell de Govern. En aquest article, a més, s'han acceptat esmenes de diferents grups que ajuden a aclarir els termes en què es pot fer realitat aquesta assistència telemàtica.

I l'altra novetat en el funcionament d'aquest òrgan és que s'aixeca el secret del documents que van al Consell de Govern quan formen part d'un expedient administratiu.

També vull destacar el capítol cinquè el qual regula el cessament del Govern i el procés de transició d'un govern a

l'altre. Aquesta modificació en la normativa es posarà en pràctica en un breu període de temps, ja que la convocatòria de les eleccions per al proper 26 de maig implicarà per força un procés de transició, sigui el que sigui, d'un govern a l'altre, en què s'hauran de seguir els preceptes que s'inclouen en aquest capítol, una vegada sigui aprovada la llei.

L'article 24, en aquest cas encara al capítol 4, estableix que el govern cessant mentre estigui en funcions, quedarà sotmès al control parlamentari en els mateixos termes que ho està el Govern quan no està en funcions. Amb la inclusió d'aquest precepte a la nostra Llei del Govern, podem considerar que ens hem avançat als nous temps. I ho dic perquè tenim una recent sentència del Tribunal Constitucional que no només avala aquest article, sinó que, a més, quasi diria que el recomana, com dic amb una recent sentència del passat mes de novembre, del 14 de novembre del 2018, del Tribunal Constitucional, que avala el control parlamentari al govern, fins i tot quan el govern es troba en funcions.

Aquesta sentència, recordaran vostès també, dona la raó en aquest cas a les Corts Generals, que varen plantejar un conflicte amb el Govern d'Espanya, en aquest cas quan hi havia el Sr. Rajoy de president, perquè es varen negar a comparèixer al Parlament perquè es fes un control de Govern, amb l'argument que s'estava en un govern en funcions. Els magistrats en aquest cas del Tribunal Constitucional conclouen de manera unànime que l'acció d'un govern en funcions no pot quedar exempta del control de les Corts Generals. I en aquest sentit, bé ja ens havíem avançat perquè aquest projecte ja havia estat aprovat abans en el Consell de Govern, ens havíem avançat en aquest sentit perquè el govern en funcions tenguí el mateix control parlamentari.

Així mateix la regulació del govern en funcions la trobam als articles que van del 26 al 33. L'article 28 estableix els principis d'actuació que han de guiar aquest executiu, es tracta del principi d'intervenció mínima, del principi de neutralitat política, dels principis de lleialtat i col·laboració i dels principis d'informació i transparència. D'acord amb aquests dos principis, d'informació i de transparència, posteriorment s'estableix que el Govern cessant ha de proporcionar de manera transparent la informació sobre l'estat de tramitació dels procediments i dels assumptes que resten pendents en cada conselleria i òrgans directius.

En total coherència amb aquest principi, per tal d'afavorir un traspàs harmònic d'un govern a l'altre, l'article 32 introdueix una nova obligació per a l'executiu, es tracta de l'elaboració d'una memòria que ha d'incloure tant la informació econòmica, com de projectes en execució del govern cessant. Així doncs aquest document ha de detallar tot un seguit de documents o d'estats comptables que preveu la llei, com pugui ser l'estat d'execució del pressupost de l'exercici en curs, les disponibilitats existents a Tresoreria, l'import de les obligacions pendents de pagament en l'exercici en curs, l'import dels compromisos que afectin als dos exercicis següents, l'import i les característiques de les operacions d'endeutament concertades en l'annualitat en curs i la relació i l'estat de tramitació, o d'execució de les

actuacions en curs que siguin més rellevants. Aquesta memòria es durà a aprovació a la darrera sessió del Consell de Govern, abans de la celebració de les eleccions.

I per altra banda i així mateix també el govern en funcions, ha de presentar una memòria general sobre les actuacions efectuades com a govern en funcions, que s'haurà d'aprovar a la darrera sessió del Consell de Govern en funcions. Per cert, també regula aquest projecte de llei les limitacions que té un govern en funcions i aclareix, no sé si és algun dubte, confusió o simplement provocar titulars quan ahir un dels grups parlamentaris va explicar que el nomenament de personal eventual, això es fa per poder blindar, és el que jo he llegit als diaris, el que faria és blindar càrrecs de cara a un futur; res més lluny de la realitat, perquè com tothom sap, qualsevol tipus de personal eventual cessa quan cessa el govern en aquest cas que es troba en funcions. És més, i vaig més enllà, abans amb l'anterior regulació no hi havia cap tipus de limitació, per tant, aquests nomenaments es podien fer igualment, encara que també en la pràctica per no oposar-nos dramàtics, no crec que s'hagi donat en cap cas i és difícil que es doni, que algú es nomeni per a tan sols uns dies, perquè repetesc, no es blindava res, tot el contrari, qualsevol càrrec eventual, el personal eventual cessa amb el govern cessant.

Passant ara al tercer títol d'aquesta llei, en el qual es regulen els membres del govern, tant la vicepresidenta o vicepresident, com conselleres i consellers, regula les condicions dels seus nomenaments i cessaments, les seves incompatibilitats i responsabilitats, així com les seves atribucions. I en coherència amb la voluntat d'aquesta llei per adaptar-se a la modernitat i al principi de transparència, el text que duim a aprovació no conté ja cap menció al fur processal dels membres de l'execució, és a dir, s'elimina l'aforament. I així d'aquesta manera ja neix adaptada a aquesta futura modificació de l'Estatut d'Autonomia per eliminar aquest privilegi anacrònic. Aquesta novetat, com dic, està en sintonia amb el Ple d'aquest Parlament, que va ser aprovat per unanimitat el passat dia 13 de novembre, i a més, recentment, també ja ha iniciat la seva tramitació en el Congrés dels Diputats. Així que una vegada s'hagi modificat l'Estatut d'Autonomia, tendrem ja adaptada la llei del Govern.

I pel que fa al règim de la presidenta o president i del Govern i les seves atribucions, bàsicament es reproduïxen les contingudes en l'actual Llei 4/2001, els membres del Govern han d'exercir les seves funcions amb dedicació exclusiva i estan sotmesos al règim d'incompatibilitats que s'estableix legalment.

El títol IV estableix les condicions per a l'exercici de la iniciativa legislativa i les potestats normatives del Govern, que, com ja he indicat al principi de la meua intervenció, entre aquestes iniciatives legislatives, s'inclou el decret llei tal i com ja recollia des del 2007 l'Estatut d'Autonomia.

A l'article 49 hi trobam els principis de bona regulació, que són el de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència, eficiència, qualitat i simplificació, propis també de la pròpia normativa estatal bàsica, però s'hi

suma un altre principi que m'agradaria destacar, com és el de la simplificació dels procediments i la reducció de normes. Un principi que vol conduir cap una reducció de la càrrega administrativa que ha de suportar la ciutadania i vetllar perquè les normes tinguin la qualitat formal que pertoca. Aquesta nova llei també implica una millor regulació de la transparència i de la participació ciutadana.

L'article 51 estableix que el lloc web de l'administració autonòmica contendrà un espai específic per consultar les iniciatives normatives i el seu estat de tramitació, així com les consultes prèvies a l'esborrany, perquè està clar que una ciutadania més informada, serà també una ciutadania més activa.

Passant al títol cinquè d'aquesta llei del Govern. En aquest apartat es recullen els principis d'actuació del bon govern que han de regir l'executiu de les Illes Balears. L'article 64 que estableix que el Govern i els membres que en formen part, han de garantir la transparència, la participació i la col·laboració ciutadana en els assumptes públics. Per aconseguir-ho s'ha d'informar de manera clara sobre l'activitat que es du a terme, s'han d'implantar mecanismes per escoltar els ciutadans i s'ha de facilitar la rendició de comptes.

L'article 65 enumera els principis ètics de bon govern, la integritat, honestat, exemplaritat, la cura de l'interès general i la promoció dels drets humans, així com el foment de la igualtat entre homes i dones, que són alguns d'aquests principis. Encara que hem de dir que el Govern es va avançar ja en l'elaboració d'un codi ètic que vàrem aprovar a principi de legislatura.

I finalment el capítol 2 estableix els criteris d'informació i publicitat, tant de l'acció de govern, com d'aquelles dades que s'han d'oferir quan es nomenen els membres de govern o la informació que s'ha de donar sobre les retribucions, declaracions patrimonials, etc.

Per acabar, també dir que a la disposició addicional quarta s'ha incorporat una esmena en aquest cas del Grup Parlamentari de MÉS per Menorca, perquè el Govern elabori un informe relatiu a l'organització territorial de la comunitat autònoma i els ens que en depenen, així com de la ubicació territorial d'aquests organismes. Amb aquesta llei en definitiva per tant, el que feim és actualitzar la regulació del Govern i també els principis que han de guiar l'acció de govern.

I vull acabar agraint una vegada més la feina i la col·laboració que hem tengut dels diferents grups parlamentaris perquè crec que acceptar més..., o que s'hagi aprovat més del 50% de les esmenes presentades crec que és una bona mostra que com més consens tenguim una norma d'aquestes característiques, que, en definitiva, també té una tendència a perdurar en el temps, més se'n beneficiarà la ciutadania d'aquestes illes.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Costa. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, RGE núm. 8678, 8672, i les esmenes 8760 i 8761, presentades conjuntament amb els Grups Parlamentaris MÉS per Mallorca, Podem Illes Balears i Mixt, Gent per Formentera, i posicionar-se respecte de la resta de grups parlamentaris, té la paraula el Sr. Martí, per un temps de deu minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Efectivament, com deia la consellera, moltes de les esmenes..., som un dels grups que vam presentar prou esmenes, però bé, estam satisfets perquè gran part d'aquestes, de fet totes menys quatre, doncs, es van poder incorporar o transaccionar, per tant, ho valoram molt positivament, efectivament.

Primer, sí que voldria fer una valoració molt ràpida respecte del projecte presentat pel Govern perquè creiem que era un projecte necessari, hem de recordar que l'actual llei, la vigent avui, és de 2001, han passat quasi 18 anys i moltes normes bàsiques de l'Estat i autonòmiques doncs han canviat, i més substancialment; era fonamental adaptar-se, tenir en compte a nivell autonòmic el nou text de l'Estatut d'Autonomia o tenir també en compte la Llei 4/2011, de la bona administració i bon govern. I a l'àmbit estatal, entre moltes altres, la Llei de procediment administratiu comú, la Llei 39/2015, a més de moltes normes bàsiques establertes a l'àmbit de la transparència i el bon govern. Per tant, era fonamental aquesta adaptació.

Crec que el Govern va prendre una decisió també important que és en lloc de modificar-la doncs proposar un nou text i modificar també alhora parcialment, en un sentit positiu, la Llei 4/2011, que esmentava abans, de bona administració i bon govern.

En aquest sentit, s'ha aprofitat perquè allò que el Parlament ja s'havia pronunciat d'una manera molt clara també tengués coherència en aquest text, desapareix la referència a l'aforament processals dels membres del Govern, cosa que consideram molt positiva, i regula millor la transició en la conformació del nou govern, estableix que el Govern cessant i per tant en funcions estarà sotmès, com bé s'ha dit, al control del Parlament i en els mateixos termes que el Govern en plena funcions. A més, estableix més limitacions, tot el contrari del que efectivament aquests dies en alguns grups, en concret el Partit Popular han dit que és una autèntica barbaritat, doncs, estableix més limitacions en l'exercici del Govern en funcions. És fals, absolutament fals, que aquest govern doncs doni més màniga ampla perquè es puguin contractar càrrecs eventuais sense cap limitació, tot el contrari, s'estableixen limitacions, més claredat en tot aquest procediment.

Per tant, nosaltres creiem que es guanya en transparència, a més a més, també desapareix el secret dels documents que formen part d'un expedient administratiu i que són tramitats pel Consell de Govern; és un exemple més d'aquesta millora en l'àmbit de la transparència i de la regulació d'aquest moment de transició en la conjugació del nou govern.

Com deia, s'han aprovat moltes de les nostres esmenes, vull fer referència només a algunes per posar-les en valor. Una d'elles té a veure amb el tractament de la presidència del Govern, que hem volgut fer coherent amb les altres presidències, no modificant el reglament, que d'això ja hi ha un procediment de reforma de Reglament de la cambra, però sí que sigui coherent amb també el tractament dels expresidents del Parlament o que sigui coherent amb el tractament del batle de Palma, que també està regulat per llei.

En segon lloc, elimina, hem aconseguit eliminar l'excepcionalitat, cosa que creim que ja hauria d'estar normalitzat, de les videoconferències i les reunions a distància en els Consells de Govern així com també que les reunions del Consell de Govern es puguin dur a terme a qualsevol illa, com de fet s'ha anat fent fins ara.

També hem introduït un canvi, per a nosaltres important, i és que el portaveu del Govern formi, sigui, s'elegeixi entre els membres del Consell de Govern; el projecte de Govern contemplava que no necessàriament hagués de ser així, nosaltres consideràvem que la responsabilitat en aquest cas havia de ser, de portaveu del Govern, havia de ser assumida per un membre del Govern.

També, i ja hi ha fet referència la consellera, bé, s'ha introduït un concepte per a nosaltres molt important i un compromís inclòs dins l'articulat que fa referència a la desconcentració, en aquest cas és ver que falta una feina prèvia important, però almenys el Govern sí que elaborarà un informe relatiu a l'organització territorial de la comunitat autònoma i açò ha de permetre, doncs, fer aquest plantejament o replantejar sense tensar la situació, però replantejar que no totes les unitats administratives o les unitats funcionals hagin d'estar ubicades només a Palma o a Mallorca.

Quant a esmenes que han quedat vives, sí que voldria fer referència, les vull defensar, dues d'elles fan referència a la Comissió General de Consells Insulars, són esmenes que bàsicament tenien com a objectiu que aquest nou organisme que s'ha creat, conformat entre els consells i el Parlament, de relació entre consells i Parlament, doncs, tengués presència dins aquesta nova llei del Govern. Així s'ha aconseguit, tot i que nosaltres pensam que hi ha alguns aspectes més que encara es podrien introduir, un dels quals té a veure bàsicament amb el títol de l'article 48 que fa referència a l'audiència i informació pública, i nosaltres proposàvem afegir-hi també acord de posicionament, que és el terme que se li ha donat a aquells acords que prenen, que es prendran a la Comissió General de Consells Insulars.

També dins aquest àmbit, dins l'aspecte que fa referència a la Comissió General de Consells Insulars, proposàvem

introduir-hi un aspecte més, també a l'article 58.3, en el qual dèiem que el Govern també pogués sotmetre un avantprojecte de llei, un projecte de decret legislatiu o un projecte de reglament si així considera que té efecte per als consells insulars, doncs, que també pogués tenir els tràmits previstos per a l'audiència, la informació pública que, bé, un tema que es va defensar ja en el seu moment, però que creiem que era important que també es pogués recollir. Són dos aspectes en els quals no hi ha hagut acord, però bé, així i tot per a nosaltres és positiu que almanco la presència de la Comissió General hagi quedat incorporada.

I les altres dues esmenes que queden vives tenen referència a un aspecte molt concret i és que pensam que els consells insulars avui són organismes prou adults perquè puguin ser ells que nomenin, que signin la convocatòria de les eleccions al consell insular. És a dir, defensam que els consells són alguna cosa més que un ens local, que amb la Llei de consells i l'Estatut de 2007 són governs, són considerats governs a cada una de les illes, els quals dins el marc de la LOREG, i ho deim i insistim sempre, dins el marc de la LOREG han de poder signar una convocatòria d'eleccions. Lògicament la convocatòria s'haurà de fer quan digui l'Estat, d'acord amb la LOREG, però el fet que ho puguin signar els consells, a més d'una qüestió formal, ens sembla també una expressió coherent amb la rellevància que volem donar a aquests organismes, a aquests governs a cada una de les illes. Açò requeria no només modificar, doncs, un article, l'article 9.1 del projecte de llei, sinó que, a més, necessitava la modificació de la Llei electoral dels consells insulars, i per açò vam també proposar una disposició que donés coherència a aquesta proposta i a aquesta modificació.

Per altra banda, respecte de les esmenes que queden dels altres grups nosaltres ens mantindrem en el mateix posicionament que vam tenir, excepte..., bé, en aquest cas he vist que Gent per Formentera havia eliminat algunes de les seves esmenes, la que queda viva, o la que tenc constància que queda viva, nosaltres li donarem suport, és la que fa referència al règim singular, li donarem suport, així ja ho vam fer també en ponència i en comissió, per tant, ho mantindrem. A la resta de punts i esmenes de les que queden mantindrem el vot que vam tenir. Per a nosaltres, en aquest cas, no modifiquen aspectes substancials o almenys que per a nosaltres són substancials d'aquesta llei, que hi havia de contemplar en aquesta llei, i en alguns casos incorporen un text, un redactat, doncs, que més que generar seguretat genera inseguretat, per tant, hem cregut que no havien de merèixer el nostre suport.

Res més, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, RGE núm. 8686 a la 8691 i de la RGE núm. 8694 a la 8697, i posicionar-se respecte de les altres esmenes dels altres grups parlamentaris, té la paraula el Sr. Melià, per un temps de deu minuts.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President, senyors i senyores diputats. Ja que en aquest moment en el ple som uns pocs, estam un poc en família, li faré una broma, consellera, perquè no deixa de ser un cert sarcasme que vostè vengui aquí i ens parli de reduir, eh?, reducció de normes, i aquest és un plenari, i aquest final de legislatura és un clar exemple de reducció normativa, no?

És a dir, jo crec que continuam fent massa normes i no ens aturam i per molt que la seva llei, per molt que al seu discurs digui que feim... que hi ha una voluntat de reduir normes, al final això -diguem- no és la realitat de les coses. Però bé, dita aquesta introducció i dit que no reiterarem el contingut de la llei perquè ja ho ha fet la consellera, i el Sr. Martí també ha dedicat cinc minuts a tornar reiterar les novetats d'aquest projecte de llei, em centraré en les cinc esmenes bàsiques que el nostre grup parlamentari manté a aquest projecte de llei.

La primera és relativa al govern en funcions, nosaltres defensam que el govern en funcions no tengui capacitat d'aprovar reglaments, disposicions de caràcter general; el projecte de llei diu que ho podrà fer en casos d'urgència, en casos de necessitat, en casos justificats, diguem..., el projecte de llei parteix de la idea que no és... normalment el principi general és que el govern en funcions no en pugui aprovar, però en determinats supòsits en pugui aprovar, el que passa és que aquests supòsits són tan amples que al final passarà un poc com amb els decrets llei o pot passar com amb els decrets llei, que hi ha una proliferació de la utilització d'una eina excepcional a la realitat.

Per tant, nosaltres entenem que un govern en funcions, clarament, no és qui hauria d'aprovar disposicions de caràcter general i, per tant, tenim dues esmenes: una per eliminar aquesta excepcionalitat i una altra perquè quedi absolutament vetada la possibilitat d'aprovar reglaments.

La segona esmena és en relació amb el cessament dels consellers, és una esmena molt tècnica, diguem-ho així, però està bé que diguem que els consellers cessen per la seva dimissió presentada per escrit al registre general, la nostra pretensió és afegir això, que sigui per escrit i presentada al registre general, perquè, si no, no queda definida exactament la manera de dimissió d'aquest conseller.

La tercera esmena és relativa a la informació pública dels avantprojectes de llei, nosaltres entenem que tots els avantprojectes s'han de sotmetre a un tràmit d'informació pública, així com està redactat el projecte de llei diu que això s'ha de produir, aquesta informació pública, només quan resulti preceptiva o sigui convenient; que normalment es fa, se'm dirà, cert, però ja que fem la llei del Govern el que caldria és que quedàs clar com si fos de dia, i el Sr. Martí, que ha parlat tant de transparència, de participació, idè que quedi absolutament clar que sempre es farà un tràmit d'informació pública als avantprojectes de llei. Això és la pretensió de la nostra esmena, i en ponència i en comissió no ha fructificat, tot i que vostès parlen tant de transparència.

La quarta esmena és en relació amb les regles de conducta dels membres del Govern. Nosaltres aquí entenem que hi ha una intromissió a la privacitat dels membres del Govern, per què? Perquè diu que no podrà dur a terme activitats privades que puguin menystenir..., les activitats privades cadascú ha de poder mantenir les seves. A nosaltres ens sembla molt bé que no pugui dur a terme un membre del Govern activitats públiques que puguin menystenir la dignitat del càrrec, però les activitats privades, qui jutja si una activitat privada menysté o menyscapse...? -no, això és així-, després entrarem en judicis que no tenen un contingut polític.

Per tant, nosaltres entenem que en aquest sentit hi ha un excés en la regulació i ho voldríem limitar a les activitats públiques.

I finalment tenim una esmena que afecta una altra llei, que és la Llei de fosses, que no... no està vinculada exactament a l'objecte fonamental d'aquesta norma, però que pensàvem que era un bon moment perquè el Govern aprofitàs per rectificar i definir bé les funcions del Govern i de les administracions públiques en relació amb aquest procés de les fosses, perquè a la pràctica s'ha demostrat que existeixen dificultats amb la normativa que es va aprovar en aquesta legislatura. Per què? Perquè es preveu una ocupació temporal, però l'ocupació temporal a la normativa general d'expropiació forçosa és instrumental d'una expropiació; és a dir, jo faig una autopista, expropiï uns terrenys per fer una autopista i al costat de l'autopista, mentre faig les obres, ocup temporalment uns terrenys per posar les terres, aquesta ocupació temporal és instrumental de l'autopista, i la deixaré de fer quan acabi l'autopista, però sempre és d'un bé immoble, d'una finca, i sempre instrumental.

Quan la Llei de fosses parla d'ocupació no encaixa amb el concepte de la normativa d'expropiació forçosa, perquè no és instrumental de res, és un fi en si mateix i no és d'un bé material, no és d'una finca, és..., molt sovint és d'un dret d'una concessió administrativa. Per tant, la nostra postura era simplement encaixar aquesta discordança que existeix entre la Llei de fosses i la normativa general d'expropiació forçosa.

Malauradament no hem aconseguit que durant tota la tramitació parlamentària s'entengui la problemàtica i que això era bo i era una millora important tècnica a la Llei de fosses. Tot i ser escèptic, torn cridar als grups que donen suport a la majoria que reconsiderin la seva postura i entenguin que aquesta esmena seria positiva per a la finalitat que persegueix la Llei de fosses i que, per tant, podríem aclarir tota una sèrie de dubtes que existeixen per a l'operativitat pràctica d'aquesta normativa de fosses.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Popular, RGE núm. [8704](#), [8712](#), [8713](#), [8714](#) i [8717](#), i posicionar-se respecte de les de la resta de grups

parlamentaris, té la paraula l'Hble. Sra. Perelló, per un temps de deu minuts.

LA SRA. PERELLÓ I JORQUERA:

Gràcies, Sr. President. Bé, en el meu torn d'intervenció no em referiré a la justificació d'aquesta llei, la Sra. Consellera amb la seva exposició ja ha explicat les raons i les motivacions que ens duen a aquesta llei, sí que direm que es tracta d'una llei amb la qual estam substancialment d'acord i que majoritàriament rebrà el nostre suport.

Aquest grup manté actualment cinc esmenes vives i, per tant, cenyiré la meua intervenció a la seva defensa.

L'esmena 8704 postula la supressió de l'article 31, que és aquell al qual s'ha referit també la Sra. Consellera i que fa referència a aquelles facultats que pot dur a terme en determinades circumstàncies el Govern trobant-se en funcions.

El projecte de llei regula de forma prou extensa el govern en funcions, que, com ja sabem, s'ha de limitar al despatx ordinari d'assumptes, precisament per a no comprometre l'acció del govern entrant excepte, és clar, casos d'urgència acreditada o quan hi hagi raons d'interès general que justifiquin l'adopció de certes mesures, en tot cas, es tracta de situacions excepcionals.

Ara bé, n'hi ha prou a llegir aquest article per veure que en funcions el Govern podrà actuar com si no es trobàs en funcions i, si bé és cert que la redacció inicial s'ha matisat durant la tramitació parlamentària, i ja no es recull que aquestes actuacions que el precepte detalla es podran dur a terme quan concorri -deia el projecte inicialment- qualsevol circumstància degudament motivada, el cert és que les facultats que es reconeixen al govern en funcions resulten pot compatibles amb una figura que, per la seva pròpia naturalesa cessant i transitòria, manca d'aptitud per exercir la plenitud de les atribucions d'un govern.

Una cosa és que, amb caràcter general l'article 27.2 del mateix projecte digui que el govern en funcions podrà adoptar les mesures que siguin necessàries en casos d'urgència o per raons d'interès general, la qual cosa obligarà en cada cas concret a analitzar si concorren aquests pressuposts habilitants, i una altra que un precepte enumeri les actuacions que pot dur a terme quan moltes d'aquestes són poc compatibles amb la situació d'interinicitat d'aquest govern.

En sentit estricte, entenem que si el Govern actua en base als principis que aquesta mateixa llei propugna mai no podrà haver-hi una actuació d'aquest que no sigui motivada per l'interès general. Per tant, si amb la sola invocació a l'interès general, inherent a la mesura que es vulgui adoptar, es poden, per exemple, aprovar decrets lleis, reglaments, com deia el Sr. Melià ara fa un moment, subscriure convenis o autoritzar convenis de col·laboració, amb el corresponent compromís pressupostari que això implica, és clar que ens trobam davant un govern en funcions amb unes facultats pràcticament totals

que fàcilment es comprèn que poden comprometre seriosament l'acció del proper govern o fins i tot dificultar-ne la seva constitució. Tot això per no parlar de les facultats que li reconeix el precepte, que no només casen poc o gens amb un govern en funcions, sinó que fins i tot no s'acaba de veure quin interès general preponderant i peremptori es podria invocar per justificar-les, com ara l'aprovació, modificació de relacions de llocs de feina, la concessió d'honors o distincions, o el nomenament de personal eventual i la contractació de personal directiu.

En definitiva, entenem que el govern en funcions ha de continuar exercint les seves tasques evidentment, però sense introduir noves directrius polítiques, ni per descomptat condicionar, comprometre o impedir les que hagi de traçar aquell govern que el substitueixi. El cessament priva aquest govern de la capacitat de direcció política a través de qualsevol dels actes vàlids en aquest fi, de manera que l'excepcionalitat no es pot concretar, entenem, en un llistat de facultats, perquè, en tot cas, ens trobam davant situacions que s'hauran d'analitzar i justificar cas per cas, i la idoneïtat de la mesura a adoptar dependrà de les concretes circumstàncies en què s'hagi de prendre.

Pel que respecte l'esmena 8712, que postula la supressió de l'article 57, el projecte manté una important novetat a la fase inicial del procediment d'elaboració de disposicions reglamentàries quan assenyalava que en la resolució iniciadora del procediment, o després d'haver estat dictada, de forma excepcional es pot proposar a l'òrgan competent, per raó de la matèria, que adopti les mesures provisionals que es considerin oportunes, per assegurar l'eficàcia de la regulació que es preveu establir; aquestes mesures, diu, s'han de confirmar, modificar o extingir en funció del desenvolupament del procediment de l'elaboració de la normativa i de la major o menor necessitat de protegir els interessos implicats i, en tot cas, s'extingiran a l'entrada en vigor de la disposició general de què es tracti o en el termini que preceptivament s'haurà establert a l'hora d'iniciar el procediment normatiu que aprovi la norma.

La regulació d'aquestes mesures cautelars, amb aquests termes, amaga el que en el fons és l'aprovació d'un reglament provisional, o de necessitat, que es preveu així amb caràcter general, sense més tràmits que els exposats i fins i tot amb la possibilitat d'adopció sense audiència en cas de supòsits d'urgència inajornable. En aquest punt coincidim plenament amb el criteri que ja va manifestar el Consell Consultiu en el seu dictamen número 40/2018, relatiu precisament a aquest avantprojecte de llei, on objectava precisament la regulació que es feia amb caràcter general d'aquesta possibilitat i considerava que aquesta facultat hauria d'estar específicament prevista en una llei prèvia i d'àmbit sectorial, al temps que apuntava que la Llei 30/2015, la que regula precisament el procediment administratiu comú de les administracions públiques, no ha previst una facultat similar pel que sembla, deia, un excés la previsió que es manté en el projecte de llei i que ha arribat fins a dia d'avui.

L'esmena 8713, en relació amb l'article 58, audiència i informació pública, simplement postula afegir "a les raons d'interès públic", raons greus d'interès públic. Entenem que tractant-se d'aquests tràmits tan importants, com el d'audiència i informació pública, que precisament s'ometran o se'n prescindirà, el matís és important.

En relació amb l'article 59, es manté l'esmena 8714, que el que fa és que en relació amb aquest article, és cert que varem presentar diverses esmenes, algunes de les quals han estat efectivament acceptades i incorporades al text, però es manté aquella que postula incorporar al punt 2, lletra b), en relació amb els projectes de reglament el següent: "Si es tracta de projectes de reglament, un informe dels serveis jurídics competents sobre l'adequació a dret de la norma projectada i un informe de la secretaria general de la conselleria promotora de la norma, que haurà de referir-se com a mínim a la correcció del procediment seguit i a la valoració de les al·legacions presentades."

Creiem important mantenir la intervenció de la secretaria general en el procediment, vistes les atribucions que aquesta té, segons l'encara vigent Llei de règim jurídic de l'administració de la comunitat autònoma, que té, entre d'altres, les d'assistència tècnica i jurídica en l'exercici de la potestat normativa, al temps que consideram important que a l'expedient hi figuri una valoració de les al·legacions presentades durant els tràmits d'audiència i d'informació pública.

Finalment, a l'esmena 8717, en relació amb la disposició final primera, fem nostres les consideracions també fetes el seu dia pel Consell Consultiu quan, analitzant l'avantprojecte, deia que excloure la consulta prèvia del Consell Consultiu, amb caràcter previ a l'aprovació d'ordres del conseller, encara que aquestes siguin només les que desenvolupin decrets sobre la legalitat, el Consell Consultiu ja s'hagi pronunciat, suposa ometre la intervenció del parer qualificat del mateix, allunyant-se del control efectiu de les disposicions generals administratives que han de sotmetre igualment a la llei i al dret el principi de jerarquia normativa, i això com a garantia de l'actuació administrativa davant els ciutadans.

I és que el fet que es tracti d'una ordre que desenvolupa el contingut de decrets que ja hagin estat dictaminats pel Consell Consultiu no justifica, a parer nostre, la seva exclusió del control preventiu de legalitat que du a terme aquest òrgan consultiu, i de fet resulta molt destacable el fet que el mateix Consell Consultiu, en el seu dictamen, digui que una succinta revisió a la nostra doctrina recaiguda amb caràcter previ als projectes d'ordres que han estat sotmesos a consulta, ratifica la necessitat de no excloure precisament aquesta consulta. Raons totes elles per les quals entenem que s'ha de mantenir en aquests casos també la intervenció del Consell Consultiu.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Perelló. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans RGE núm. 8734, 8736, 8737, 8738, 8740, 8744, 8748 i 8751, i l'esmena del Grup Parlamentari Mixt, Gent per Formentera, 8664, i les RGE núm. 8760 i 8761, presentades conjuntament amb els grups parlamentaris MÉS per Menorca, MÉS per Mallorca i Podem Illes Balears, i posicionar-se respecte de les de la resta de grups parlamentaris, té la paraula l'Hble. Sr. Pericay, per un temps de deu minuts.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sr. President, senyores i senyors diputats, bona tarda a tothom. Bé, en primer lloc, els deman que l'esmena 8664, de Gent per Formentera, es tengui per defensada en els seus propis termes i evidentment també les dues que són comunes amb altres grups, que ja les han defensades aquí mateix i m'estalviaré de referir-m'hi.

Bé, abans de passar a defensar, si és que realment té qualche sentit, m'estic demanant si a finals de legislatura, quan fem aquests plens de debat i aprovació d'unes esmenes que ja han anat passant, per dir-ho així, per mil filtres, o per mil sedassos, abans de defensar les esmenes de Ciutadans que encara queden vives, em permetran que abordi una qüestió col·lateral, però que per a mi, com a mínim, és d'una importància fonamental, em referesc no tant al que aquesta llei diu, com al que aquesta llei amaga. En el seu discurs d'investidura la presidenta Armengol va pronunciar les paraules que ara els recordaré, amb la solemnitat que poden imaginar-se, pròpia, evidentment, d'un discurs d'investidura, les cit textualment: "Més enllà de les paraules, -deia la presidenta-, oferim compromisos, una nova llei de transparència que ens faci arribar en un termini breu a un objectiu, la corrupció zero. Ens hem d'equiparar als països del nord d'Europa, uns països on fa molt de temps la corrupció és l'excepció, no la norma, i per això hem de començar amb la nova llei de transparència".

Bé, no fa falta que els digui que aquest govern no va començar la legislatura amb una nova llei de transparència, ni fa comptes tampoc acabar-la en res que se li assembli, i això que de lleis, sobretot en aquest final de legislatura, n'hi ha hagut i n'hi ha a balquena, no crec que ningú m'ho pugui negar, n'hi ha prou a repassar l'ordre del dia d'avui. Es pot ben assegurar, per tant, que la presidenta del Govern ha incomplert el seu compromís i, a més, ho ha fet de manera impune, sense donar explicacions, fugint d'estudi cada vegada que se li ha demanat; jo mateix l'he animada, a part de demanar-li, sobre què feia comptes fer amb això, l'he animada més d'un pic a complir amb la seva paraula, em sap greu que avui estigui indisposada i no sigui aquí, amb la seva paraula, servint-se d'una proposició de llei de transparència que precisament Ciutadans va registrar fa cosa d'un any, una proposició de llei que dorm el son dels justos, per cert, que és el son que reserven aquest govern i els grups que li donen suport en aquesta cambra a totes les iniciatives de l'oposició que no els ve de gust que progressin adequadament, o parlamentàriament,

si s'ho estimem més així, però el nostre oferiment tampoc no va fructificar.

Com és natural, quan qualcú fa bandera de la transparència en el seu discurs d'investidura, fins al punt de prometre, a més d'una nova llei, una conselleria amb aquesta nominació, promesa aquesta darrera que sí va complir en part la presidenta, almanco fins que la mateixa falta de transparència de la conselleria, llavors anomenada de transparència, evidenciada en el famós cas Contractes, li va aconsellar dissoldre-la, quan qualcú fa bandera de la transparència, deia, tenim tot el dret a demanar i a demanar-nos, evidentment, què ha passat. I com que el demanar no ha obtingut resposta, hem de recórrer al demanar-nos, per què aquest govern ha renunciat a elaborar i a aprovar una llei de transparència?

Se'ns dirà, i amb raó, que no és l'única llei que no ha arribat a terme, que hi ha hagut un vertader embós en aquest final de legislatura, un embós fins i tot major que el que es produeix cada matí en els accessos a Palma, però bé, a pesar que això sigui vera, per a aquest govern, per exemple, i són exemples això, va prometre una llei d'educació, una llei de turisme, una llei del tot inclòs, si s'ho estimen més, se n'ha parlat avui, una llei dels drets dels consumidors, que crec que ha quedat en un avantprojecte, i unes quantes més que ara no record, són lleis com aquesta que no han vist la llum; però el problema en el nostre cas no és aquest, perquè aquesta llei de transparència no és que no arribi, no és que estigui fent cua, no és que es trobi pendent d'una nova oportunitat, és que ni se l'espera, eh!, és que aquesta llei de govern que avui aprovarem aspira si no a substituir-la sí com a mínim a servir de tapadora, de tapadora perquè tothom s'oblidi de l'altra.

Segurament per això alguns articles de la llei de govern tracten de l'exercici de la transparència, per poder enllestir amb quatre articles o amb quatre paràgrafs allò que hauria merescut una llei sencera, si hi hagués hagut per part d'aquest govern, almanco, un mínim de coherència amb la paraula donada i un mínim també d'ambició. Però no ha estat així, haurem d'esperar, per tant, a una nova legislatura, amb una majoria distinta, per poder disposar d'una eina que com a mínim per a nosaltres és absolutament necessària.

Quant a les esmenes de Ciutadans que encara queden vives, que són una vuitena en total, no entraré ara a explicar-les i a justificar-les una per una, els diré tan sols que poden dividir-se en dos grups, en dos grans blocs, però abans deixi'm indicar que retiraré una de les esmenes que tenim pendents, per tant, en lloc de 8 seran 7, que és l'esmena 8734. Dels dos grups de què parlava fa un moment, un primer englobaria aquelles esmenes que guarden relació amb la transparència i amb la necessitat d'aprofundir-la, no insistiré en això, és evident ja m'hi he referit fa un moment, però són esmenes que han quedat, per dir-ho així, pendents i que tenien aquest objectiu.

El segon grup, el segon gran bloc, tendria o té a veure amb les que fan referència al Consell Consultiu, la diputada Perelló s'hi ha referit fa un moment, i que crec que poden resumir-se també en la idea que la majoria fan referència a la necessitat de mantenir el pes del Consell, i per tant la seva funció

controladora del Govern, seguint justament les recomanacions que el mateix Consell Consultiu va fer en el seu dictamen, i, per descomptat, recomanacions que no han estat ateses en aquesta llei, encara que en altres lleis evidentment sí que ho han estat. Per tant, respon a aquests dos grans criteris.

I respecte de les esmenes dels altres grups, esmenes a les quals ja ens hi vàrem manifestar en ponència i en comissió, votarem en consonància amb el que vàrem votar llavors.

I res més, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pericay. Per defensar l'esmena del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, RGE núm. 8775 i les 8760 i 8761, presentades conjuntament amb el Grup Parlamentari MÉS per Menorca, MÉS per Mallorca i Mixt, Gent per Formentera, i posicionar-se respecte de les de la resta de grups parlamentaris, té la paraula l'Hble. Sr. Jarabo, per un temps de deu minuts.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Molt bé, gràcies, Sr. President. El primer de tot seria desitjar també un bon any als diputats i diputades presents, també a les conselleres presents i avui recalcaria també que als diputats absents, que són uns quants.

Bé, crec que estam d'acord que era una necessària adaptació la de la llei de govern que avui debatem i que jo posaria també en consonància amb altres lleis, també s'ha fet abans, com la llei de bon govern, la llei de l'oficina de lluita i prevenció de la corrupció, llei de transparència, que crec que són un camí per aconseguir una major atenció, un millor diàleg i també una major confiança de la nostra població amb els seus representants i amb les seves administracions, crec que aquesta llei va en aquest camí.

I sí que és cert que podria faltar una llei de transparència, ho vàrem comentar al principi de legislatura, ho deia ara el Sr. Pericay aquí, que seria necessària i vàrem pensar que quan es va presentar aquesta llei potser hagués estat necessari una llei de transparència que anés més encaminada per actualitzar tot aquest conjunt de lleis, amb una perspectiva més àmplia d'actualització també als nous temps de les reclamacions de la nostra població.

Sí que és cert que aquesta llei va lògicament en aquesta línia, també s'ha recordat aquí per part de la consellera Pilar Costa, amb una frase que crec que és clau i aquesta llei ho fomenta que és una ciutadania més informada, doncs, és una ciutadania també entenc amb més ganes de participar, i crec que hem d'intentar en el temps que tenim ara que això sigui possible, una llei no ho farà tot evidentment, és una passa molt petita probablement, però bé, anem en aquesta línia.

Crec que aquesta idea de sotmetre el govern i a l'administració a una possible radiografia continua per part dels ciutadans, permetre que puguin tenir un millor accés al

que es fa des de les administracions; insistesc també, i també ho fa aquesta llei, modernitzar la presa de decisions són aspectes que són ara mateix inajornables. S'han posat alguns exemples de tot això, que al Consell de Govern hi pugui haver presència a distància per part dels seus membres, aquest control parlamentari al Govern en funcions, també s'ha recordat la sentència del Tribunal Constitucional, i també el que crec que és la part més interessant de la llei que és aquest règim del govern en funcions. Nosaltres mantenim encara una esmena en aquesta línia perquè, si bé és cert que s'afirma que el Govern en funcions només podrà prendre decisions imprescindibles, d'urgència i motivades, així ho hem dit a la ponència i a la comissió, al final la sensació és que això podria ser un colador. En definitiva, serà el govern el que pugui decidir de quina manera ho aplica, però entenem que s'havia de limitar un poc més aquesta capacitat que pot tenir un govern en funcions.

Ja ho hem vist, ja ho hem vist, i tenim casos com el Govern de Mariano Rajoy que trobar-se uns quants mesos en funcions, i crec que són situacions que no s'haurien d'estendre i permetre d'alguna manera que es puguin mantenir en el temps, i d'alguna manera normalitzar situacions com aquestes crec que no és raonable, i tot el contrari, crec que és la legislació la que ha de forçar d'alguna manera que aquestes situacions durin el menor temps possible per donar i atorgar estabilitat a l'administració.

Ho dèiem, aquesta esmena nostra, que és la 8775, que és la supressió del punt d) de l'article 31, que fa referència a aquestes limitacions, concretament parla que el govern en funcions pot subscriure convenis no només amb entitats públiques sinó també amb entitats privades. El que entenem nosaltres és que, bé, malgrat els motius d'emergència que hi pogués haver en un govern en funcions, el que entenem és que no s'ha de facilitar aquesta tasca, que no s'han de permetre aquestes situacions, dilatar en el temps aquest govern en funcions com és i, a més, amb decisions que podrien ser importants, com és la subscripció de convenis.

Quant a les esmenes de la resta de grups, mantindrem el nostre posicionament.

Crec que ha estat interessant també l'aportació per part de MÉS per Menorca d'incidir en aquesta jo crec que necessària nova arquitectura institucional, crec que és un debat que serà llarg. Nosaltres ens hem abstingut en aquestes esmenes, però crec que sí que seria important treballar de quina manera es pot procedir a l'actualització de la nostra arquitectura institucional, ja veurem si més descentralitzada, més centralitzada, però almanco és un debat que s'ha de tenir i que crec que també és important i que, amb les incorporacions que s'han fet des de MÉS per Menorca, idò ho permet.

També han estat interessants algunes aportacions fins i tot del Partit Popular, que sí que ha treballat en la línia, entenem que per una vegada, també adequada a la democràcia, al contrari del que passa a altres territoris, crec que enfront, enfront una vegada més, d'aquests tipus de pactes que en definitiva estan suportats per partits diríem clarament

antidemocràtics que proposaran lleis antisocials, idò justament aquesta llei el que fa és tot el contrari i parla en concret del necessari foment, protecció i respecte que ha de tenir un govern cap als drets humans, i crec que en aquesta línia hauríem de seguir treballant tots els partits que ens considerem democràtics.

Simplement per acabar, votarem a favor d'aquesta disposició addicional que es presentades del Partit Socialista (...) una transacció amb Gent per Formentera, també la resta d'esmenes registrades ahir i, per suposat, jo crec que sí, el que deia abans el Partit Popular, crec que ens hem de felicitar per aquest consens assolit i, bé, per les aportacions de tots en aquesta noble, diríem, actualització de la nostra democràcia.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jarabo. Torn a favor o en contra, pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula l'Hble. Sr. Barceló, per un temps de deu minuts.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President, en funcions. Bé, l'Estatut d'Autonomia i molts de canvis legislatius que hi ha hagut posteriorment feien necessari actualitzar aquesta llei del Govern i, per tant, crec que amb molt bon criteri per part del Govern de les Illes Balears s'ha procedit a elaborar una nova llei, una nova llei que, malgrat que tenim encara algunes discrepàncies en alguns punts molt concrets, la veritat és que sorgeix amb un important consens. S'ha fet una feina molt important en aquest sentit, tant en ponència com en comissió, ja ho destacava la consellera, moltes esmenes acceptades o transaccionades, 53 ha dit la consellera i, a més, en comissió gran part de l'articulat va ser aprovat en el seu moment per unanimitat, que esperam que es mantengui lògicament en aquest debat del Ple del Parlament.

Vull destacar, com deia, tota la feina que s'ha fet en ponència de tots els grups, per part de tots els grups, les aportacions que s'han anat fent. També, com sempre, lògicament agrair l'ajuda que hem tengut per part dels serveis jurídics de la casa, també inestimable, com sempre, en aquest sentit.

I voldria destacar un parell de qüestions de la nova llei, algunes qüestions que crec que són importants o interessants: per exemple, se suprimeixen els tractaments d'honorable dels membres del Govern i del batlle de Palma, tractaments exagerats que no tenen cap sentit avui dia i que també afectarien en el futur el Síndic de Greuges, si hi arriba a haver un consens parlamentari suficient perquè qualche dia nomenem Síndic de Greuges.

Es regula també el cas de vacant del càrrec de president o presidenta i es regula també la presidència interina.

Quant al funcionament del Consell de Govern, com també han destacat altres portaveus, s'introdueix la possibilitat d'adopció d'acords a distància per mitjans telemàtic, a part de la votació presencial, lògicament, que ha estat l'habitual i la que hem tengut sempre, i també s'introdueix aquesta possibilitat a la Comissió de Secretaris Generals. Per tant, actualitzam en aquest sentit el funcionament del Consell de Govern.

Es preveu també la possibilitat que les reunions del Consell de Govern es puguin fer a qualsevol lloc del territori de les Illes Balears, això de fet a la pràctica ja passava, però ara està recollit a la norma. I, per altra banda, també l'acord final ha estat que el portaveu del Govern ha de ser un membre del Consell de Govern, tot i que es va plantejar la possibilitat que fos un membre que no fos del Consell de Govern, finalment ha quedat així.

Es regula la figura del govern en funcions, vistes i escoltades les intervencions que hi ha hagut dels grups que han participat fins ara i que mantenen esmenes, és un dels temes per ventura amb més controvèrsia, no? Per a nosaltres és una bona regulació, es posa el govern en funcions, amb els principis d'intervenció mínima, neutralitat política, lleialtat i col·laboració i informació i transparència. S'estableix, important, el control parlamentari per al govern en funcions; es limiten les seves funcions, així com també es limiten les del president en funcions. I molt important també, es regula l'actuació del sector públic instrumental durant el període de transició entre governs.

Ho dic perquè fins ara teníem una regulació del govern en funcions molt genèrica, tenia una sèrie de principis, efectivament, semblants als actuals d'intervenció mínima, però d'una manera genèrica, en aquests moments, s'han introduït, per tant, tota una sèrie de delimitacions de propostes concretes de feines que sí es poden fer i d'altres que no i, per tant, a la pràctica el que implica és que hem normativitzat el govern en funcions. Què vull dir? Que algunes de les qüestions que ara es planteja que el govern en funcions no hauria de fer, com que no estaven regulades, fins ara el govern en funcions les podia fer; hi ha hagut alguns dubtes per part de Podemos i del Partit Popular en aquest sentit, i d'El Pi, però és que fins ara no estava regulat i, per tant, el govern en funcions ho feia, en canvi ara -com he dit- es delimita.

S'han posat alguns exemples i hi ha esmenes concretes en això: aprovació de convenis, és clar, jo posava l'exemple quan ho debatíem en ponència, i deia: què passa si ara, no sol ser habitual i el contrari, només tenim sabatades per part del Govern de l'Estat, però què passa si ara ens despertassin i ens diguessin: mira, farem un conveni ferroviari i us farem arribar 400 milions d'euros d'aquí a un mes, d'aquí a un mes, i com que..., d'aquí a dos, i com que el govern es troba en funcions no el pot firmar, -ja sé que he fet política ficció, ja sé que és molt difícil-, però com que el temps...

(Remor de veus)

... -molta ficció, tal vegada hauria d'haver posat un altre exemple que no fos el conveni ferroviari, però perquè m'entenguin-, ah, no, com que el govern es troba en funcions, no podem firmar, no el podem firmar. Bé, em sembla absurd, sobretot perquè un conveni no es firma d'un dia per l'altre, hi ha una feina prèvia i, lògicament, quan arriba el moment de la firma... arriba quan arriba.

O el mateix podem dir de la contractació de personal eventual o directiu, s'han posat també molts emperons i entrebancs a aquesta qüestió. Hem de pensar que si d'aquí dos mesos el govern agafa personal directiu per cobrir una baixa per malaltia, per maternitat, per qualsevol motiu, aquesta persona, personal eventual o directiu d'una empresa pública, podrà estar fins al mes de final de juny, principi de juliol, no estarà més temps; no li estam donant cap "xollo", no li donam una feina de per vida. Això no ho pot fer, un govern, quan tal vegada es veu en l'obligació de fer una substitució forçada perquè hi ha hagut una dimissió o perquè hi ha hagut una malaltia sobrevinguda, etc.? Em sembla també que això és absurd i que això canvia per a res entrar en la qüestió del que pot fer o no pot fer un govern. Són exemples que volia posar i que crec que a la pràctica no tenen més problemes.

Una qüestió important també és que desapareix la referència als aforaments dels membres del Govern, una feina feta, per tant, de cara a la futura reforma de l'Estatut que està en tràmit.

Es regula la potestat reglamentària del Govern, es determinen els principis de bona regulació com els d'eficàcia, proporcionalitat, qualitat i simplificació. Es regula la transparència i participació ciutadana al procediment d'elaboració de normativa. Al lloc web de la CAIB es publicarà tota la normativa actualitzada. En realitat, moltes d'aquestes qüestions ja les feia el Govern, però ara estaran normativitzades.

Problemàtica de l'aprovació dels decrets per part del govern en funcions, que també el portaveu d'El Pi deia, bé, un decret du molts de mesos de tramitació perquè ha de passar informes jurídics, informes de la secretaria general, informes d'impacte de gènere, informes d'impacte sobre la família, sobre la infància, informació pública, al·legacions, Consell Consultiu, i quan es troba a punt de ser aprovat, ah, no!, perquè ara el Govern ja es troba en funcions, quan tal vegada fa 9 mesos, 10 mesos, 12 mesos que s'està tramitant. Bé, idò a mi em sembla que és tudar els doblers, no és el mateix... no és una pràctica d'eficiència, com que ara el Govern es troba en funcions ja no podem, tots aquests 10 mesos, 12 mesos de feina tirar-los per la borda, em sembla absolutament absurd. Sobretot, insisteix, perquè no és aprovar d'avui per a demà, no és un decret llei que amb dues setmanes el podem muntar si fa falta, no, du 12 mesos de feina, 12 mesos de feina, això voldria dir, a la pràctica, que un any abans de les eleccions ja no importa ni comencis a tramitar el decret, per tant, dels quatre anys tres són hàbils i un seria inhàbil, la qual cosa seria absolutament absurd. Per cert, fins ara se podia fer, per tant, no tenim cap involució en aquest sentit.

En el cas de disposicions reglamentàries, això sí que és una novetat, es podran prendre mesures provisionals durant el període d'elaboració i tramitació.

Es regula l'informe d'impacte de gènere a l'elaboració de normativa, que ja es feia, però ara està recollit.

S'estableixen els principis d'actuació del Govern, govern obert, principis de bon govern, s'incorporen per tant, aquests principis de bon govern. A la llei bona part de la regulació del bon govern, per tant, com dic, s'incorpora a la nova llei, i això vol dir que afectam la llei de bon govern, com també afectam la llei de capitalitat de Palma.

S'elaborarà un informe sobre l'organització territorial de l'administració de la comunitat autònoma.

La llei recull i també té en compte tant la recent llei de creació de l'Oficina contra la Corrupció com la recent creada Comissió General de Consells Insulars.

També es modifica la llei reguladora del Consell Consultiu i la llei del CES, en relació als terminis per als informes, en la línia precisament d'agilitar els procediments administratius.

I també, i això també per unanimitat, es modifica la llei electoral, en el sentit que els directors generals passin d'inelegibles a incompatibles, la qual cosa permetrà als directors generals presentar-se a llistes electorals sense haver de dimitir.

En definitiva, i ja acab, és una llei que modernitza la regulació del Govern, l'actualitza, incorpora pràctiques administratives que ja es duen a terme habitualment, algunes a proposta del Consell Consultiu; s'inspira en els principis de transparència, participació i bon govern i s'adapta als canvis legislatius que hi ha hagut els darrers anys.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Barceló. Doncs torn del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Vicenç Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia o bones tardes per a segons qui, senyores i senyors diputats. Avui que ens trobam en aquest debat i votació en plenari del projecte de llei del govern, crec que hem de recordar que s'ha fet una bona feina en ponència i en comissió, on s'han intercanviat moltes opinions, matisos, s'han fet prou transaccions a esmenes i, com ja s'ha dit, més del 50% han estat aprovades. Per tant, tenim un text millorat i més enriquit que quan va arribar al Parlament.

Creo que és important recordar quatre coses del projecte de llei, encara que ja s'hagi dit, substitueix la llei de bon govern, adequa aquesta llei a la reforma de l'Estatut d'Autonomia de l'any 2007, per exemple amb la regulació del decret llei, o la forma d'elecció de president, el seu estatus o les seves atribucions. També s'adequa a noves lleis com la de procediment administratiu comú o la de règim jurídic i dedica tot un títol a les potestats normatives del Govern, que d'una manera clara inclou el procediment comú d'elaboració, fixa l'obligatorietat de consulta prèvia a normes amb rang de llei i reglaments, incorpora la regulació de procediments d'urgència, dedica un capítol a bona regulació i fomenta la participació ciutadana, i també quins informes i dictàmens són preceptius. I també incorpora i a la vegada impulsa un govern sense papers amb la implementació de l'administració electrònica.

Veritat que també incorpora a la regulació bàsica del Govern aspectes organitzatius, una regulació de principis d'actuació i transparència, es parla d'integrar principis de bon govern, incorporar un codi de conducta, fixa els conflictes d'interessos i els deures d'abstenció i inhibició, parla de la transparència en l'acció del Govern i incorpora publicitat de retribucions i despeses de representació, així com les declaracions patrimonials.

El capítol cinquè del títol segon és un dels que ha estat més comentats, que és el govern en funcions. Jo només vull dir que crec que el text que avui votarem, com a mínim millora de manera clara la regulació que hi ha a la llei 4/2011, de bon govern, en el seu article 32, és molt més clara i concreta molt més les qüestions; abans no estava ben regulat i ara es condiciona el que pot fer el Govern, el seu president, queda clar què no pot fer i el que es limita es regula i es condiciona. S'expressa amb raons d'urgència, d'interès general, de motivació, de memòria justificativa, però realment hem de dir, com ja s'ha dit, abans es podien fer coses perquè no estava ben regulat, ara com a mínim està regulat, condicionat i limitat.

I és veritat que, per exemple, es parla que el govern en funcions ha de prendre un acord de Consell de Govern per fer de manera correcta un traspàs de govern, això tampoc no estava regulat.

I és important la declaració expressa de submissió del govern cessant al control del Parlament, perquè els darrers anys ens hem trobat en situacions que no pensàvem, el Govern del Sr. Rajoy del PP va trobar-se aproximadament deu mesos en funcions, i no va voler ser sotmès al control de la seva acció política per part del Congrés dels Diputats. I com ja s'ha dit, ja tenim una sentència del Tribunal Constitucional que diu que el govern en funcions s'ha de sotmetre al control d'acció política per part del Congrés o del Parlament. Idè això també ve recollit en el nostre text.

Evidentment hi ha altres novetats, com és tot el que fa referència als gabinets dels consellers, els comissionats autonòmics. Com ja s'ha recordat desapareix la referència al fur processal dels membres del Govern; s'estableix de manera clara la dedicació exclusiva i el règim d'incompatibilitats i,

com ja he comentat, s'estableix que tant el Consell de Govern com la Comissió de Secretaris es puguin fer a distància, per videoconferència i amb vot telemàtic.

Evidentment crec que hem de recordar que també hem afegit noves disposicions addicionals o finals que han estat incorporades a través d'esmenes, parlam de l'informe relatiu a l'organització territorial, d'homogeneïtzar el tractament del president del Govern o del batle de Palma, la modificació de la Llei electoral en termes d'inelegibilitat i incompatibilitat, o fer possible que ens instrumentals autonòmics puguin actuar com a mitjans propis dels consells insulars.

Vull fer quatre petits comentaris respecte d'esmenes que encara són vigents, les presentades o liderades per MÉS per Menorca, la 8671 i 8672, respecte de la potestat de convocar eleccions als consells insulars, nosaltres ja ho hem exposat, pensam que la LOREG i la Llei electoral de consells insulars de la nostra comunitat deixa clar que aquesta és una potestat de la representació del president o de la presidenta de la comunitat autònoma.

En relació amb la 8760 i 8761, relacionades amb la Comissió General de Consells Insulars, nosaltres som de l'opinió, i així ho vàrem manifestar, que aquesta comissió ja va debatre i aprovar un reglament propi, i vull dir: va aprovar i debatre un reglament propi entre els que formen la comissió, i ens referim a diputats i membres en representació dels consells insulars, i ara es volen introduir a través d'una esmena modificacions d'aquest reglament només per als grups parlamentaris. Nosaltres pensam que això no és l'adequat i, per tant, continuam mantenint el nostre vot en contra.

El Sr. Melià ha fet una referència a una esmena seva, per entendre'ns, crec que fa referència a Porreres, per introduir el concepte d'expropiació temporal. En certa mesura entenem que és per obtenir un preu just o una compensació econòmica, segons la nostra interpretació la Llei de fosses no contempla aquest fet, ni indemnització ni compensació i, per tant, queda per sobre l'interès general per poder accedir a aquestes fosses, i preval i justifica una ocupació temporal. Vull recordar que el Grup Parlamentari Socialista va presentar una proposta d'esmena alternativa, una transacció important, i que no va ser acceptada.

Per acabar vull parlar de dues qüestions: una és una proposta de transacció a l'esmena 8664 de Gent per Formentera, és una proposta de transacció que fa el Grup Parlamentari Socialista, que personalment he repartit a tots els grups parlamentaris, que bàsicament vostès la tenen, però parla del règim singular de Formentera i quedaria redactada que "Ateses les singularitats territorials i administratives de l'illa de Formentera, el Govern de les Illes Balears ha de prestar al Consell Insular de Formentera: a) Suport tècnic, administratiu i de gestió addicional per garantir la prestació integral dels serveis municipals a la totalitat del territori de Formentera; b) Assistència i cooperació jurídica, i c) Col·laboració activa en el foment del desenvolupament econòmic i social de Formentera." Torn dir que crec que tots els grups

parlamentaris la tenen, i evidentment és una transacció que queda a l'aguait del que manifestin els diferents grups.

I també vull posar de relleu una esmena nova que han signat els 59 diputats i diputades d'aquesta cambra, que el que intenta és que no es produeixi un fet negatiu sobre persones que no tenen cap culpa, el que pretén, o la motivació d'aquesta esmena és una modificació de la Llei de pressuposts que hem aprovat fa pocs dies, que fa referència als pressuposts generals de l'any 2019; la nostra esmena ve a recollir que es va crear una deducció autonòmica a l'impost d'IRPF per evitar el gravamen tributari de les subvencions i ajudes atorgades per la comunitat autònoma per raó de danys ocasionats per tempestes de pluja i vent, produïdes a finals del mes d'octubre i començament del mes de novembre a Mallorca i a Menorca. Si no acceptam -que ja torn dir que l'han signada els 59 diputats-, aquelles persones a les quals es va concedir i abonar dins l'any 2018 aquestes ajudes, si no introduïm aquesta esmena, quan hagin de fer la declaració de renda d'aquí a uns mesos respecte de l'any 2018 no podrien beneficiar-se d'aquesta deducció aquestes persones, i només se'n podrien beneficiar les que les rebin dins l'any 2019. Crec que és una esmena que té el valor que, com que és nova, hem recollit la signatura de tots els diputats.

I per part del Grup Parlamentari Socialista només he de dir que assumim i mantenim totes les esmenes presentades, i mantenim el criteri en relació amb la votació de les esmenes que encara estan vives.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Thomàs. Passam al torn de rèpliques i contrarèpliques. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies. Intervindrè des d'aquí simplement per dir que donarem suport a l'esmena que s'acaba de presentar, que modifica la Llei de pressuposts del 2018 a favor de les persones beneficiàries de les ajudes a les persones afectades per les pluges del Llevant de Mallorca, i també donarem suport a la tramitació i al contingut de la proposta de transacció que s'ha presentat a l'esmena 8664, presentada per Gent per Formentera, i que fa referència al règim singular de Formentera.

I per part nostra, res més. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Torn del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies. Després de sentir el Sr. Barceló, arrib a la conclusió que deu votar en contra de l'article 31, perquè, és clar, el seu raonament és que un govern en funcions ha de poder aprovar el reglament, perquè el reglament fa un any que el tramitam i hi ha una feïnada i seria tudar els doblers públics, aquest és el raonament que vostè m'ha fet. Però, és clar, és que la llei no diu el que vostè diu, la llei diu que és excepcional la capacitat del govern en funcions d'aprovar un reglament, i vostè m'està dient que ha de ser la regla general. Ergo... home!, vostè m'ha dit: el Govern fa un any que ho tramita; si ho tramita ho ha de poder aprovar un govern en funcions. Per tant, regla general: ho ha de poder aprovar el govern en funcions, després d'un any de fer feina, només faltaria!, això és el que vostè m'ha dit. Per tant supòs que votaran en contra de l'article 31, perquè no és el que diu...

(Rialles de l'intervinent)

És que, Sr. Barceló, és un poc contradictori el seu argument, sincerament, ja sé que és un tema menor i tampoc no passa res, però el govern en funcions no ha d'aprovar el reglament.

I vostè m'ha dit una cosa que em preocupa, però em preocupa pel que traspua darrere, diu: només faltaria que trobant-se en funcions no ho aprovàs després de la feïnada que ha fet, com si el món s'acabàs en el Govern -ara parlam d'una institució-, com si el món s'acabàs quan s'acaba el mandat del govern en funcions. No, el Govern continua, i, per tant el govern que vendrà pot aprovar aquest reglament, no passa res, no s'ha acabat el món; al cap d'un mes vendrà un govern amb plenes facultats i podrà aprovar el reglament que s'ha fet, que si s'ha fet tan bé i amb tanta participació i amb tots els tràmits i està tan..., s'aprofitarà. Perquè vostès és que tenen una visió partidista de les coses, tan partidista que pensen que no es pot aprovar, la qual cosa realment justifica plenament la nostra esmena, que és que no ho ha de poder aprovar el govern en funcions.

Sr. Thomàs, no és per a un municipi en concret la nostra esmena de les fosses, no, la problemàtica s'ha produït a un municipi en concret, però aquesta problemàtica es pot produir a qualsevol ajuntament i a qualsevol municipi. I vostè ha fet una cosa que..., no he entès molt bé el seu raonament, sincerament: és per crear un preu just o una indemnització. És que qualsevol expropiació té una compensació, perquè si no és que ja parlam d'una altra cosa, d'una confiscació, que és inconstitucional. Per tant, el seu raonament m'ha deixat un poc estupefacte. Què passa? Que si em priven d'un dret, sigui definitivament o sigui temporalment, no m'han de donar una compensació? És que això són coses bàsiques, evidentment que m'han de donar una compensació, si em priven d'un dret, sigui definitivament o temporalment. Per tant, vostè ha donat a entendre que l'ocupació temporal no té cap compensació, és a dir, poden privar de drets la gent sense cap compensació. M'està dient això?, perquè jo he entès que m'estava dient això.

La Llei de fosses preveu l'expropiació i preveu l'ocupació temporal; l'ocupació temporal no deixa de ser una figura expropiadora, el que passa és que, com li he intentat explicar, és una figura expropiadora instrumental d'una expropiació principal, i vostès l'estan convertint en categoria; no només l'estan convertint en categoria, sinó que ja veig que vostès la volen treure de l'expropiació i se la irroguen com a un dret a ocupar sense cap compensació qualsevol dret. No, això no funciona així, si hi ha una expropiació i vostès han de fer..., i el cas de les fosses, tan peculiar, que aquestes ocupacions mai no són definitives, sempre són temporals, per fer una feina concreta i acabar-la, hi pot haver uns drets d'una concessió administrativa d'un dret funerari, hem d'instrumentar un mecanisme perquè això funcioni. I vostès no volen instrumentar un mecanisme, vostès volen continuar vivint en el buit legal, i crec que això, per a la seva pròpia llei i per al que vostès diuen defensar, és un mal favor, però vostès mateixos, continuïn equivocant-se.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Torn del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Antònia Perelló.

LA SRA. PERELLÓ I JORQUERA:

Gràcies, Sr. President. Intervendré des de l'escó, seré molt breu. No vull ser reiterativa, he de dir, això no obstant, que subscric totalment les paraules que ha dit ara mateix el Sr. Melià respecte de les reflexions sobre l'article 31, puc dir que no només reafirma la seva esmena, sinó que també reafirma clarament l'esmena que presentam nosaltres de supressió de tot l'article 31.

Tots els exemples que el Sr. Barceló ha posat aquí per defensar aquesta regulació que fa el projecte del govern en funcions no és més que acció política, acció política que un govern pot dur a terme legítimament, sense cap dubte, però que evidentment no pot dur a terme un govern trobant-se en funcions perquè, lògicament, pot comprometre l'acció del govern que vagi a entrar.

Dit això, simplement direm que donarem suport a la transacció a l'esmena 8664/18, que ha comentat el Sr. Thomàs, i evidentment a l'esmena que postula la modificació de la Llei de pressuposts, que ha estat presentada conjuntament per tots els grups.

I respecte de la resta d'esmenes que resten vives, doncs, aquest grup mantindrà la postura que ja va mantenir a comissió. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Perelló. Doncs torn del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sí, intervindrà des d'aquí, Sr. President, simplement per dir que, en nom del Grup Mixt, nosaltres també, i també en nom evidentment de la diputada Sílvia Tur, acceptam aquesta transacció i també l'altra que ens ha proposat el Grup Socialista, de fet aquesta evidentment ja compta amb la nostra firma.

Res més, simplement això.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pericay. Torn del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, té la paraula el Sr. Alberto Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Sí, gràcies. Simplement insistir, per si no havia quedat clar, que evidentment votarem a favor, una vegada acceptada la transacció per part del Grup Mixt, de l'esmena 8664. I lògicament també votarem a favor de l'altra esmena, de l'altra registre, que hem presentat tots els grups.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jarabo. Torn del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula el Sr. Biel Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, gràcies, Sr. President. Només per..., molt breument, en relació amb el govern en funcions, que ha estat un poc el tema que s'ha debatut més profundament, fins ara, torn a insistir, hi havia una regulació absolutament genèrica, ara passam a una regulació on queda clar què es el que es pot fer i què el que no; quan s'aclareix tampoc no va bé, ara que està clar, això es pot fer i això no. Què passa? Que quan hi hagi el govern en funcions per fer tot allò que l'article 31 anomena, doncs, haurà d'acreditar i motivar les raons d'urgència i d'interès general, evidentment que sí, evidentment que sí, però ara queda clar, perquè hi ha un llistat de què es pot fer i què no, cosa que fins ara no hi havia.

Aleshores, a la pràctica què passava? Que els governs en funcions feien el que els donava la gana, Sra. Perelló, quan vostès han estat en funcions han fet el que els ha donat la gana. Ara, en aquests moments, tendrem una regulació concreta i molt important, molt important i que ja ho he destacat en la primera intervenció, i que també ho ha destacat el portaveu socialista, i a més ara serà sotmès al control parlamentari, cosa que fins ara no passava. I hem tengut un cas a Espanya on hi ha hagut un govern en funcions que no ha acceptat el control parlamentari. Crec que el canvi és substancial i les regles del joc queden molt més clares.

Per altra banda, en relació amb la proposta de transacció que es fa a l'esmena de Gent per Formentera per part del Grup

Socialista ens sembla bé i, per últim, la nova esmena que s'introdueix, que hem firmat tots els grups parlamentaris, lògicament també.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Barceló. Torn del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Vicenç Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Moltes gràcies, Sr. President. Primer, insistir una mica en el que ja ha fet arameteix el Sr. Barceló, que pensam nosaltres que amb aquest projecte de llei del qual avui en fem el debat i la votació, pel que fa referència al govern en funcions passam d'una indefinició prou important a una norma que, com a mínim, acota, regula, limita, condiona determinades qüestions que podrà fer el Govern, i crec que això és important.

Evidentment, després de l'antecedent que tenim d'un govern a Espanya de deu mesos, qualcú podrà entendre que aquest govern qualche cosa ha de poder fer més del que sigui administració quotidiana i diària, perquè evidentment hi ha qüestions que són necessàries per poder governar un país o una comunitat. Amés a més, ho ajuntam que aquesta llei també fixa que el govern en funcions està sotmès al control del Parlament, cosa que ja he dit abans ara el Tribunal Constitucional li ha dit al PP, precisament, al Govern del Sr. Rajoy, que tenia obligació els deu mesos que va trobar-se en funcions d'acudir a fer control de l'acció política del Govern.

Per una altra banda, nosaltres el que volem comentar és que, primer, estam d'acord o estam contents que tots els grups parlamentaris hagin manifestat que estan d'acord amb aquesta transacció que hem presentat a l'esmena 8664, de Gent per Formentera, crec que no ho ha dit el Sr. Pericay, o jo no ho he sentit, però crec que amb l'acceptació implícita d'aquesta transacció entenc que el grup parlamentari o Gent per Formentera i en aquest cas, doncs, vehiculada pel portaveu avui del Grup Mixt, hauria de retirar aquesta esmena 8664, tal com l'ha registrada Gent per Formentera.

I evidentment, crec que ens hem de felicitar tots, perquè l'hem signada els 59 diputats i diputades, d'aquesta nova disposició final que només farà justícia i no crearà més injustícia amb gent que a un moment determinat va tenir una desgràcia a les nostres illes i ara del que es tracta és de compensar i no de penalitzar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Thomàs. Doncs, una vegada esgotat el debat de les esmenes, passam a les votacions.

L'esmena que se'ns ha fet arribar, la 533/19, signada per tots els grups parlamentaris, entenc que es pot incorporar per unanimitat, no? Doncs, ja directament queda incorporada.

Passam a la votació de l'esmena del Grup Parlamentari Mixt, Gent per Formentera, la 8664/18, transaccionada...

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sr. President, perdó, aquesta queda retirada. Ho dic per aclarir la petició que feia el Sr. Thomàs, queda retirada a favor de la transacció.

EL SR. PRESIDENT:

Exacte, entenc que ningú no s'oposa a la transacció, no és cert? Idò, passam a la votació transaccionada. Votam.

49 vots a favor; cap en contra i 3 abstencions.

Passam al punt 2, votació de l'esmena del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, 8671/18. Votam.

3 vots a favor; 21 en contra i 26 abstencions.

Tres, votació de l'esmena del Grup Parlamentari MÉS per Menorca 8672/18. Votam.

4 vots a favor; 38 en contra i 9 abstencions.

Quatre, votació de l'esmena del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS 8686. Votam.

Tornarem a repetir aquesta votació, sí, la tornam a repetir. Ens han canviat el seguiment i el tenim en diferent ordre. De nou votam la mateixa, votaríem la 8686, la tornam votar.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

President, en el nou full de seguiment no hi és.

EL SR. PRESIDENT:

No, a nosaltres ens han canviat el seguiment.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Ah!, però no ha arribat aquí.

(Remor de veus)

Suspenem un minutet la sessió. D'acord?

(Pausa)

Per a informació, dins el seguiment les esmenes que faltaven eren la 8686 i la 8691. D'acord?

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sr. President, nosaltres sí que tenim ja preparat el vot, però hi ha companys de grup que no han pogut assistir a la ponència que haurien de mirar per poder votar en conseqüència. Ni a la comissió, simplement això.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pericay, simplement són aquestes dues esmenes.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Només li demanava un parell de minuts perquè mirin simplement quin és el sentit del seu vot...

EL SR. PRESIDENT:

Sí, no es preocupi.

(Pausa)

Seguim. Votació de l'esmena Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS 8686. Votam.

4 vots a favor; 46 en contra i 2 abstencions.

Votació de l'esmena Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS 8687. Votam.

4 vots a favor; 45 en contra i 2 abstencions.

Votació de l'esmena Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS 8691. Votam.

20 vots a favor; 29 en contra i 2 abstencions.

Al punt 7 ens han demanat votació separada, per tant, passaríem a votar les 8688, 8690 i 8697. Votam.

5 vots a favor; 28 en contra i 19 abstencions.

Passam a votar la 8696. Votam.

4 vots a favor; 29 en contra i 3 abstencions.

Votació de l'esmena Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS 8689. Votam.

4 vots a favor; 28 en contra i 20 abstencions.

Votació de l'esmena Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS 8694. Votam.

7 vots a favor; 45 en contra i cap abstenció.

Votació de l'esmena Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS 8695. Votam.

22 vots a favor; 28 en contra i 2 abstencions.

Votació de l'esmena Grup Parlamentari Popular 8704. Votam.

18 vots a favor; 31 en contra i 3 abstencions.

Seguim amb les esmenes del Grup Parlamentari Popular, la 8712. Votam.

18 vots a favor; 32 en contra i 3 abstencions.

A la propera ens han demanat votació separada, per tant, votam la 8713 i la 8714. Votam.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

President?

EL SR. PRESIDENT:

Sí?

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Nosaltres volíem demanar votació separada de la 8713 i la 17, per tant, demanaríem que es votàs cada una individualment.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord, cap problema. Doncs votam la 8713. Votam.

20 vots a favor; 29 en contra i 3 abstencions.

La 8717. Votam.

19 vots a favor; 29 en contra i 4 abstencions.

La 8714. Votam.

22 vots a favor; 29 en contra i 1 abstenció.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, 8738 i 8744. Votam.

3 vots a favor; 29 en contra i 20 abstencions.

Seguim amb el Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, 8737 i 8751. Votam.

2 vots a favor; 50 en contra i cap abstenció.

Seguim amb el Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, la 8734 ha estat retirada, per tant, votam la 8748. Votam.

4 vots a favor; 31 en contra i 17 abstencions.

Votació de l'esmena del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, 8736. Votam.

19 vots a favor; 30 en contra i 3 abstencions.

Seguim amb el Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, 8740. Votam.

2 vots a favor; 33 en contra i 17 abstencions.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, MÉS per Mallorca, Podem Illes Balears i Mixt, Gent per Formentera, 8760 i 8761. Votam.

16 vots a favor; 34 en contra i 2 abstencions.

Votació de l'esmena del Grup Parlamentari Podem Illes Balears 8775. Votam.

11 vots a favor; 22 en contra i 19 abstencions.

Passam a la votació dels articles i disposicions als quals s'hi mantenen esmenes. Votació dels articles 51, 60, 70 i disposició transitòria única. Votam.

49 vots a favor; 3 en contra i cap abstenció.

Article 29. Votam.

46 vots a favor; 3 en contra i 2 abstencions.

Article 37. Votam.

47 vots a favor; 3 en contra i 2 abstencions.

Article 59. Votam.

35 vots a favor; 17 en contra i cap abstenció.

Disposició final segona. Votam.

33 vots a favor; 3 en contra i 15 abstencions.

Article 71. Votam.

33 vots a favor; cap en contra i 10 abstencions.

Disposició final primera. Votam.

32 vots a favor; 17 en contra i 2 abstencions.

Article 58. Votam.

32 vots a favor; 19 en contra i 1 abstenció.

Article 9. Votam.

52 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

Article 55. Votam.

50 vots a favor; 2 en contra i cap abstenció.

Article 57. Votam.

33 vots a favor; 17 en contra i 2 abstencions.

Article 66. Votam.

47 vots a favor; 3 en contra i 2 abstencions.

Article 31. Votam.

29 vots a favor; 21 en contra i 2 abstencions.

Passam a la votació de les denominacions, dels articles i de les disposicions als quals no es mantenen esmenes. Passam a...

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sr. President, perdó.

EL SR. PRESIDENT:

Sí?

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Al primer punt voldríem votació separada de l'article 26, per favor, bé, de tots els articles.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sí, gràcies, Sr. President, voldríem votació separada de la disposició final vuitena ter.

EL SR. PRESIDENT:

Doncs passam a la votació de l'article 23. Votam.

51 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

Passam a la votació de l'article 26. Votam.

50 vots a favor; cap en contra i 2 abstencions.

Idò passam a la votació de la disposició final vuitena ter. Votam.

35 vots a favor; cap en contra i 17 abstencions.

Passam a la votació dels articles 2 i 46, disposició addicional primera, disposició derogatòria única i exposició de motius. Votam.

Ai, digui'm, Sra. Prohens, sí.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sí, gràcies, Sr. President, voldríem votació separada de l'exposició de motius.

EL SR. PRESIDENT:

Doncs, passam a la votació dels articles 2 i 46, disposició addicional primera i disposició derogatòria única. Votam.

50 vots a favor; cap en contra i 2 abstencions.

Passam a la votació de l'exposició de motius. Votam.

33 vots a favor; cap en contra i 19 abstencions.

Passam a la votació de la disposició final tercera. Votam.

50 vots a favor; cap en contra i 2 abstencions.

Article 69. Votam.

52 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

Article 45. Votam.

50 vots a favor; cap en contra i 2 abstencions.

Article 43. Votam.

50 vots a favor; cap en contra i 2 abstencions.

Article 22. Votam.

50 vots a favor; cap en contra i 2 abstencions.

Disposició addicional quarta bis. Votam.

33 vots a favor; cap en contra i 19 abstencions.

Disposició addicional quarta ter. Votam.

50 vots a favor; cap en contra i 2 abstencions.

Disposicions addicionals quarta *quater* i quarta *quinquies*. Votam.

50 vots a favor; cap en contra i 2 abstencions.

Disposició final vuitena *quater*. Votam.

33 vots a favor; 17 en contra i 2 abstencions.

Disposició final quarta. Votam.

49 vots a favor; 1 en contra i 2 abstencions.

Passam a la votació de la denominació del projecte de llei...

EL SR. PERICAY I HOSTA:

(Aplaudiments)

Sr. President, perdoni.

EL SR. PRESIDENT:

Sí?

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Voldríem votació separada en aquest bloc dels articles 27, 28 i 30.

EL SR. PRESIDENT:

Doncs passam a la votació dels articles 27, 28 i 30. Votam.

49 vots a favor; cap en contra i 2 abstencions.

Doncs passam a la votació de la denominació del projecte de llei, denominació del títol Preliminar, article primer, denominació del títol I, denominació del capítol 1, articles 3, 4, 5, 6, 7 i 8, denominació del capítol 2, articles 10, 11, 12 i 13, denominació del títol II, denominació del capítol 1, articles 14, 15 i 16, denominació del capítol 2, articles 17 i 18, denominació del capítol 3, articles 19, 20 i 21, denominació del capítol 4, articles 24 i 25, denominació del capítol 5, articles 32 i 33, denominació del títol III, denominació del capítol 1, article 34, denominació del capítol 2, articles 35, 36, 38, 39, 40 i 41, denominació del títol IV, denominació del capítol 1, articles 42, 44, 47, 48, 49, 50 i 52, denominació del capítol 2, denominació de la secció primera, articles 53 i 54, denominació de la secció segona, article 56, denominació de la secció tercera, article 61, denominació de la secció quarta, article 62, denominació del títol V, article 63, denominació del capítol 1, articles 64, 65, 67 i 68, denominació del capítol 2, disposicions addicionals segona, tercera i quarta i disposicions finals cinquena, sisena, setena i vuitena. Per tant, passam a la votació, votam.

52 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

Doncs finalment votarem la disposició final vuitena bis, la qual suposa una modificació de la Llei 8/1986, de 26 de novembre, electoral de les Illes Balears, d'acord amb l'article 41.4 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, i per a la seva aprovació es requereix la majoria qualificada de dos terços dels diputats i diputades de la Cambra. Per tant, passam a la votació. Votam.

51 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

Doncs es faculden els Serveis Jurídics de la Cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Una vegada esgotat el debat i les votacions, aquesta presidència proclama aprovada la Llei del Govern de les Illes Balears.

II. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 14764/18, complementada amb l'escrit RGE núm. 14785/18, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista i Podem Illes Balears, de l'estatut especial de capitalitat de la ciutat d'Eivissa.

Doncs passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 14764/18, complementada amb l'escrit RGE núm. 14785/18, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista i Podem Illes Balears, de l'estatut especial de capitalitat de la ciutat d'Eivissa.

La secretària primera, la Sra. Joana Aina Campomar, llegirà el criteri del Govern.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

El Consell de Govern, a proposta de la consellera de Presidència, a la sessió de dia 14 de desembre del 2018, adoptà l'acord següent:

Primer, manifestar, atès el que disposa l'article 131.3 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el criteri favorable del Govern de les Illes Balears respecte de la presa en consideració de la Proposició de llei de l'estatut especial de capitalitat de la ciutat d'Eivissa, RGE núm. 14764/18.

Segon. Manifestar igualment, de consideració amb el que estableix el mateix article del Reglament de la Cambra, la conformitat del Govern de les Illes Balears a la tramitació de la proposició de llei esmentada.

Tercer. Donar trasllat d'aquest acord al Parlament de les Illes Balears perquè se'n derivin els efectes oportuns.

EL SR. PRESIDENT:

Intervencions per part dels grups parlamentaris presentants de la llei en sí, pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Xico Tarrés.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Bona tarda a tots. Estava mirant si hi havia molta gent dels diputats de Mallorca per explicar alguna cosa, però veig que som pocs, però ho aconseguirem fer entendre, crec, i quan parlem de la capitalitat de Vila personalment és un tema que fa molts d'anys que hi he estat treballant i consider que és un tema important i, per tant, reconèixer formalment la capitalitat de Vila o d'Eivissa és una qüestió de justícia que fa temps que s'hauria d'haver abordat.

Però per entendre una mica el que és el municipi d'Eivissa, per a la gent que no ho coneix molt... -estan escoltant sobretot els que no..., és que són d'Eivissa, però bé, és igual-, voldria fer entendre que he tingut la curiositat de mirar el que era Palma de Mallorca. Palma de Mallorca bàsicament -em puc

equivocar- té uns 60 barris reconeguts, uns 60, he comptat jo; sí, possiblement 80 perquè n'hi ha que no es consideren barris, com el port, com... coses d'aqueixes, no?, com l'Estadi Balear i tal, que es consideren zona però no són barris purament, i n'he trobat només un que em digués l'extensió que tenia, que és el barri de Sa Casa Blanca, que té uns 1.000 habitants, però aquest barri és la meitat..., dos barris com aquest serien el municipi de Vila, i el municipi de Vila té 50.000 habitants; dos barris de Sa Casa Blanca tendrien 2.000 habitants. Ho dic per anar-nos centrant, i llavors veure la capitalitat per què es necessita, per què té aquest problema la ciutat d'Eivissa.

I aquí sembla que és una cosa que s'ha demanat ara, i dic que a mi m'afecta especialment perquè al l'any 2000, essent jo alcalde d'Eivissa, ja vaig demanar al president del Govern que tractàssim de la capitalitat d'Eivissa, i tenia la curiositat de veure a l'any 2000 la diferència que tenia Eivissa respecte d'avui en dia, que han passat 19 anys, perquè allò eren unes declaracions fetes el mes de gener de l'any 2000. Vila tenia 30.000 habitants, avui en té 50.000.

Quan diem a qui dones serveis o per què se t'ha de reconèixer la capitalitat segons l'Estatut d'Autonomia, diu la Llei 20/2006, de 15 de desembre: *“Los municipios donde radiquen las sedes de los consells insulares o aquellos otros que por circunstancias o funciones supramunicipales lo aconsejen, disfrutará mediante ley del Parlamento de un régimen especial que tenga en cuenta los servicios que prestan a la ciudadanía en un ámbito superior al de municipio”*. Per tant, crec que no hi ha cap dubte que Vila compleix aqueixes condicions.

I abans posava l'exemple de Palma, que només dos barris de Palma serien el municipi de Vila, és a dir, Vila té, no arriba ben bé als 11 quilòmetres quadrats, dels quals 3,5 estan totalment protegits. Concentram 50.000 habitants en 7 quilòmetres. Però ja no és això; Vila dona servei diàriament durant tot l'any a entre 70 i 80.000 persones, que treballen, que consumeixen els serveis de Vila diàriament, i jo sempre he dit que si anam -això és una cosa meva, ningú no ho pot quantificar però som allí a prop- a les 9 de la nit del mes de juliol, d'agost, de setembre a Vila, trobam entre 120 i 140.000 persones en aquest espai del qual parlam. Tot això ho assumeixen els impostos d'aquests quasi 50.000 habitants.

I molta gent pensarà: bé, però això passa a altres municipis d'altres llocs, que centren una àrea metropolitana a la qual donen serveis, vengà, idò, anem més enllà. Vila té el port de l'illa d'Eivissa; el port de l'illa d'Eivissa no és només el port de l'illa d'Eivissa, és el port de l'illa d'Eivissa i de Formentera; el trànsit entre Eivissa i Formentera és d'1 milió de passatgers anual. Això segur que molta gent no ho coneix, supòs que els d'Eivissa sí, els altres no foten puta cas però bé, ho direm -perdonin per l'expressió, queda retirada aquesta expressió immediatament-, però, bé, aquest milió d'habitants consumeixen els serveis de la ciutat d'Eivissa, perquè abans d'embarcar o quan desembarquen han d'arribar fins al port, han de passejar per allí, han de tirar papers, necessiten serveis de

trànsit, necessiten seguretat, i tot això ho segueixen pagant aquests 49.000 i busques de ciutadans.

Crec que queda clar amb això que Vila és un municipi prestador de serveis com tants d'altres, però a tants d'altres municipis arreu del món se'ls dona, se'ls compensa aquest fet de ser prestadors de serveis i, com deia, no tan sols dona serveis als altres municipis de l'illa sinó que també en dona en aquest cas a una altra illa que és Formentera.

Jo no sé si vostès hi veuen alguna analogia -ho dic bé?, analogia- respecte de la capitalitat de Palma. No arriba a aquest nivell, ni molt menys, però per ser un lloc tan petit té tots els problemes mateixos que pot tenir Palma. Entenc que el que diu la llei que llegia abans, que deia que tots aquells municipis que són seu del consell insular, poden tenir un títol, poden tenir un decret especial per aquest fet. Bé, a mi no em semblaria suficient, però evidentment Vila històricament ha aglutinat tots els grans serveis que es donen a l'illa, no només de ser la seu del consell insular, sinó dels serveis hospitalaris, de seus centrals d'entitats, de bancs, d'empreses i tal, d'escoles oficials d'estudis de moltes coses, tot això ha fet que es concentràs sempre tota l'activitat en el municipi d'Eivissa.

Jo, de vegades, quan ho he comentat, hi ha gent, gent d'altres municipis, que et diu: home, jo també voldria tenir aquest problema, perquè si tenguéssim gent que vengués, consumiria a la vegada serveis d'aquest municipi i pagaria uns impostos aquí, aquestes empreses pagarien uns impostos aquí; però, és clar, això no és econòmicament..., no arriba -però no ho hem mirat- ni a un 5% del que suposa el que s'està demanant.

A Eivissa hi ha una expressió que és “baixar a Vila”, baixar a Vila a fer les coses, a comprar, a cercar serveis, i crec que tots tenim molt clar que a altres llocs no ho fan històricament d'una manera tan important, i en això vull ser bo; és clar, avui faig referència a una illa semblant, com és Menorca. Jo sempre he posat en valor que els que vivim a Eivissa no hem triat -els que hi vivim avui en dia- no hem triat el model d'illa que tenim, potser a alguns ens agradaria tenir una miqueta menys de gent i tenir més sòl protegit, i això ho té Menorca; ens agradaria haver fet les coses potser d'una altra manera, a molts, però la realitat és la que és, la realitat és que tenim el que tenim, i que no arribam a poder donar servei a tota la gent que ve a aquest municipi o que baixa a Vila a cercar serveis, i això s'ha de compensar d'una manera o d'una altra.

Deia el cas de Menorca perquè també històricament s'ha viscut allí com amb una doble capital, Maó i Ciutadella, amb dos ports que estan connectats amb la península, amb les altres illes; amb dues seus del consell insular, una principal però una altra que pot fer quasi totes les..., pot rebre quasi tots els serveis que necessita un ciutadà del consell, i a vegades quan s'ha de fer una actuació important d'una institució hi ha dubtes a Menorca de si s'ha de fer a Maó o s'ha de fer a Ciutadella. Per tant crec que són exemples que no són extrapolables en absolut, la realitat d'Eivissa i la realitat de Menorca són molt diferents, no tenen res a veure.

Jo, per tant, en aquest moment em vull dirigir a la gent de Menorca que té dubtes quant a aquesta llei i a la necessitat que pugui tenir Vila, jo l'únic que demanaria és que no es compari, que no es compari Menorca amb Eivissa.

Quan hem parlat d'altres temes en què nosaltres diem: s'ha de compensar econòmicament Eivissa pel nombre de persones que hi arriben, pel nombre de ciutadans que té; a Menorca diuen: bé, i nosaltres quedarem endarrere? No, a nosaltres se'ns ha de compensar l'esforç que hem fet per protegir el territori de Menorca. I molt bé, i em sembla molt bé i em sembla respectable, però vull dir que no són illes comparables en aquest sentit en absolut i, per tant, jo des d'aquí demanaré totes les vegades que facin falta que treballem per compensar aquest problema que té Vila.

Quan arriba aquí aquesta posada o presa en consideració de la llei de capitalitat de Vila ja ve consensuada per l'ajuntament de la ciutat, tots els partits polítics de l'Ajuntament de Vila, que conformen l'Ajuntament de Vila l'han votat a favor, tots els partits polítics que conformen el Consell Insular l'han votat a favor.

Jo..., és clar, no, no, no sé llegir massa les coses que duc escrites i tendria un ordre més gros, però entenc o sent el que es comenta a cada costat, no?, i llavors hi ha altra gent que diu: home, i per què Eivissa acaba demanant 5 milions i no en demana 7?, o per què no en demana 10?, per què 5 i no 7, si en principi es va començar amb una franja d'entre 4 i 7? Bé, fonamentalment perquè des d'Eivissa s'ha entès que era un punt de partida on al llarg dels anys s'haurà de modificar aquesta quantitat, esperem que sempre amunt, però en funció de les necessitats i també en funció de qui governi.

Jo, que vengui un altre partit polític que ara no és el que governa al Govern balear o al consell insular al seu moment pot decidir: mirau, posam per amunt o baixam una miqueta, però és un punt de partida. Els 5 milions es prenen com a això, com a un punt de partida.

Hi ha hagut enquestes -i torn fer referència al que deia abans de la diferència d'illes-, enquestes en què sempre Eivissa, la gent de fora de Vila ha reconegut la capitalitat de Vila i ha reconegut que allà era on es donaven els serveis que es necessitaven en quasi tots els àmbits, està reconegut per tothom. Per tant, una passa més, una cosa més a favor del que comentam.

Jo deia que a l'any 2000 va ser la primera vegada que es va començar a parlar, no es va sol·licitar formalment, el tema de la capitalitat de Vila. Des de llavors tal vegada ha estat quan hi ha hagut un creixement demogràfic més important.

Vila mai, mai no s'ha negat a les peticions que se li han fet des del Govern, des de les diferents institucions a cercar una parcel·la més per fer un centre de salut, una parcel·la més per fer una escola, una parcel·la més per fer un hospital, una parcel·la més... sempre s'han fet els esforços que han fet falta. Record que a un moment determinat, això no sé si molta gent... o a molts de llocs es podrà dir, a Eivissa hi havia una

parcel·la que era propietat de l'Ajuntament de Vila i era la parcel·la més cara que hi havia a l'illa d'Eivissa en aquell moment, la parcel·la edificable més cara que hi havia a Eivissa, i, és clar, però al municipi d'Eivissa en aquell moment s'havia de fer un centre de salut, i un centre de salut que en aquell cas alleugerava de personal uns centres de salut d'altres municipis o d'un altre municipi, no d'altres, d'un altre municipi en concret. Aquella parcel·la es va destinar a fer un centre de salut.

Si avui en dia em diguessin això, jo diria: bé, estan bé del barret o no? Perquè el que toca a un ajuntament és treure el major rendiment possible i amb aquells sous fer-ne molts, poder-ne fer molts de centres de salut a altres llocs. Però la pressa, la política de vegades de poder analitzar les coses poc a poc perquè bé, ara hi ha la partida per fer el centre de salut i l'hem de fer, i vas corrents i dius: vinga, va, el que tenim és això. I ho dic amb la intenció aquella que deia abans: Eivissa mai no s'ha negat a aquestes coses.

Jo vull fer referència també al fet que tots els informes econòmics que s'han demanat al llarg d'aquests darrers mesos coincideixen en el mateix, en aquest dèficit que té el municipi d'Eivissa quant a la possibilitat de prestar serveis, i quan es diu això i es parla de prestar serveis, i ho vaig a concretar en tres, que són tres o quatre bàsicament: un és el tema de la seguretat, Eivissa no dona abast per a tota la gent que li arriba, tu tens dissenyada una plantilla de policia local per a 50.000 habitants, i a un moment, en mesos, cada dia de tres mesos de l'any en tens 120.000, 140.000 persones, no hi arribes de cap manera.

Tu no arribes en neteja, tens una contracta de neteja per a un municipi de 50.000 habitants, que té una oferta hostalera com... com altres municipis, però Eivissa és el municipi menys turístic, amb menys places hoteleres de tota l'illa d'Eivissa, en canvi és el que concentra més població d'altres municipis a moments determinats, tampoc no hi arribes amb la neteja.

Per això, quan parlam del tema de la capitalitat de Vila voldria acabar dient que no és tant un debat econòmic com un debat de justícia, que Vila tenguí aqueixa llei és justícia política. I els que sabem com funcionen sobretot les illes que no són Mallorca, sabem que als consells tenim els PIO, els famosos PIO que reparteixen una quantitat per municipi per ajudar, idò bé, d'aquestes PIO, evidentment, en el seu moment haurà de desaparèixer el municipi d'Eivissa, i que aqueixa quantitat de diners vagi destinada a la resta de municipis de l'illa, perquè crec que també és de justícia per una raó o per l'altre.

Però jo sempre acab amb el mateix, som aquí per parlar, per convèncer i, com que no sé si ho he fet molt bé per convèncer-los, els demanaria que intentàssim que aquesta llei sortís endavant, que sortís endavant entre tots i que, des d'Eivissa, entenguem allò que hem dit tantes vegades: quan a Mallorca es necessita una cosa els mallorquins se solen saber posar d'acord; els eivissencs esper que també ho sapiguem fer,

que sapiguem convèncer els nostres perquè allò que és bo per a nosaltres entenguin que també és bo per a tots.

Així que esper que ens trobem a la ponència i resolguem els petits problemes que puguem trobar per tirar endavant aqueixa llei.

Res més, moltes gràcies a tots.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tarrés. Doncs, torn del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, té la paraula la Sra. Marta Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies, Sr. President, bé, bones tardes a tots i a totes. Primer de tot, vull disculpar el meu company Aitor Morrás, qui hagués fet aquest discurs amb molta més..., molt més interès que jo i era el que volia fer, però no ha estat possible, i avui em toca fer de substituta. De totes maneres he de dir que també ho faig amb molt d'interès, ja que és una cosa que de la capitalitat ens beneficiem tots aquells que som, que vivim a Eivissa i tots aquells també que venen a visitar-nos.

Bé, Aitor ha volgut fer un discurs on fa una introducció històrica que durarà tres minuts, però és prou interessant i comença dient que, bé, durant l'Edat Mitjana i moderna la institució del govern de les illes d'Eivissa i Formentera va ser la Universitat, la seu de la qual va estar ubicada a la Plaça de la Catedral als edificis històrics que actualment ocupa el Museu Arqueològic de Dalt Vila.

L'aplicació del Decret de Nova Planta de Felip V, cap al 1724 i 1725 va comportar la substitució de la Universitat per la creació d'un únic ajuntament per a les illes d'Eivissa i Formentera, que s'ubicaria primer a la seu de la Universitat i, després de la desamortització del 1838, va ocupar l'antic convent dels dominics, lloc on encara es conserva la seu de l'ajuntament de la ciutat d'Eivissa, coneguda com a Vila.

El 1782, previ a la creació d'una seu episcopal pròpia per a l'illa, Carles III concedeix a la Vila d'Eivissa el títol de Ciutat, títol que era indispensable perquè Eivissa pogués disposar de seu episcopal pròpia i no haver de dependre de la de Tarragona. Aquest mateix any el Papa Pius VI concedeix la creació del Bisbat d'Eivissa.

Avui ja, el 2019, sens dubte aquesta legislatura es distingeix per legislacions diverses a favor de la gent, de l'habitatge, de la renda social garantida, a favor de la indústria, i la recent que acabam d'aprovar a favor de les pageses; una legislatura on en aquest parlament se sent la veu de col·lectius implicats en diferents causes, implicacions socials, almenys per la part que a Podem li toca no podia deixar-se de banda deixar d'escoltar o fer cas omís de l'acord polític adoptat, per unanimitat, és a dir, per la representació de totes i tots els veïns de la ciutat d'Eivissa, que és el text que avui presentam,

el de la Llei de l'estatut especial de capitalitat de la ciutat d'Eivissa. Una reivindicació històrica que avui, per fi, arriba a aquest parlament amb la intenció que pugui ser debatuda i posteriorment aprovada. Si el Parlament ha de reflectir el sentir de la ciutadania aquesta és una de les bones oportunitats que té, que tenim tots i cadascun dels grups parlamentaris.

Una situació que de facto ja es dona, que de fet ningú no qüestiona sobre la base de les dades objectives que té Vila per tenir la capitalitat; una ciutat d'Eivissa que té absoluta voluntat de servir en tot moment als interessos generals de tota la ciutadania, sigui resident al municipi o desplaçat a aquest des d'un altre lloc de l'illa. Tot i que som conscients que la servitud, que el cost addicional d'aquesta circumstància representa per a les arques d'un municipi obligat a suportar una sèrie de serveis supramunicipals, proporcionats a ciutadans que contribueixen a altres municipis, bé, és seu, el seu torn d'institucions i serveis com el consell insular, els jutjats, l'Hospital de Can Misses, a més de ser el nus de comunicacions, de transport públic per carretera on conflueixen totes les línies i autobusos.

Bé, com ha dit ja el Sr. Xico Tarrés, el qual té molta informació, havent nascut a aquesta ciutat i haver estat batle també durant dues legislatures, no puc dir moltes més coses que ell ja ens ha comentat i ens ha contat.

(Rialles de la intervinent)

Bé, Eivissa és una ciutat de 49.800 habitants censats i té una pressió humana molt superior. D'una banda, segons informes de la policia local, s'estima que unes 4.000 persones encara no censades resideixen dins el seu terme municipal i aquest fet faria que en termes reals parlàssim d'una població de 53.000 persones. A més, el municipi d'Eivissa, amb una extensió de només 11,2 quilòmetres quadrats està envoltada de cases urbans pertanyents a altres municipis, de caràcter fonamentalment residencial on resideixen nombrosos ciutadans que encara així es desplacen diàriament a Eivissa per treballar i/o realitzar bona part de les seves activitats diàries.

El total de persones que resideixen en els diferents nuclis que envolten la ciutat d'Eivissa, i que indubtablement pertanyen a la seva conurbació és de 18.100 persones; podem totalitzar prop d'un 72.000 persones. Aquestes dades suposen un pes considerable en població flotant, sense haver considerat fins ara la població flotant turística, la qual hauria de fer girar l'efecte que produeix sobre la ciutat que els acull, i que ja ha comentat el Sr. Tarrés, i que ha de prestar serveis sense ni tan sols en la majoria dels casos realitzar pernoctacions en el mateix municipi.

Pel que fa al parc de vehicles es varen comptabilitzar 49.263 unitat a l'any 2017, la relació és molt alta i es tracta d'un vehicle per habitant censat, al qual caldria sumar un 10% més de vehicles pertanyents a les persones residents, encara no censades, i a residents en altres municipis que es traslladen a fer diligències, visitar hospital, etc.

Tot això suposa que la ciutat suporta uns costos derivats d'aquests serveis supramunicipals que presta a tota l'illa que tenen la seva base en costos de transport públic, de seguretat ciutadana, de servei de neteja diària; suporta la ciutat costos associats per ser seu portuària; costos de serveis de prestacions socials, educatius i culturals a no residents; costos derivats de serveis socials d'atenció primària; costos d'atenció a immigrants; i costos de serveis esportius. Totes aquestes necessitats les quals són necessàries, lògiques i evidents se suposa que han de ser sufragades de forma directa o indirecta per tots els usuaris que les aprofiten, i això vol dir que no només han de suportades pels habitants del municipi.

Per això, és de justícia que hi hagi una compensació pels costos de la situació de capitalitat oficiosa en la qual es troba Eivissa i que la llei que avui es proposa sigui presa en consideració i es quantifiquin en 5 milions d'euros anuals a aportar a proporció..., he dit 5 milions?, d'acord, d'euros anuals a aportar a proporció d'un 70% pel Govern i un 30% pel Consell d'Eivissa. Sens dubte és una quantitat que podria ser millorable, com totes, i com sempre, però cal tenir en compte que és ja una quantitat considerable i realista perquè les administracions que han de transferir puguin fer-les.

El text que presentem avui és el resultat, com he dit, del consens i de la unanimitat de totes les forces amb representació a Eivissa i alguna balear. En conseqüència, hauria d'haver estat un text signat per la totalitat dels grups parlamentaris, i així s'ha intentat durant setmanes prèvies a la seva presentació, però ha estat impossible.

Tot el que he dit d'aquesta presentació pública conjunta esperem que la proximitat a les eleccions no hagi estat el motiu i que ara es vulgui variar el que en principi es va votar com a correcte i prevalgui la solidaritat i empatia amb illes germanes, que tant es predica des d'algunes formacions polítiques, bé, tot això en benefici de tots i totes les persones residents tant a l'illa d'Eivissa com a Vila.

Demanen a tots els grups de la cambra el suport per a la presa en consideració d'aquesta proposició de llei que entenem que només pretén normalitzar una situació que oficiosament existeix. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Maicas. Intervencions dels grups en torn a favor de la proposició de llei. Torn del Grup Parlamentari Popular, Sra. Maria José Ribas té vostè la paraula.

LA SRA. RIBAS I RIBAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, senyores i senyors diputats, prenc la paraula per defensar la posició del Grup Parlamentari Popular davant de la presa en consideració de la proposició de llei del Grup Socialista i del Grup Podem Illes Balears, de l'estatut de capitalitat per a la ciutat d'Eivissa.

Els avanç el vot afirmatiu del meu grup parlamentari a la presa en consideració d'aquesta proposició de llei i alhora l'interès d'aquest grup també que la tramitació d'aquesta iniciativa permeti el debat en profunditat del seu escàs contingut i la possibilitat de la presentació d'esmenes perquè puguem, de veres, aprovar un règim especial per a la ciutat d'Eivissa, que és la seu del Consell Insular d'Eivissa, per reconèixer també en l'aspecte financer almenys la centralitat, la referència de la ciutat d'Eivissa a l'illa d'Eivissa. Perquè aquest és, en la nostra opinió, el vol curt d'aquest tipus de debats, ja que normalment molts se circumscriuen a una qüestió dinerària atiant les diferències territorials.

Això no obstant, la capitalitat, la vis atractiva que la ciutat d'Eivissa té per a la resta d'habitants de l'illa, i el reconeixement per aquests com una veritable capital transcendeix tot això, ja que la capitalitat, que la ciutat sigui percebuda com a capital per tots els habitants d'Eivissa, que sigui un referent per a tots ells no és només una qüestió de diners, és una voluntat de ser; és un exercici diari no només de la reivindicació o de la queixa, sinó un exercici diari de l'obligació que la ciutat assumeix amb gust envers tots els habitants de l'illa d'Eivissa; és voler ser la ciutat oberta que respecta tots, la ciutat cosmopolita que acull tothom i que es preocupa per tots, i això últim, senyores i senyors diputats, ho han entès així -i aquesta ha estat la seva pràctica- tots els alcaldes democràtics que la ciutat d'Eivissa ha tengut fins al present: Joan Prats, Adolfo Villalonga, Enrique Mayans, Enrique Fajarnés, Xico Tarrés, Lourdes Costa, Marienna Sánchez-Jáuregui, Pilar Marí, Virginia Marí.

Però, en canvi, no estam tan segurs que, per l'actitud demostrada, ho hagi entès així l'actual alcalde, el Sr. Ruiz, i el Grup Municipal Socialista i els seus ajudants del Grup Guanyem-Podem. En aquest sentit, quan l'alcalde Xico Tarrés o l'alcaldesa Lourdes Costa, per exemple, van treballar per obtenir aquesta llei, ho van fer unint tots els grups municipals i elaborant conjuntament la proposta, perquè ells tenien clar que aquesta havia de ser una proposta de la ciutat d'Eivissa, de tota la ciutat d'Eivissa, una proposta que fos fruit del diàleg i del consens, i no una proposta partidista, com ara ha succeït, que ens demana únicament l'adhesió incondicional.

A més -aquí obro un parèntesi a Guanyem-Podem a Vila, i també als socis de govern de MÉS en aquesta cambra-, a nosaltres ens sembla vergonyós demanar la independència de Catalunya diàriament i deixar-se permanentment que Madrid ens mata -ara no tant, sembla ser- i en canvi suportar en aquesta cambra aquesta, a nosaltres ens sembla, pantomima de capitalitat. Vendre els ciutadans de Vila per la submissió absoluta als dictats de la Sra. Armengol els invalida per reclamar res, perquè ja veiem que sempre acaben acotant el cap davant els socialistes a canvi de continuar mantenint la cadira.

Perquè, senyores i senyors diputats, la capitalitat, abans que les lleis i els reglaments, la reconeixen les persones, que situen la ciutat com la seva referència; la capitalitat transcendeix la simple reclamació de diners; i la capitalitat s'exerceix amb la disposició acollidora de tots i assumint

l'obligació d'emparar tothom, respectant les pertinències de tots.

La ciutat d'Eivissa és la ciutat més antiga de les Illes Balears, fundada l'any 650 abans de Crist, la setena ciutat més antiga d'Espanya, i des de la fundació de la nostra ciutat han vengut 2.673 anys d'història compartida. Eivissa és un ciutat d'antiga història, i una història lluminosa de vegades, però d'altres també sovint aspra i silenciada. Els eivissencs d'avui som el fruit de l'antiga Ebusus, de la federació amb Roma, de l'etapa musulmana, de la Carta de Franquícies i de la Universitat, però també el resultat de tres segles venguts del Decret de Nova Planta, és aquest l'espai de l'Eivissa moderna i europea, l'Eivissa del comerç mediterrani i la prosperitat econòmica, l'Eivissa avantguardista i plural en la cultura, acollidora i oberta a les noves idees, cosmopolita i respectuosa amb tots els credos i consciències. I és aquest, diem com des d'antic, el nostre espai públic de convivència, l'objecte de l'esforç i la transformació de tants d'eivissencs que ho van ser en el passat i ho volen continuar essent en el present i per al futur.

Dic això perquè conèixer la història pròpia de la ciutat, de la nostra ciutat, permet sobretot -perquè el passat, per bé o per mal, no el podem canviar- dissenyar i articular les polítiques possibles i adequades per encarar l'avenir.

D'això es tracta, senyores i senyors diputats, d'articular el futur col·lectiu de la ciutat, de contribuir al seu règim financer, en el qual sens dubte és necessari el règim especial que habilita l'article 28 de la Llei 20/2006, de 15 de desembre, municipal i de règim local de les Illes Balears, quan així ho permet per als municipis on es radiquin els seus consells insulars. L'article 28 de la Llei 20/2006 és el fonament legal del que aquí debatem avui, encara que la proposició de llei l'ometi, n'hi ha prou a ser el municipi on es radiqui la seu del consell insular de l'illa perquè aquest municipi es beneficiï d'un règim especial, mitjançant llei del Parlament; és a dir, ser el municipi on es radica la seu del consell insular de l'illa pressuposa per al legislador a la Llei 20/2006 ja un atribut suficient perquè s'estableixi, mitjançant llei del Parlament, el règim especial per a la ciutat, i és en la configuració d'aquest règim especial on s'han de tenir en compte tant els avantatges com els inconvenients que ser la seu de les institucions d'autogovern insular té per a la ciutat i la seva compensació financera.

No s'ha d'ometre tampoc que la ciutat d'Eivissa, en ser seu de la institució d'autogovern i pel decurs de la història, és seu també dels grans centres administratius de l'illa: les forces i cossos de seguretat de l'Estat, la direcció de l'administració insular de l'Estat, els jutjats d'Eivissa i Formentera, etc.; i de les seves principals infraestructures supramunicipals, com són el port d'Eivissa, l'Hospital Can Misses, la central elèctrica de subministrament insular, etc. N'hi ha prou en ser la seu del consell insular, perquè això també determina que històricament s'hagin centralitzat els grans centres administratius i les grans infraestructures supramunicipals, i així és en la realitat i així ho reconeix el legislador autonòmic a la Llei 20/2006.

D'això parlem, senyores i senyors diputats, avui debatent aquesta proposició de llei, a la qual donam suport perquè es prengui en consideració, i que això no obstant creiem que es porta a aquesta cambra més com a un reclam electoral o com a una foto de propaganda per a la Sra. Armengol i el Sr. Ruiz, que perquè tant la Sra. Armengol com el Sr. Ruiz sàpiguen realment què significa que la ciutat d'Eivissa hagi estat i sigui per als eivissencs de tota l'illa el referent que és.

El Partit Socialista, el Grup Podem i la seva confluència de Guanyem Eivissa, per presses electorals, han convertit el referent que la ciutat d'Eivissa és en una simple operació de maquillatge per poder dir que han aprovat una proposició de llei. Se'ns ha convidat a ser espectadors dels jocs florals de la Sra. Armengol i del Sr. Ruiz, perquè s'han menyspreat en tot moment les nostres aportacions. I si no, si això no és un paperot electoral, expliquin a què ve presentar un règim especial que diu que ja es farà un estudi econòmic per saber quina aportació es farà. Senyores i senyors diputats, hi ha un estudi econòmic i financer que data de fa deu anys i que ja quantificava la necessària inversió en 7 milions d'euros i la participació en el capítol d'inversions reals de la CAIB en el 4%. Amb el que avui es porta a la cambra ni tan sols es té en compte un estudi econòmic ja fet des de fa deu anys, sinó que a més quedam molt més avall d'allò, i això jo no sé si vostès ho han vist alguna vegada en algun lloc, jo no, per descomptat, un règim especial financer totalment indeterminat, que diu que ja estudiarem en què consisteix, però bé, que ara en aquests primers quatre anys seran 5 milions d'euros, i després que..., bé, que ja veurem, que seran 6 o que seran 2..., no ho sabem; o serà tal vegada com amb les bestretes del consell i resultarà que la ciutat d'Eivissa encara haurà de retornar els diners al Govern balear per les arts de màgia "potàgia" de la Sra. Armengol. Tot és possible.

Això no és seriós, senyores i senyors diputats, i no és just per als eivissencs que es pretengui prendre'ns el pèl d'aquesta manera, nosaltres volem una llei de capitalitat de la ciutat d'Eivissa que contempli el règim especial, i volem que es territorialitzi la inversió per a la ciutat en els pressuposts del Govern i del consell; que arribin almenys els 7 milions d'euros que ja fixava l'estudi econòmic de fa deu anys. Volem igualment un percentatge del capítol d'inversions reals tant dels pressuposts del Govern com del consell. I no poden tatxar-nos de res ni acusar-nos, perquè ja els ho vàrem dir abans que es fessin totes les fotos i, en canvi, no ens volgueren fer cas.

Volem, per tant, un debat seriós, assumint les obligacions que una capital assumeix, però també aspiram a la compensació financera que la ciutat, seu de les institucions d'autogovern de les Illes requereix, i en la tramitació d'aquesta proposició de llei veurem si vostès volen el mateix, i veurem també si la Sra. Armengol sap que la ciutat d'Eivissa és prou més que el decorat de les seves fotos o dels seus discursos de cap d'any.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ribas. Torn del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula el Sr. Biel Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Amb aquesta iniciativa legislativa es pretén reconèixer formalment la capitalitat d'Eivissa amb un doble motiu: per una banda, que els ciutadans i ciutadanes de la ciutat d'Eivissa vegin reconegut que el seu municipi té el reconeixement de capitalitat de l'illa d'Eivissa, i que la resta de ciutadans i ciutadanes de municipis de l'illa d'Eivissa vegin també que es té en compte tota la gran quantitat de gestions administratives que han de dur a terme a Vila.

Efectivament, la Llei de règim municipal i de règim local de les Illes Balears preveu un règim especial si es donen una sèrie de circumstàncies, peculiaritats que té en aquest cas Vila. Eivissa és un municipi -ja ho explicava molt millor el Sr. Xico Tarrés- de només 11,4 km², la meitat dels quals, per cert, està protegit, és sòl no urbà, i, tot i així, pràcticament la meitat de la població de l'illa resideix al municipi d'Eivissa la qual cosa complica evidentment, des del punt de vista urbanístic, determinats serveis que s'hagin de dur a terme al municipi d'Eivissa. Però resulta que el municipi d'Eivissa és un municipi prestador de serveis i no només per als mateixos ciutadans de Vila, sinó per a tota l'illa d'Eivissa i fins i tot -com ha explicat també Xico Tarrés- per al'illa de Formentera: hi ha la seu del Consell Insular, l'únic port declarat d'interès general a l'illa, l'únic hospital, la central elèctrica insular, els jutjats, Fiscalia, comissaria de la Policia Nacional, instal·lacions principals de la Guàrdia Civil, oficines d'Hisenda, de registres, Seguretat Social, la majoria dels col·legis professionals, notaries, centrals de les entitats bancàries.

Tot això suposa un moviment diari de persones i de vehicles enorme per a un municipi tan petit i suposa, per tant que, lògicament, els impostos que paguen els 50.000 residents al municipi d'Eivissa són els que han de sufragar els costos de mantenir la ciutat per donar servei a la població de tota l'illa.

El reconeixement que ara es planteja té diversos avals: per una banda, l'Ajuntament d'Eivissa des de fa anys ha treballat en diverses legislatures per arribar a aquest punt en què ens trobam avui, sempre amb unanimitat de totes les forces polítiques i una comissió d'excalldes que va treballar per posar tota la informació en comú per ajudar a cercar la informació. També té l'aval del Consell d'Eivissa que està disposat a aportar una part del finançament i, lògicament, per les enquestes ciutadanes realitzades a Eivissa i a la resta de municipis sobre la situació de capitalitat d'Eivissa a més dels informes econòmics també que hi ha.

La Llei preveu lògicament que sigui el mateix consell de capitalitat, format per tres institucions afectades per aquesta llei, el que pugui anar regulant amb el temps la traducció econòmica d'aquesta nova normativa: Ajuntament d'Eivissa,

per una banda, el Consell d'Eivissa per l'altra, i el Govern de les Illes Balears.

Jo volia fer una reflexió, en el seu dia, com a regidor de l'Ajuntament de Palma, on vaig tenir el gust de participar durant vuit anys, eren els anys noranta i en aquells moments no estava aprovada la Llei de capitalitat de Palma, i vaig ser un dels regidors que en aquell moment vaig fer molta pedagogia i vàrem dur a terme, el meu grup municipal, en aquells moments era el PSM, les distintes iniciatives al plenari de l'ajuntament per tal que arribàs un dia en què fos reconeguda la Llei de capitalitat de Palma. Lògicament, alguns dels arguments que he exposat ara per a l'illa d'Eivissano tenen res a veure amb els de Palma, però alguns sí que certament es repeten, tot i que també li puc dir, Sr. Tarrés, vostè ha parlat del barri de Sa Casa Blanca, li puc assegurar que un barri proper que és Sant Jordi, tot i el reconeixement de capitalitat de Palma, s'estimarien més tenir la independència del municipi de Palma, també li ho puc dir, perquè evidentment la supeditació a un gran municipi com és el de Palma precisament creava alguna sèrie de problemes.

Evidentment, com dic, no té res a veure, ni l'espai urbà ni les característiques que ocupa, però sí que la reflexió que volia fer és que pens que l'aprovació lògicament d'aquesta llei de capitalitat, si ara començam la tramitació i en parlam entre tots, no té per què menystenir ni la Llei de capitalitat de Palma que està aprovada, ni règims especials futurs que hi pugui haver, en aquest cas que es puguin plantejar sigui a l'illa de Menorca, sigui a l'illa de Formentera que en aquest cas serien les dues illes que quedarien sense règim especial reconegut.

Per tant, crec que és evidentment compatible i que s'haurà de plantejar, s'haurà de plantejar com ara plantejam la capitalitat d'Eivissa, que crec -i n'estic convençut- que hi ha motius suficients com per discutir-la en aquest plenari del Parlament, tenir-la en compte i dur-la a terme.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Barceló. Torn del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, president. Breument, no m'agrada reiterar arguments, crec que ja s'han exposat d'una manera molt clara els motius pels quals se justifica aquesta proposició de llei, per tant, el nostre grup parlamentari votarà favorablement la seva presa en consideració.

És evident i crec que és indiscutible la capitalitat de Vila i també crec que és evident que existeixen tota una sèrie de sobre costos per aquest fet objectiu. Per tant, està bé i pensam

que és necessari que es trobi la compensació a aquesta realitat incontestable.

Dit això, el Sr. Tarrés intentava explicar algunes de les... d'allò que es reflecteix en aquest text, algunes de les determinacions, i jo el convidaria, Sr. Tarrés, que això ho fes a l'exposició de motius; és a dir, l'exposició de motius ha de justificar el text de la llei, no?, i en aquesta exposició de motius que vostè han fet jo not a faltar el per què dels 5 milions. Vostè ens ha volgut explicar el per què dels 5 milions, però... bé, hi ha una discrepància, estaria bé que a l'exposició de motius s'intentàs objectivar per què es posen 5 milions, que és una qüestió que -com bé deia vostè- qui agafa aquest text es demana per què? Així com que es demana per què 70% i 30%, Govern i consell, per què? Per què no 25 i 57? Aquestes són determinacions molt concretes que fa aquesta proposició de llei que estaria bé que, com a mínim, se'n donàs una explicació dins l'exposició de motius, que crec que és un lloc absolutament adequat per fer aquesta feina i que, a més, tenim l'oportunitat durant el debat parlamentari d'introduir-hi esmenes que facin aquesta funció.

Vostè em podria dir: presentin vostès les esmenes. Però és que nosaltres no hem fet aquesta determinació, per tant, entenc que qui les ha impulsades és qui ha d'intentar justificar per què les ha introduïdes.

En tot cas, nosaltres, ja dic, votarem totalment a favor de la presa en consideració. Pensam que és necessari un debat important, pensam que Vila necessita una llei d'aquestes característiques, evidentment tothom pot contribuir-hi, tothom pot aportar-hi, tothom pot intentar millorar-ne la redacció i enriquir la proposta que s'ha fet, però crec que és un debat que pertoca i que ha de fer aquest parlament i, per tant, tindrà el nostre suport.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Torn del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Salvador Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sr. President, bona tarda a tothom i bon any. Una de les primeres qüestions que jo voldria avui, ara mateix, posar de manifest, a part que falten molts de companys i companyes, avui és que no hi ha cap representant de l'Ajuntament d'Eivissa, de Vila, per donar suport a aquesta llei tan important, i això és una de les qüestions que a mi em crida, entre moltes coses, l'atenció. No sé si..., -per allà el Sr. Serra se'n riu-, però sí, així com quan, per exemple, Menorca, o Palma fins i tot, ha tengut el debat pertinent per a després prendre's en consideració, com avui aquesta tarda fem aquí, avui no hi ha cap membre respecte d'això, sincerament, és una qüestió que a mi personalment em crida.

D'una altra banda, em crida també molt l'atenció que aquesta proposta que avui presenten Podem i PSOE-PSIB,

concretament, només vengui firmada per ells, quan realment hi ha unanimitat, com ja sabem les persones d'Eivissa, els eivissencs i les eivissenques, per part de l'Ajuntament de Vila i del Consell; és a dir, la primera qüestió que, personalment, com a diputat d'Eivissa, em crida és demanar per què no ho ha firmat, per exemple, el Partit Popular, entre d'altres qüestions.

També crida l'atenció com fa unes quantes setmanes a Vila, a l'ajuntament d'aquest municipi, es varen fer la foto, i no vaig a dir *postureo* polític, perquè després em començaran a dir determinades qüestions, però eren allà tots els partits polítics, fins i tot El Pi i Ciutadans, etc., però ja el més absurd és que, personalment, sent un diputat d'Eivissa, a mi ningú del Partit Popular ni de Podem no m'hagi dit res per firmar aquesta proposició de llei respecte d'això. Per tant, són qüestions que pos aquí, damunt de la taula, respecte de si és tan important, com el Sr. Tarrés diu, sobre aquesta qüestió.

I és obvi que, com no, després de fer aquests comentaris només per cridar l'atenció als diputats i diputades que estan mirant i entretinguts en altres qüestions per veure la importància que avui, o almenys des d'Eivissa parlen, no? Moltes vegades es parla de Mallorca, el tema dels (...) a Menorca, però pràcticament mai aquí es ve a defensar els interessos dels ciutadans i ciutadanes d'Eivissa, i concretament avui doncs de Vila, i al final de tot els que residim allà i els que ens visiten.

Fetes totes aquestes qüestions sí que voldria fer..., i sobretot em crida l'atenció la postura de MÉS per Menorca, és obvi que després ells diran per què fan això, però sí només fer una apreciació, quan aquí es defensen els interessos de Menorca tothom respecte els interessos o el que es demana des de l'illa de Menorca i s'escolta; sembla ser que avui per avui no li agrada aquesta qüestió a la gent de Menorca que avui es pugui debatre i que es pugui posar...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

..., bé, des de l'illa de Menorca, determinats representants polítics, i que no es prenguin això, Sr. Pons, sinó determinats representants polítics que han fet unes declaracions no adients sobre aquesta qüestió, pens personalment, ho torn comentar.

Sobre aquesta qüestió pens que tant el Sr. Tarrés com la Sra. Maicas com la Sra. Ribas han fet tota una exposició històrica de la importància de l'illa d'Eivissa, concretament de Vila, també a l'exposició de motius, per tant, això avui m'ho botaré, i no crec que..., voldria fer altres reflexions importants, però agrair que, doncs bé, com ha dit la Sra. Ribas, molt bé, doncs Vila té una història mil·lenària respecte d'això, així com altres illes, la resta d'illes.

Una de les qüestions que em crida l'atenció, Sr. Tarrés, és el dèficit de serveis, però això, igual que vostè ha intentat posar damunt la taula com a una reclamació de seguretat i neteja, la resta d'ajuntaments, especialment el de Sant Antoni, que jo som portmanyí, tenim aquest problema, i molts dels municipis de l'illa de Mallorca que tripliquen, quadrupliquen la població, tenen el mateix problema, i avui per avui, sap

perfectament, Sr. Tarrés i tots els socialistes i la gent d'Eivissa, que la neteja manca a la ciutat de Vila, entre altres qüestions.

I després tots els problemes de seguretat que a la fi no seria per a mi, o almenys per als ciutadans de Vila i de l'illa, el problema de la policia local; tenim altres problemes, com a històrics, així com vostè i altres portaveus han fet, com el tema dels jutjats de l'illa d'Eivissa o concretament de Vila, han trigat dècades a arribar, o l'edifici de la Policia Nacional o de la Guàrdia Civil o com es troben determinades infraestructures a nivell estatal.

Per tant, avui reclamam, igual que moltes vegades m'han escoltat vostès aquí en comissió o..., perdó, aquí en ple o en altres comissions, sous perquè a la fi, i és molt polit, ha quedat molt bé, això de la qüestió d'un títol honorífic de capitalitat, però a la fi és una qüestió econòmica per intentar, com s'ha explicat molt bé, i segurament que podrem aportar algunes qüestions sobre aquesta proposició de llei, per intentar millorar-la. Per tant, simplificar la qüestió al tema econòmic és molt simple, ho torn a repetir, però és una realitat, per què?, perquè ens trobam que, per exemple, a Vila tenim un problema molt greu, i això ho sabem tots, tema aparcaments, on aparquem els cotxes?, tota la ciutat de Vila és zona blava, o quants de centres educatius falten?, o altres serveis que s'han posat damunt la taula i a la fi veiem, com molt bé ha explicat el Sr. Tarrés, el nombre o l'increment tan brutal que no només Vila ha tengut sinó tota l'illa d'Eivissa respecte de dècades anteriors.

Per tant, davant d'aquest increment poblacional tan important necessitam inversions en infraestructures i també en persones que puguin donar uns determinats serveis que avui mai o cap, em sembla, dels que som aquí i de la nostra illa no posam en dubte sobre aquesta qüestió.

També voldria comentar..., ah!, sobretot una qüestió, Sr. Tarrés, que també la Sra. Ribas ho ha fet, per què, si és tan important aquesta llei de capitalitat, no ho ha presentat abans el PSOE o PSIB i Podem? Per què no l'han tingut? És obvi que la resposta és que la Sra. Francina Armengol i el PSIB no ha donat el vistiplau a una qüestió històrica que es ve demanant molt de temps. Per tant, això és..., bé, Sra. Obrador, és una qüestió que ho tenim molt clar els eivissencs i eivissenques respecte d'això,...

(Remor de veus)

... no?, una negociació entre el Sr. Rafa Ruíz i la Sra. Armengol. Per tant, vostè, així com avui el Sr. Tarrés defensa els interessos del PSIB, doncs bé, avui parlem respecte d'això. Per tant, ha estat a través de la Sra. Armengol i del PSIB que a la fi tendrem no sabem si són 5 milions; em sembla que els diferents portaveus que m'han precedit ho han explicat molt bé aquesta qüestió. No entenc sincerament per què es posa aquesta quantitat si hi ha un informe, com la Sra. Ribas ha comentat, de fa deu anys, em sembla que aquest informe s'hauria d'actualitzar perquè en deu anys s'ha incrementat el nombre de persones i el nombre de residents i les persones i

turistes que vénen a la nostra illa i passen per Vila, segurament que aquests nombres estan completament desfasats, no?, o serà una qüestió o una justificació com el rescat del pàrquing de Son Espases i Can Misses que estam negociant, que estam negociant i després diran la quantitat que sigui. Això no ho entenem la ciutadania.

Sr. Tarrés i senyors i senyores de Podem i del PSIB, on aniran aquests 5 milions d'euros? On aniran exactament? Aniran a construir infraestructures? Quins serveis dóna? Perquè parlen genèricament respecte d'això sobre unes quantitats que posen damunt la taula, em sembla molt bé, però ho torn a repetir, però, és clar, el PSIB té com a costum aprofitar els moments electorals per renovar, com ja hem vist a l'illa d'Eivissa, ho hem patit en el seu moment; recordar que Vila o l'illa d'Eivissa és Ciutat, com ja ho vaig comentar en els pressuposts, ciutat Patrimoni de la Humanitat, i té una assignació econòmica per aquesta qüestió, això per una banda; i hem vist com, per exemple, a l'Avinguda d'Espanya en el seu moment es varen fer obres amb els sous corresponents d'aquesta qüestió; o veurem com de l'impost de turisme sostenible es renovarà o es dedicaran més de 5 milions d'euros a renovar el Passeig de Figueretes. Per tant, si per això volem els sous, Sr. Tarrés, sincerament, aquests no són els serveis que reclamen els ciutadans d'Eivissa i de la resta de municipis que vivim a la nostra illa.

Per tant, ja vaig acabant, sincerament, em sembla que ja està justificada, però sí que m'agradaria sobretot una qüestió que les persones, en aquest cas residents, diputats i diputades de l'illa d'Eivissa, que el senyor..., en aquest cas serà segurament ponent o responsable, Sr. Tarrés, seguiu i convidi la resta de diputats i diputades que tenen l'interès de millorar aquesta llei de capitalitat, que amb un diàleg i amb una aposta sempre en positiu puguem realment millorar i dotar d'una qüestió econòmica, ho torn a repetir, i és simplificar aquesta qüestió perquè tothom té clar què és "anem a Vila" o "baixem a Vila", com han comentat el Sr. Tarrés o la Sra. Ribas, reconèixer que a Vila hi ha tots els serveis administratius, això tothom ho té molt clar i sobretot la gent que és forana de la nostra illa. Intentem parlar, dialogar i cercar..., idè, bé, que no seran ni 1, ni 5, ni 6, ni 7, seran els que realment necessiti l'illa i sobretot els residents de la nostra illa.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Aguilera. Intervenció dels grups parlamentaris en torn en contra de la proposició. Doncs pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Algun dels signants de la proposta feia la pregunta en la seva intervenció dient: aquesta ha de ser una llei que ha de recollir el sentir de tota la ciutadania. Hi estic d'acord, de tota la ciutadania, la de Menorca també, i jo no sé si la de Menorca se sent en aquest cas i en aquesta situació -intentaré explicar

per què- més perjudicada que acollida en aquesta proposta, per tant alguna cosa passa.

Ja dic que puc entendre les intencions -i el Sr. Tarrés jo crec que ho explicava molt bé i li ho he dit- les intencions de millorar l'accés als serveis de la ciutat i millorar la vida dels residents a Vila. Puc entendre i entenc i compartesc les motivacions, encara que siguin d'amor per la pròpia illa i per la pròpia terra, que no són poca cosa, eh?, les compartesc, deia, hi empatitzo, i sense cap dubte les valoro com a bones, però, en canvi, pensam nosaltres, des de MÉS per Menorca, que no s'ha encertat en la forma, en el procediment, en el contingut, de fet la proposta que s'ha presentat i la que debatem nosaltres consideram que té, diguem-ne, deficiències jurídiques, que també intentaré explicar, i un plantejament polític com a mínim que no compartim.

Dos aspectes; començem pel de capitalitat. Des del punt de vista jurídic, i dic jurídicament perquè políticament no tenim cap problema amb el fet que Eivissa Vila vulgui ser reconeguda com a tal, no és el nostre debat, almanco de MÉS per Menorca, i crec que puc dir de Menorca, no és el debat de Menorca, però respectam sense cap dubte la voluntat dels veïns de Vila; no coincidim, insistesc, per la part política amb la forma com s'ha tramitat, però jurídicament tenim molts més dubtes, i creiem que es vol fer dir alguna cosa a la norma bàsica d'aquesta comunitat autònoma, l'Estatut d'Autonomia, que no diu.

Abans de res cal dir que capitalitat i règim especial són dues qüestions totalment diferents, que en alguns casos efectivament estan vinculades; en el nostre cas tenim que, d'acord amb l'article 7 de l'Estatut d'Autonomia, la capital de les Illes Balears és la ciutat de Palma, i que l'article 75.10 estableix que el municipi de Palma tindrà la capitalitat a través d'una llei, on també es recollirà un règim especial, i així s'ha fet. És a dir, l'Estatut d'Autonomia estableix la capitalitat i estableix el règim especial desenvolupat per llei de Palma. Per altra banda, l'Estatut d'Autonomia..., perdó, no, l'Estatut d'Autonomia no, per altra banda s'estableixen règims especials, a la llei de bases estatal, a la llei de bases, on s'hi preveu tenir règims especials pel tema de municipis petits, i ara es va modificar, no fa gaire, per a grans ciutats, i en aquestes illes també tenim una part de règim local que és la que ja s'ha referenciat i no tornaré a repetir, que és l'article 28, de municipis i règims especials, que és ver, és cert que posa especial referència que, un règim especial, vincular-lo a la capitalitat.

Ara bé, ni a l'Estatut d'Autonomia ni a les lleis de règim local no es preveuen noves capitals, jurídicament parlant, es preveu, en tot cas, un canvi de capital o crear una nova capital a través d'una llei orgànica com l'Estatut d'Autonomia. I aquí els exemples serien infinits: tenim Canàries, que, perquè ho diu el seu estatut d'autonomia, té dues capitals, Santa Cruz i Las Palmas; o tenim a Pamplona a Navarra, o a Barcelona a Catalunya, o a Santiago de Compostela, lleis de capitalitat que abans tenen a l'estatut d'autonomia, a una llei orgànica, doncs la definició de quina és la capital.

En aquests moments, per raons històriques que no vénen al cas, l'Estat s'estructura per comunitats autònomes, per províncies i per municipis, i s'han previst capitals de província -bé, s'han previst d'aquella manera perquè les capitals de província, la seva història..., bé, no ve al cas ara-, i de comunitats autònomes, i n'hi ha per exemple fins i tot que han decidit no tenir-ne, tenim el cas del País Basc o Castella que no tenen capital, tenen seu institucional. Però les Illes Balears, ens agradi o no, és uniprovincial, i açò és un altre debat que podem tenir un dia, i l'Estatut d'Autonomia només preveu una capital, Palma, no dues ni tres ni quatre. I tampoc enlloc -històricament sí, amb tota la raó perquè... certesa- tampoc enlloc no es recull la figura de capital d'illa, enlloc, jurídicament parlant, i crec que no és equiparable al tema de la capital de província per unes raons històriques que ara tampoc no crec que valgui la pena recollir; en absolut equiparable, i a qui ho equipari només li vull recordar que la província està prevista com a administració perifèrica de l'Estat, i nosaltres pensam que els consells, les illes, bé, no juguen en aquesta categoria.

Per tant, bé, es pot jugar finalment jurídicament i dir: bé, però com que no es deixa clar o no es recull o no queda..., doncs es pot fer. Bé, idò, nosaltres és aquí on volem arribar. Tot es pot fer? Tot es pot canviar? És clar que es pot canviar, és clar que sí que es pot canviar, i aquesta és una qüestió que es pot canviar, però si l'hem de canviar l'hem de canviar amb la participació de tots, de tots, perquè l'organització territorial, perquè l'arquitectura institucional, perquè aquestes qüestions són cosa de tots. I en aquest cas jo deman: algú, la presidenta, ha demanat a la Conferència de Presidents per aquesta qüestió a Menorca, a Formentera, ho ha demanat? Algú ho ha dut al debat de la Comissió General de Consells Insulars, algú li ho ha dut? Algú ha consultat l'Ajuntament de Palma si ho veu bé, per les implicacions directes o indirectes que pugui tenir? Pel tema de finançament que ara entrarà, entrarem, que distorsiona el model que tenim ara de consens, algú ha fet la consulta a la FELIB? Algú ha telefonat a la presidenta del Consell Insular de Menorca i li ha demanat com ho veu? O a la batlessa de Maó? O a la batlessa de Ciutadella? Algú ho ha fet?

Quant al règim especial -la segona part- l'article primer de la proposta diu: "Aquesta llei té per objecte reconèixer i regular l'estatut especial de capital de la ciutat d'Eivissa com a seu de les principals institucions insulars". Quines són aquestes principals institucions insulars? La seu del consell insular? La seu judicial? L'hospital? La Delegació de Govern? La Policia? Però vostès han mirat les altres illes? Però vostès han mirat Menorca? Quina és la realitat? És que tenc la sensació que ho desconeixem total. Quina és la realitat i com l'afecta? Perquè en aquest cas obrim un debat en què impliquem altres que es troben en la mateixa situació pel que afecta a la capitalitat o en situacions que ara explicaré quant a règim de finançament.

Per altra banda, quant al règim especial, cal també tenir clar que creiem que s'hauria de fer des d'un major consens. Per què? Perquè aquesta proposta romp el consens actual quant a finançament local, i perquè ho fa en base a una situació

que no creiem almenys prou justificada, prou explicada o prou diferenciada. La proposició de llei introdueix, no ens enganam, un nou mecanisme de finançament, basat en què?, en una consignació específica per a inversions -no per a aportacions, que sí que ho posava, ara no ho posa- territorialitzades al municipi d'Eivissa que hauran de pagar el consell i la comunitat autònoma, és a dir, els menorquins i els eivissencs també pagarem la capitalitat d'Eivissa. Perquè la de Palma podia tenir sentit, eren organismes -la Universitat, Son Espases- on anàvem tots, però en aquest cas no és aquesta la situació.

El finançament de les corporacions locals a partir de recursos de la comunitat autònoma s'articula a través de dues normes: una, la general, que és la Llei 20/2006, municipal i de règim local; i una altra que és especial que és la de Palma, i que veiem justificada, tot i que crec que és públic que nosaltres hem defensat una manera d'entendre la capitalitat diferent, però està justificada. I un nou règim especial amb concepte vinculat o no a la capitalitat d'una altra ciutat creiem que si no es pacta rompria aquest equilibri, aquest consens institucional sobre com es fonamenta, com es desenvolupa el finançament local, molt precari, per cert, per altra banda, a no ser que la justificació sigui realment justificada i pactada.

Respecte d'aquesta segona qüestió, les raons i les circumstàncies especials que pretenen justificar, com deia, no les veiem prou justificades, i fins i tot jo diria que altres ciutats les podrien exposar i posant la mateixa situació. Quants municipis petits de Mallorca o de Menorca, d'acord amb la Llei de bases, no amb la Llei de règim local, no podrien reclamar un règim especial? O fins i tot, quantes ciutats a Menorca podrien demanar amb els mateixos arguments una llei de capitalitat i un règim especial?

A diferència d'Eivissa, que ha optat per un model concentrat a la ciutat d'Eivissa, altres han optat o no amb la decisió de voluntat... amb la llibertat que trobem, però és així, Menorca ha optat per un altre model de desenvolupament en un sentit de major deslocalització dels serveis, no només entre Maó i Ciutadella, entre la resta de poblacions, i així ho incorpora el PII, però aquest ha de ser el debat. Menorca ha optat per la dispersió, és cert, els jutjats de primera instància del Social i del Penal no estan concentrats, estan repartits, i açò també té un cost addicional. La seu del consell insular és a Maó, però té les conselleries d'Agricultura o el Servei d'Atenció al Ciutadà a les dues ciutats. La seu del Conservatori, n'hi ha una a Maó i una a Ciutadella. La seu del Centre de Professors és a Ciutadella, altres seus són a Maó, i podria repartir-ho amb el Centre de Convencions a Es Mercadal o el Centre de Coordinació de l'IBANAT a Es Mercadal o el Centre Bit a Alaior o l'Extensió Universitària a Alaior, i així podríem anar repartint. Ha optat per un altre model i té costos afegits.

Cada illa, per tant, és cert, insistesc que té un model i Formentera, per exemple, és el municipi que ho podria reclamar també, i jo vull recordar que avui hem aprovat un règim singular, així, a darrera hora, perquè vull recordar que s'havia votat en contra, en contra del règim singular, i té

motius, molts de motius; jo supòs que ha influït prou la coincidència de les dues lleis, perquè allò s'havia votat en contra i avui hi ha hagut unanimitat.

En qualsevol cas, si Eivissa, si Vila concentra els serveis de l'illa i Eivissa considera que s'han de compensar una sèrie d'externalitats, pensam per què es compleix allò de... el que diu l'estudi, no?, l'estudi que es basa en aquesta llei, que diu..., bé, parla dels recursos urbanístics i equipament i estableix quins necessita, diguin-ho vostès als altres municipis: homogeneïtzació de l'enllumenat públic, homogeneïtzació de les rajoles de les voreres, dotació del mobiliari urbà, millores de senyalització, enjardinament, manteniment de les voreres, digui-ho vostè als altres municipis; i finalment diu: "totes aquestes necessitats que resulten lògiques i evidents han de ser sufragades de forma directa o indirecta per tots els usuaris que els aprofiten", -per tots els usuaris que l'aprofiten-, i acaba: "i no només pels habitants del municipi".

Açò és el fonament? Jo crec que cream un conflicte sense precedents amb molta manca de debat entre institucions i en aquesta casa.

I acab, econòmicament: el que necessitam efectivament és que tots els municipis tinguin la suficiència financera, tots els municipis, tots, no només Eivissa, no només Palma, tots els municipis, petits i grans, per poder exercir la seva autonomia. I açò com es fa? Mirin, una de les moltes coses l'haguessin pogut resoldre o avançar fa molt poc a la Llei de pressuposts, Ciutadans va presentar una proposta perquè incrementessin el mínim que es destinés, és ver, fins al 0,7 els recursos per..., doncs es va votar en contra. Qui hi va votar en contra?

Ara avui ens demanen millorar el d'una ciutat!, no, no, el que necessitam és suficiència financera perquè tots els ciutadans de les Illes, d'Eivissa, de Palma, de Maó, de totes les ciutats tinguin els recursos suficients per tenir les mateixes condicions.

I després ens demanam, quant als recursos, com quedaran? Perquè una cosa és el Fons de cooperació local i l'altra el Fons d'inversió del qual parla aquesta llei. Perquè, què es vol dir que a partir d'ara? Una vegada aprovada la llei i establert un mínim que el Govern a l'hora de repartir inversions primer omplirà la caixa del que li estableix la llei i després la resta? Estam dient que hi haurà ciutadans de primera i de segona? Açò no quadra per enlloc.

Per tant, a Eivissa els ciutadans de Vila necessiten, evidentment, uns serveis, un accés als serveis igual que la resta de ciutadans, sense cap dubte. I jo em deman: quantes vegades s'ha utilitzat l'article 206 de la Llei de bases de règim local, que ara s'utilitza, per dur a terme açò, que els ciutadans de Vila tinguin l'accés a tots els serveis? Diu l'article 206.1: "El Govern de les Illes pot promoure un pla de finançament d'infraestructures i serveis públics amb l'objectiu d'estimular i equilibrar territorialment les infraestructures".

S'ha fet? No s'ha fet mai i crec que s'ha utilitzat la via de voler forçar les coses amb manca de diàleg, amb manca de

consens que generarà únicament mal estar al conjunt de les illes, perquè jo ja l'he notat aquí, ha generat i genera crispació, quan hauria de ser un tema d'absoluta llibertat i consens i, en aquest cas, no se sent així. Demanin-ho si no a Formentera o demanin-ho si no a Menorca.

Què és un tema només d'Eivissa? Doncs plantejem-ho així, si és un tema només d'Eivissa, i és per açò que fa la referència jurídica i a l'Estatut d'Autonomia i al tema de plantejar-ho jurídicament, no històricament, que en açò podrem coincidir totalment, doncs és aquí que crec que hem fallat, i per açò el nostre grup no donarà suport a aquesta iniciativa, tot i que defensarem a mort que els eivissencs tinguin les mateixes condicions d'accés als serveis que qualsevol altre, i açò passa per suficiència financera i per equilibri entre el conjunt d'illes i d'institucions.

I jo en aquest cas, sí que deman que el temps electoral no ens faci perdre el seny, que no ens faci perdre el seny. Crec que val la pena que temes de... diguem-li estat, encara que sigui d'un estat, que no de serveis, però d'estat sigui debatut i consensuat com toca. Parlam d'organització institucional, d'una figura, si volem que realment sigui significativa, de capitalitat, jurídicament parlant, i les conseqüències que hagi de tenir en règims especials, sí, però règims especials per ser, per tenir situacions especials, si es justifiquen, sense cap dubte, però amb un objectiu: que tots els ciutadans d'un municipi i de l'altre tinguin les mateixes condicions.

I en aquest sentit, per tant, nosaltres per açò no donarem suport a aquesta iniciativa i per tant, demanariem que... el nostre gust és que no s'hagués de votar i que es retiràs per poder fer aquest procés que creiem que està mancat en tota la tramitació.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Doncs passam al torn de rèplica dels grups parlamentaris presentants de la iniciativa i dels grups que han intervingut a favor de la iniciativa. Per tant, pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Xico Tarrés.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Moltes gràcies, Sr. President. Vull reiterar una vegada més que aquest tema que tractam avui no va contra ningú. Jo respect moltíssim el que acaba de dir el Sr. Martí i no ho puc compartir de cap manera, ho entendran vostès.

Ja està clar que potser que no haguem de dir-li capitalitat, llei de capitalitat, i que se li digui d'una altra manera, però -repeteix- la realitat de Menorca és molt diferent de la realitat d'Eivissa, fins i tot vostè a un moment, quasi acabant, ha dit que aquest tema ha generat crispació a Mallorca, i jo no n'he vista de crispació, he vist punts de vista diferents, per a mi la

crispació és una altra cosa i, si no, que ho demanin a Formentera.

Miri, li vaig a dir una cosa de Formentera: Formentera entrarà una llei aquí ara que haurem de votar entre d'altres coses perquè determinats vehicles o a partir d'un nombre de vehicles no puguin entrar a Formentera, i nosaltres li donarem suport. Però sap on quedaran els cotxes que no puguin entrar a Formentera? A Eivissa, a Vila, i Vila els haurà de donar aparcament, fonamentalment Vila. És just o injust?

Miri, el just és que intentem entendre'ns entre tots. Si el problema que vostè té és el problema del nom, que la capitalitat afecta o... suposa una cosa a Menorca, jo li diré: miri, vostè a mi amb els anys que porto aquí no m'ha sentit mai dir que Menorca no necessita alguna cosa del que ha demanat. Si ho demanen els diputats de Menorca normalment procur entendre si tenen raó o no tenen raó i votar a favor o no, però el tema de la capitalitat de Vila no fa mal a Menorca, n'estic convençudíssim. Em poden contar el que vulguin, el tema de la capitalitat de Vila, mentre no s'aprovi només fa mal a Vila, no fa mal a ningú més, i qui ho acaba pagant és Vila, no ho paga ningú més.

A mi em sap un greu terrible, Sr. Martí, perquè sap que li tenc un afecte important i que me l'estim perquè l'he amenaçat moltes vegades que no votàs això en contra si no volia que li passàs res dolent, -ho dic en broma-, però... sap que, bé, que és un tema que li dic que nosaltres el sentim molt i el necessitam molt.

Jo ara em mirava, miri, em mirava una foto del diari de... d'un diari d'Eivissa, del 23 d'octubre, on surt la presidenta del Govern amb representants de tots els partits demanant la capitalitat de Vila, hi havia més partits que els que som avui aquí dins, hi havia partits que no es troben representats aquí dins, i tots hi estaven a favor. Hi estava a favor..., hi estava el Partit Popular perquè hi estava el Ple de l'Ajuntament.

I jo entenc, Sra. Ribas, el que vostè diu i m'agradaria molt poder dir..., vinga, home!, i supòs que ho farem, la meua voluntat serà: assegum-nos a la ponència i discutim tot el que haguem de discutir i el que puguem gratar, gratem-ho, si en lloc de 5 poden ser 55 millor, però, és clar, la política no és allò que volem, és allò que és possible. I si en aquest moment entre Govern i Ajuntament de Vila, que potser hi ha gent que aquí diu: s'hauria d'haver fet més extens; home!, s'ha fet tot l'extens possible amb tots els partits que hi ha a Eivissa, amb tots els partits que hi ha a l'Ajuntament d'Eivissa, amb tots els que hi ha al Consell d'Eivissa, s'ha parlat amb tots, se'ls ha explicat a tots i tots han sortit a fer-se la foto; d'aquests no n'hi ha cap que hagi dit no, jo no vull fer-me la foto perquè no m'ho han explicat o perquè no hi estic d'acord.

Llavors, aquí tenim un problema, ara bé, als anunciï que tots, que aquests però que han posat aquí me'ls faig meus, jo no som l'alcalde d'Eivissa ni som la presidenta del Consell, del Govern, però defensaré l'alcalde d'Eivissa i defensaré la presidenta del Govern perquè crec que estan ben encaminats. Si hem de millorar algun aspecte, discutim-ho, per a això està,

però és que ni tan sols és un tema electoralista, portam molts anys demanant això, i això crec que no es contemplarà en els pressuposts d'enguany, no, no, no s'hi contemplarà en els que tenim aprovats, evidentment. Quan es posarà en funcionament? Doncs, quan hi hagi equips de govern nous a tots els llocs.

Això és electoralista? No, perquè no podran demostrar-ho. I l'únic que és electoralista és el dia que som capaços tots de posar-nos d'acord en determinats assumptes, és que ens costa molt, bé, el segon o el tercer o com li vulguin dir o un municipi important de la comunitat aquí ve al Parlament i diu: socors, necessit ajuda, necessit que em digueu de quina manera fem això per resoldre el problema que tenim. I al final aquest ajuntament surt amb alguns diputats que li foten quatre bufetades. No, si només ve a demanar ajuda, perquè explicam que la necessita i que és justa aquesta ajuda, i hi coincidim tots. Què podrien ser més sous? Tant de bo!, jo ho voldria, no m'hi negaré.

Sra. Ribas, ja li dic, que si podem ens anirem vostè i jo de la maneta, ja que no som d'això, agafarem la consellera Cladera, la presidenta i els direm: i per què 5 i no 7? Que supòs que és una cosa que ja han negociat en el seu moment i segur que l'Ajuntament d'Eivissa no ha negociat qualsevol cosa, ha negociat fins on ha pogut -és el que vull pensar jo, però com que jo no som a la seva pell no sé fins a quin punt coneix el Partit Popular ni fins a quin punt han negociat.

Llavors s'han comentat coses que tots els municipis no són iguals. Jo he repetit, Vila és un municipi prestador de serveis, Vila no és un municipi que visqui dels turistes que vénen, els turistes que van a un municipi estan afavorits per la quantitat d'aquests turistes que hi arriben, Vila normalment dóna serveis a la majoria de ciutadans que utilitzen el seu municipi i hem d'entendre que aquesta és la gran diferència.

Crec que m'estic passant del temps. I bé, no sé si volia fer referència a res més, però simplement acabar dient que ens queda tot el procés de la ponència i que jo els convit a aprofitar-ho perquè això surti millor del que avui ve aquí, surti de tal manera que hi estiguem més satisfets. Ara, si cercam estar-hi el màxim de satisfets cadascú jo crec que serà impossible, si ens conformam a cercar una fórmula...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Tarrés...

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

... allà on Eivissa surti millorada en la mesura que vol, doncs, endavant. Crec que des de Vila ajudarem tota la resta de municipis com ho hem fet quan ho han necessitat...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Tarrés, l'he de tallar. Gràcies.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

... que tirin endavant.

Sí, Sr. President, perdoni'm, però moltes gràcies pel temps que m'he passat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tarrés.

(Alguns aplaudiments)

Torn del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, té la paraula la Sra. Marta Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies, Sr. President. Faré la rèplica des del meu escó, si no li importa. D'acord, faré algunes puntualitzacions que s'han dit en aquesta cambra i que no són realment tal com s'han dit.

Sra. Ribas, d'acord, sí, érem presents a la presentació d'aquesta iniciativa a l'Ajuntament de Vila, però per suportar aquesta iniciativa, però nosaltres no varem tenir res a veure amb la redacció, per què? Perquè nosaltres no governam a l'ajuntament, qui governa és Guanyem únicament. Sí que és cert que hi ha coalicions a altres ajuntaments, com el de Sant Josep que és Guanyem Podem, però a Vila no governam. D'acord. Dit això, continuar. Torn repetir que no varem tenir res a veure amb la redacció d'aquesta iniciativa, a la qual sí que donam tot el nostre suport.

Per una altra banda, també ha mencionat que hi ha un estudi de fa deu anys i que no entenen per què fem un altre estudi. Bé, li indicaré que, gràcies a aquest estudi que es va fer fa deu anys és on es basa per demanar 5 milions, que en realitat eren 7 i s'ha acordat 5 milions. Què significa? Que la demanda d'un estudi posterior és simplement per actualitzar les dades a la realitat que, després de deu anys inevitablement, hi ha hagut canvis, d'acord? Què passa? Que en aquest primer estudi on varen sortir aquests 5 milions, són aquests 5 milions els que es demanaran de forma anual durant quatre anys, una vegada s'hagi fet aquest estudi s'actualitzaran aquests milions. O sigui que realment no es paraitzarà aquesta iniciativa malgrat demanar un altre estudi. Ho torn repetir, aquest estudi és per actualitzar.

Bé, m'agradaria agrair a tots els grups parlamentaris aquesta..., el seu suport.

I dir al Sr. Nel que no he acabat d'entendre exactament el seu posicionament o les seves raons per les quals no volen donar suport a aquesta iniciativa, primerament perquè partim que el que seu posicionament per part del seu partit és un posicionament sobiranista, a més, un posicionament sobiranista fins i tot fins a la demanda de la sobirania jurídica. Torn repetir les paraules que ha dit el Sr. Tarrés, i és que aquesta llei no va contra ningú, tot el contrari, és per afavorir la situació que tenim a l'illa d'Eivissa. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Maicas. Doncs torn del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Maria José Ribas.

LA SRA. RIBAS I RIBAS:

Gràcies, president. Bé, en primer lloc, només fer un petit apunt per manifestar la nostra satisfacció perquè el Sr. Nel Martí utilitzi com a argument que la Constitució no reconeix altra nació que l'espanyola i que ni altra capital que Madrid; sorprenent, però bé, satisfets, satisfets que ho reconegui.

Bé, s'han dit moltes coses aquí que no entraré a debatre, perquè com que..., com els hem dit ja el nostre interès és poder fer aportacions en ponència i que s'introdueixin les esmenes que presentarem, però sí dir-los que ni un sol dels arguments donats a rebatre el que des del nostre grup els hem manifestat a la primera intervenció, el que avui els hem manifestat ja ho diguérem abans de les fotos, com els he dit, ho va dir el Grup Municipal Popular a l'Ajuntament de Vila quan votaren a favor d'aquesta proposta al Ple municipal i no els escoltaren, Sr. Tarrés, aquest és el problema, que no els escoltaren.

Per tant, nosaltres actuam amb serietat i amb lleialtat, ho seguirem fent, volem l'estatut especial de capitalitat de la ciutat d'Eivissa, o com li diguem, ens és igual, però la volem, però amb una proposta que sigui seriosa, que sigui fruit del diàleg, com li he dit abans, i del consens i que tenguim en compte les aportacions de tots, i no com a una proposta partidista, que sí que pensam que ho és, i electoralista i feta amb preses, a tres mesos de les eleccions. Volem una proposta seriosa i que es comprometi de veritat amb la ciutat d'Eivissa i amb els eivissencs que s'ho mereixen.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ribas. Torn del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, no fa ús de la paraula.

Doncs, torn de paraula per al Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, Sr. Melià té la paraula.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo, Sr. Tarrés, li he de dir que m'agradaria que fossin un poc més curosos perquè al final, per molt que diguin que aquesta llei no va contra ningú, els doblers que van a Vila no van a una altra banda, jo crec que això és de calaix, això és de calaix.

I Vila ha de tenir el que en justícia li correspon, però, és clar, vostè surt aquí i diu: bé, si són 5, són 5, si són 7, 7 i, si no, 55. D'acord, i, si no, 240, és clar. I això... no, és que això és el que ha dit vostè, ja sé que dirà, bé, és retòrica, d'acord, però aquest és el bessó de la qüestió, crec jo, que hem de ser molt escrupolosos amb el càlcul dels costos, i no es tracta que Vila tenguim un superfinançament, es tracta que tenguim compensats els costos de la capitalitat, i aquests costos de la capitalitat s'han de calcular adequadament, i és el que jo not a faltar en aquesta proposició, una justificació real incorporada a l'exposició de motius amb objectivitat de quins són els costos reals, concrets, degudament calculats, que s'han de compensar, i crec que aquí ha semblat, almanco el debat d'avui no ha tengut aquest nivell, i crec que això és el que hem d'exigir, tot i estar d'acord que Vila es mereix aquesta llei de capitalitat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Torn del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Salvador Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sr. President. Voldria fer un parell de comentaris sobre el que ha dit especialment el Sr. Tarrés, i començ amb la Sra. Maicas; li he de comentar que sobre l'estudi actualitzat, no, si tenim més residents a la ciutat de Vila, si tenim més turistes, necessitarem més recursos. La qüestió és que -ho torn repetir- no està disposat el PSIB a donar més sous, i aquests són els 5 milions famosos, com abans s'ha comentat, a part dels 7 milions d'euros més el 4% d'inversions, i aquest és el pacte a què ha arribat el PSIB amb el PSIB d'Eivissa. És la meua opinió i pens que és així.

Sobre altres qüestions, justament enllaçam amb el que ha comentat el Sr. Melià, Sr. Tarrés, com moltes vegades les memòries econòmiques en les lleis falten, falten, aquí no hi ha una memòria econòmica; vostès diuen respecte d'això aquesta qüestió; esper i desitj, com han manifestat em pens la gran majoria o pràcticament tots els portaveus, arribar a un consens.

És obvi que la visió que des de Menorca tenen, concretament MÉS per Menorca, sobre aquesta qüestió, però al final és un repartiment equitatiu dels doblers, dels sous que tenim. Hem de recordar a la gent de Menorca que hi ha 90.000 persones residint aproximadament i que a Eivissa som 150.000, aproximadament, en aquest sentit?, i sempre (...) que pràcticament, quan es parla d'Eivissa i de Menorca, es dediquen els mateixos recursos? Això és una qüestió que podem constatar en aquesta legislatura perquè és així a l'hora d'inspectors d'Educació, professors, etc., sanitaris, etc., per una qüestió que per una vegada no parlem de Menorca i reclamem un repartiment més just.

Sr. Tarrés, també em preocupa molt, sobretot perquè justament aquest divendres tendrem una altra ponència sobre el port de Sant Antoni, una altra iniciativa amb un consens inicial per part de l'Ajuntament de Sant Antoni, i que una

vegada arriba aquí al Parlament no hi ha un consens. No ho sé, això haurien d'explicar-ho les persones que han firmat en el seu moment o que han votat en els diferents ajuntaments de Vila i en el de Sant Antoni, i arriben aquí al Parlament i són els seus partits els que tenen representació aquí d'arribar a un consens. Sincerament això no hi ha forma d'agafar-ho, sincerament. Sr. Tarrés, ho torn comentat, esperem aquest consens.

Però em preocupa, i ho llanç ja a la resta de diputats i diputades, que aquesta futura llei de capitalitat no sigui un bluf, com la capitalitat de Palma, que eren 30 milions d'euros i al final va quedar en 8, i ara enguany -quina casualitat!-, llegeix textualment, arriba als 30 milions d'euros, enguany, és a dir, fa uns dies es va aprovar, i els 30 milions d'euros han sortit de... -llegeix textualment, d'acord?-, aportarà 26,5 milions el Govern, que concretament són 6,5 una participació del Fons de cooperació local, de 3..., perdó, de 3,15 milions, projectes de l'ecotaxa... Perdó, 6,5 milions d'aportació específica, 3,15 de cooperació local, projectes d'ecotaxa, projectes FEDER, conveni poliesportiu de Son Moix, compensació d'aportació prèvia (...) al Palau de Congressos, etc. Això de sobte els 30 milions, uns dies abans o sis mesos abans surten aquests milions.

Sincerament si això no és electoralista, idò bé, que vingui algú i ho digui.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Aguilera. Torn de contrarèpliques dels grups que han intervingut en contra. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies. No, si al final el que votarà en contra és l'únic que s'ha mirat l'estudi. Jo és que...

(Rialles de l'intervinent)

... he quedat sorprès. Efectivament, diu 5 milions, que és un dels sistemes de càlcul que ha utilitzat, el càlcul número 5, 5 milions, no de recursos de doblers que es transfereixen, sinó en inversions. Jo crec que aquí falta molta informació, efectivament.

Crec que es reconeix avui que alguna cosa no s'ha fet prou bé en el tema de calcular, en el tema de la participació que haurien d'haver tingut també les altres institucions, i jo insistesc, el tema de capitalitat o dels règims especials, dit així en plural, no és un tema només d'una ciutat, encara que sigui Ciutadella, no és un tema només de Ciutadella, ni és només un tema de Vila; és un tema que afecta el conjunt, perquè els recursos de la comunitat autònoma que ha de repartir a les entitats locals vénen de la mateixa bossa, i les inversions a mi m'agradaria veure com ho farà la consellera; ha complir el mínim de 5 milions els primers anys, després

els 7 i després tal. Què farà?; ha de complir la llei: primer haurà de complir la llei de capitalitat d'Eivissa i després començarà a repartir als altres?, com ho feim? Afecta açò al fons de compensació de recursos que hi ha a la llei de bases?, sí o no? En principi, pel que s'ha llegit aquí, no, i jo crec que calia aquest major consens, açò és el que estam dient, calia que fos una decisió de conjunt, i per açò ens semblen molt bé les fórmules que han utilitzat altres comunitats autònomes, que és que a una llei orgànica s'estableixi quines capitals hi ha d'haver, i si són dues són dues, i si són deu són deu, ens és igual. Nosaltres en aquest tema respectarem el sentiment i la voluntat..., però una altra cosa és com afecta al conjunt de l'arquitectura institucional i com afecta al finançament.

Perquè, és clar, jo veig que del 2018 al 2019 la llei de capitalitat de Palma ha passat de 12 a 13 milions, i amb el Fons de cooperació s'ha passat de 14 a 16 milions, que estam dient que aquests són els recursos que es repartiran tots els ajuntaments. Però, per altra banda, la llei diu que els recursos que es donin a Eivissa es comptabilitzaran d'aquí. A veure, és preocupant, és preocupant que els altres municipis vulguin saber si quedaran afectats o no per aquesta situació, perquè estàvem parlant d'un finançament extra que no els havia de perjudicar, havien dit. La veritat és que no ho veim clar.

I insistim, haurem de veure què és necessari. Ara, si Eivissa necessitava els recursos, més recursos per, com deia, el que diu l'article 206, promoure un pla de finançament d'infraestructures i serveis per equilibrar territorialment..., s'ho mereixia i més, i calia..., clar que sí!, ningú no qüestiona açò, perquè jo vull que els ciutadans d'Eivissa siguin iguals que els ciutadans de Ciutadella o de Maó o de Palma, vull que siguin els mateixos, i per tant el criteri quin és? Suficiència financera, suficiència financera és el criteri universal que tots els municipals han de tenir, els petits en unes condicions, i els grans en unes altres, i si açò vol dir que hem de modificar la llei de règim local, els criteris de distribució de recursos, amb més pes per a la població, ho feim; el que hem de fer és que els recursos es distribueixin de manera que tots els ciutadans siguin iguals.

Açò és el que defensam i açò és el que defensarem, i la nostra actitud en la votació avui negativa va en aquesta direcció, no en contra que els ciutadans d'Eivissa tinguin el que es mereixen, en absolut, sinó que el plantejament sigui un plantejament global i que sigui..., perquè si no demà saben què tindran?, propostes d'aquestes perquè a la llei de bases, insistesc, de bases de règim local, els municipis petits també tenen una via per demanar règims especials, i els grans també, i a través de la llei balear Ciutadella i Maó també ho demanaran. Estem obrint un meló que crec que té unes dimensions que no han mesurat, hi vull insistir, perquè Ciutadella és capital per una banda i Maó és capital per una altra, i els menorquins...

(Remor de veus)

Bé, bé, idò...

(Rialles de l'intervinent)

És igual, no entrarem en un debat històric també a Menorca, però açò és absurd. Aquesta reflexió l'haurien d'haver feta abans, és un tema d'estat, no a darrera hora, a mi em sembla, amb un (...) i una pressa que per a mi sí és electoralista, arribem avui aquí.

En qualsevol cas no em reiteraré més, aquesta és la nostra posició. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Doncs es passa a votació si es pren en consideració la proposició de llei que acabam de debatre, per tant, votam.

48 vots a favor; 3 en contra i cap abstenció. Perdó, hi ha un vot telemàtic emès per la Sra. Sílvia Tur, per tant són 49 vots a favor; 3 en contra i cap abstenció.

III. Adopció d'acord sobre la proposta de la Mesa d'aplicar el procediment directe i en lectura única a l'escrit RGE núm. 13187/18, de proposta de delegació de competències al Consell Insular de Mallorca de les facultats que, com a administració gestora, exerceix ara l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears en relació amb el Museu de Mallorca.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon a l'adopció d'acord sobre la proposta de la Mesa d'aplicar el procediment directe i en lectura única a l'escrit 13187/18, de proposta de delegació de competències al Consell Insular de Mallorca de les facultats que, com a administració gestora, exerceix ara l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears en relació amb el Museu de Mallorca.

Abans de debatre aquesta proposició de llei procedeix el pronunciament del Ple de la cambra sobre la proposta de la Mesa de tramitació directa i en lectura única.

Per tant passam a la votació. Votam.

51 vots a favor; cap en contra i cap abstenció. S'ha emès un vot telemàtic també de la diputada Sra. Sílvia Tur, per tant són 52 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

Doncs a continuació passam al debat de la proposició de llei esmentada.

IV. Debat i votació, si n'és el cas, de l'escrit RGE núm. 13187/18, de proposta de delegació de competències al Consell Insular de Mallorca de les facultats que, com a administració gestora, exerceix ara l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears en relació amb el Museu de Mallorca.

El quart punt de l'ordre del dia és el debat i votació de la proposta de delegació de competències al Consell Insular de Mallorca de les facultats que, com a administració gestora, exerceix ara l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears en relació amb el Museu de Mallorca.

Per acord de la Junta de Portaveus de dia 10 de gener, el debat consistirà en una sola intervenció de cinc minuts de cada grup parlamentari.

Per tant, intervenció dels grups parlamentaris, per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Sara Ramón.

LA SRA. RAMÓN I ROSELLÓ:

Gràcies, president. La meua primera intervenció d'aquest any en aquest ple és per tractar un tema en què sembla que tots els grups estam d'acord i compartim, estam d'enhorabona, perquè això permetrà que aquest sigui un canvi perdurable en el temps i que puguem veure els fruits, i no com massa sovint passa que amb els canvis polítics es tomba el que l'altre equip havia fet. Es pot arribar o trobar punts de trobada, que això és el que demanen els ciutadans.

Compartim, com ja hem dit altres vegades, la idea que és positiva la gestió del Museu de Mallorca per una institució més propera, en aquest cas el Consell de Mallorca, perquè tenim exemples que així ho han demostrat en aqueixa comunitat. La gestió del Consell de Menorca del Museu de Menorca ha resultat un èxit i ha estat important per fer-ho accessible a la gent. Queden moltes coses per millorar i molt de camí per fer, però l'important és que es troba en la bona direcció.

La petició d'aquest traspàs no tan sols és polític sinó també demandat pels col·lectius del sector, pel Consell Insular de Mallorca, pel nostre partit, que el 5 de juny, de la mà dels nostres senadors balears, va presentar una moció dirigida a la Comissió de Cultura per demanar l'autorització d'aqueixa transferència. Compta amb la unanimitat de tots els grups, un traspàs que avui arriba al plenari per a la seva aprovació definitiva i que a la fi serà una realitat. Un any de conversacions i tràmits, tal com la consellera ens ha comentat a la Comissió de Cultura, conversacions que es varen iniciar ja amb l'anterior equip a l'Estat i han continuat amb l'actual, i s'ha obtingut l'autorització. Ha estat aprovat al Consell de Mallorca, a la Comissió Tècnica Insular, que va presentar aqueixa proposta de delegació de competències, i avui arriba aquí al plenari.

Emperons? Sí, en té, perquè el nostre partit ha mantingut des d'un principi que la dotació econòmica de transferència no era suficient, i n'hem parlat àmpliament, perquè per tots són conegudes les deficiències de manteniment i de conservació, i així varem presentar una esmena per incrementar aqueixa dotació de transferència, que no va ser aprovada. Però és un punt de partida que obre una nova perspectiva per al museu i que es pot anar millorant.

Ara, evidentment, el que volem és que sigui la institució clau en el coneixement i la interpretació del passat, de referència en la divulgació de la nostra comunitat, i que realment es converteixi en una prioritat per a l'agenda pública, que exerceixi de forma adequada la Llei de museus del 2003, es donin a conèixer els fons mitjançant l'organització d'exposicions, activitats de difusió cultural, correcta

conservació del material, recerca científica, producció pròpia de qualitat, accés a consulta i dinamització de la tasca expositiva, i divulgació cap al públic, que entenem que és millorable.

Si aqueixa transferència du a la millora del funcionament del Museu de Mallorca, com creiem que serà, tots estarem d'enhorabona. El nostre vot serà a favor.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ramón.

(*Alguns aplaudiments*)

Passam al torn del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, té la paraula la Sra. Laura Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, president, bona tarda, diputats i diputades. També seré breu, atès que amb aquesta llei amb la qual es consolida i es fa efectiva la delegació de competències, el traspàs de competències de la gestió del Museu de Mallorca cap al Consell de Mallorca, crec que no cal insistir molt que és positiu el fet que finalment això es dugui a terme i, per tant, com ja vam fixar en el seu moment, té el suport del nostre grup parlamentari i donarem suport a algunes qüestions que es plantejaren aquí, que són petites correccions i que es plantejaren en forma d'esmenes *in voce*.

Des de Podem també, en tot cas, sí que volem deixar clar que, com ja vam plantejar aquí via una iniciativa del nostre grup parlamentari, esperam que aquesta llei pugui servir per a qualque cosa més que per fer una delegació de competències, és a dir, que pugui servir també per millorar el funcionament del Museu de Mallorca, reconegudes les mancances i els problemes de funcionament que hi ha hagut durant aquests darrers temps.

Aquí vàrem presentar i es va aprovar també amb un consens important una iniciativa nostra que contenia, entre d'altres, un punt que es va aprovar i que parlava precisament de fer una completa auditoria externa independent i de qualitat, i també en els pressuposts, com bé sap la consellera Tur, es va aprovar que aquesta auditoria externa es pogués fer el més aviat possible, i està contemplada en els pressuposts de l'any 2019. Llavors el que volem tornar a dir és que és imprescindible que aquesta auditoria independent i de qualitat es faci aviat i que es faci bé.

Nosaltres pensam que cal conèixer com ha estat la gestió del Museu de Mallorca durant els darrers 15 anys, i cal també fer canvis. Això no vol dir que s'hagi d'entrar en un repartiment de culpes, no pensam que les coses se solucionin així pel que fa a tot el que té a veure amb la nostra cultura, sinó que cal analitzar en profunditat quina ha estat la situació de la gestió i de la conservació dels fons museístics, tant dels de

belles arts com dels arqueològics, però també, i molt important, quina ha estat la política de recursos humans desenvolupada i com han estat i com estan a hores d'ara les relacions laborals existents a la seva plantilla. Per les informacions que ens han arribat, al museu les coses no han canviat molt, i pensam que justament aquesta delegació de competències havia de servir per tractar de fer aquests canvis que ja es varen posar de relleu en aquesta cambra. Justament aquí ens vam comprometre també a això, i si bé pensam que està molt bé que s'augmenti el pressupost, que se solucionin els problemes de les instal·lacions, també pensam que cal fer canvis en les dinàmiques internes. Hi ha qüestions de funcionament que encara ens consta que han de canviar, i precisament per això pensam que és molt important i tornam posar l'èmfasi en això, que es faci aquesta auditoria externa i que s'analitzi què és el que ha passat i què és el que passa.

De fet, fins on sabem nosaltres, no s'ha presentat públicament cap memòria del museu de l'any 2018: visites, activitats, pressuposts executats, etc.; pensam que és una qüestió de transparència i que és una qüestió també de connexió amb la ciutadania de rendició de comptes, que aquesta memòria, que tal vegada està feta, que tal vegada està feta, no dic que no estigui feta, però que no ha estat pública, es pugui posar a disposició de la ciutadania, i pensam que també d'aquesta manera es podrà vincular millor el museu i millorar el seu funcionament.

Nosaltres ja vàrem insistir molt que volem que aquest museu sigui un museu de primera divisió, que sigui un museu connectat amb la realitat, que sigui un museu que pugui servir també a la recerca i a la investigació i que s'hi pugui donar un nou impuls fent millores en les instal·lacions, en l'emmagatzemament i augmentant també els recursos humans i econòmics com ja es va garantir -deia abans- amb l'augment pressupostari.

Nosaltres consideram, i amb això acab, que invertir o fer despesa en cultura i en coneixement en realitat és inversió i volem que es faci una inversió real en vincular el Museu de Mallorca a la nostra societat i que també això pugui revertir de qualsevol manera en aquesta manera també de turisme de baix impacte del qual nosaltres parlem fa temps.

Gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Camargo. Torn del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula la Sra. Agustina Vilaret.

LA SRA. VILARET I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President, bon dia i bon any a tothom. La delegació de competències al Consell de Mallorca suposa un apropament del museu al ciutadà mallorquí, això és un fet, un fet que ha funcionat bé a Menorca i per què no també a

Mallorca. Per tant, tots hi estam d'acord, això també ho hauríem de celebrar.

Ha de ser un museu emblemàtic de tota Mallorca per mostrar la gran riquesa cultural, històrica, artística que tenim i de la qual hem d'estar orgullosos. És el Museu de Mallorca el museu de referència de tot Mallorca i està bé, està bé que les seves competències siguin al Consell de Mallorca precisament. És un pas simbòlic d'aquesta possessió cap a tots els mallorquins o dels mallorquins, igual com també ja -repetesc- es va fer amb el Museu de Menorca amb els menorquins.

Crec que s'ha fet un esforç per incrementar pressupost i també places.

Totalment d'acord que la cultura és un aliment cap als ciutadans. Vivim a una illa amb més de 6.000 anys d'història, amb una cultura única, pròpia juntament amb Menorca que és la cultura talaiòtica, que es mereix un bon museu i que els ciutadans de Mallorca el puguin gaudir així com també els turistes siguin benvinguts i potenciar aquest turisme de qualitat. Per tant, ens sentim orgullosos de la nostra història, de la nostra cultura, del nostre art i de poder-ho mostrar i gaudir a través del Museu de Mallorca.

Simplement ja per acabar, he de dir que hi ha tres petites esmenes *in voce* comunicades a tots els grups i també a la lletrada, són petites i puntuals: una és referent a l'annex 3, una nau, es va..., és un error de 34, passàs a 24. I les altres dues petites esmenes fan referència a l'annex 4, de personal, que al llarg de la tramitació han canviat alguns noms simplement, les places són les mateixes, la mateixa qualificació, només és canviar alguns noms.

I finalment la darrera petita esmena *in voce*, que si tothom hi ve a bé tramitar, fa referència a la disposició final única que diu que "la data d'efectivitat de la delegació objecte de la llei és, amb caràcter retroactiu, el dia 1 de gener", perquè com que es tenia previst aprovar-ho el desembre, i som dia 15, seria necessari fer aquesta petita puntualització, si tothom ve a bé en aquestes tres petites esmenes *in voce* ho agrairia.

I moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vilaret. Torn del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats. El nostre grup parlamentari ja va expressar al debat de presa en consideració la nostra posició favorable a la delegació de la gestió al Consell de Mallorca, però sempre expressant de forma clara que aquest vot favorable té com a condició que aquesta delegació estigui ben regulada i finançada.

Avui aprovarem una delegació en la gestió d'unes competències que, tot i semblar-nos positiva en la major part dels aspectes que es contemplen, atès que a El Pi apostam per un model de cultura descentralitzat, no respon completament al que ens hagués agradat, una delegació de la gestió d'aquestes competències com la del museu no hauria d'implicar només la gestió d'un fons, d'un personal o d'unes instal·lacions, sinó poder també gaudir de la responsabilitat directa sobre els arxius, els museus i les biblioteques, la qual cosa implicaria en el cas del Museu de Mallorca la transferència de la seva titularitat al Consell de Mallorca, només així s'evitarien els permanents conflictes competencials que ara afecten la bona gestió del museu i del seu fons.

Perquè, com es pot justificar si no el fet que en aquests moments delegam una competència sobre un servei en conflicte? Que em poden dir que és d'obligació de l'Estat, però encara a dia d'avui ningú no ens ha aclarit qui, quan, com i amb quins costos s'haurà d'afrontar la restauració dels danys que ha patit la col·lecció medieval del museu.

Per això ens hagués agradat avui aprovar un altre tipus de conveni de delegació de competències, però, dit això i per no estendre'm més, esperem que els mecanismes de garantia que es contenen al conveni de delegació siguin suficients per garantir aquesta pacífica delegació del Museu de Mallorca al Consell Insular de Mallorca.

Fetes aquestes especificacions, des del nostre grup parlamentari votarem a favor d'aquesta proposta de delegació en la gestió de les competències del museu.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Torn del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, té la paraula el Sr. Pep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Crec que el fons de la qüestió que avui debatem va quedar força substanciada tant al debat de presa en consideració com en la discussió d'alguna proposició no de llei o moció que hem fet en aquest ple sobre aquesta problemàtica, a algunes de les quals ha fet ara referència la diputada Sureda.

Nosaltres com a partit insularista evidentment no podem fer res més que estar d'acord, totalment d'acord amb la transferència de la gestió al Consell de Mallorca, i també -com ha dit la diputada Sureda- creiem que el nou horitzó que es planteja és el de la transferència de la titularitat. Aquí patim d'algunes... algunes de les operacions que es varen fer a l'inici del règim autonòmic, es van fer doncs, per exemple, aquestes transferències de gestió de l'Estat a la comunitat autònoma, era l'etapa preestatutària i, per tant, la manera que es va trobar de fer-les era aquesta, i això és una rêmora que anem arrossegant perquè el que s'hauria d'haver fet evidentment en

el moment d'aprovar l'Estatut d'Autonomia era negociar la transferència de la titularitat d'aquests museus, tant els que... i en aquest cas em refereixo a totes les illes.

Crec que avui fem un pas necessari, s'havia de fer aquesta transferència com en el seu moment es va fer a Menorca, la gestió ha de ser a Mallorca, però sabem per experiència que aquestes multititularitats de diferents àmbits, la titularitat per una banda, la gestió per una altra, porta problemes, comporta problemes de gestió, comporta confusió també en la gestió i en la conservació de les obres i n'hem tingut un exemple clar.

I per tant, crec que avui hem de votar aquesta delegació de competències i ens hauríem de plantejar establir una negociació seriosa amb l'Estat per transferir la titularitat d'aquests fons que pertanyen als pobles de les diferents illes i que hem de disposar de tots els instruments per conservar aquest patrimoni i donar-li la projecció cultural que pertoca.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Torn del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Elena Baquero.

LA SRA. BAQUERO I GONZÁLEZ:

Gràcies, president, bon dia a tothom i benvinguts al públic assistent. El nostre grup vol tornar manifestar el respecte cap al Consell Insular de Mallorca que, en el ple de dia 8 de novembre, va votar per unanimitat a favor d'acceptar aquesta delegació de competències de la gestió del Museu de Mallorca, per això donarem suport al que es proposa en aquesta llei. Aquesta llei suposa que l'administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears delega les facultats que actualment exerceix com a administració gestora a favor del Consell de Mallorca. Aquesta llei és garantista, ja que el Govern assumeix la responsabilitat de qualsevol circumstància desfavorable que hi hagi ocorregut durant el període en què l'ha gestionat.

(Remor de veus)

El museu... ai,... el museu de moment segueix sent de titularitat estatal i el personal segueix adscrit al Govern i aquest es compromet a mantenir els mateixos llocs de feina, però la gestió directa serà, a partir de l'1 de gener, com ha dit la meua companya, perquè és retroactiva, a partir d'ara a càrrec del Consell de Mallorca.

La comunitat autònoma haurà de transferir al Consell Insular de Mallorca el percentatge corresponent al Museu de Mallorca de les transferències de l'Estat i alhora es compromet, com vam dir l'altre dia, a treballar de manera conjunta amb el Consell de Mallorca per obtenir de l'Estat el compromís per a les inversions urgents de la secció etnològica de Muro.

El Govern es compromet així mateix a elaborar, en un termini màxim de sis mesos, un document que reflecteixi les necessitats inversores del museu i de totes les seves seccions; es crearà una comissió paritària entre les administracions afectades per col·laborar i deliberar en qualsevol assumpte que sigui necessari.

La disposició transitòria quarta proposa una comissió tècnica formada per personal d'ambdues institucions per certificar el volum i la ubicació topogràfica existent a la data que es formalitzi la delegació dels béns mobles que formen les col·leccions arqueològiques de belles arts i etnològiques del museu. A part d'aquest informe també n'elaborarà un altre amb la resta de béns mobles.

També, i per tranquil·litat del Consell, com ja vam dir, l'article 15 possibilita la renúncia a la delegació en cas d'incompliment -esperem que no passi- dels compromisos per part de l'administració de la CAIB i per insuficiència de mitjans personals, econòmics i materials per exercir adequadament la gestió, cosa que, com hem dit, esperem que no passi.

El cost -també n'han parlat els meus companys- és per a aquest any 2018, de 445.133 euros, i ha de ser actualitzat en exercicis futurs; o sigui, que no vol dir que ens quedem amb això sinó que pot anar augmentant.

A partir de l'1 de gener s'aprova, perquè s'aprova com he dit amb caràcter retroactiu, té ara la tasca d'impulsar el Museu de Mallorca el Consell de Mallorca, de reconnectar-lo amb la ciutadania, d'organitzar activitats per donar a conèixer els seus fons i la seva història, que també és la d'aquesta illa. El Consell té el repte ara d'il·lusionar la ciutadania perquè es faci seu aquest museu, l'hem de poder gaudir, hem de poder treballar, investigar i transformar-lo en un espai realment acollidor per a tots.

Amb aquesta llei es demostra un cop més la voluntat federalista d'aquest govern, la voluntat descentralitzadora; traspassar competències dels assumptes que són propis de cada territori insular és a part del reconeixement institucional el convenciment que l'administració més propera acostuma a ser la que millor gestió pot oferir als ciutadans sobre els recursos existents.

Moltes gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Baquero. Abans de passar a la votació, entenc que les tres esmenes *in voce* que ha fet la Sra. Vilaret es poden afegir al text, per unanimitat? Sí.

Doncs, passam a la votació de la proposició de llei. Votam.

El resultat és 50 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

Els faculten els Serveis Jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que el text en qüestió tengui una redacció coherent.

Queda aprovada la Llei de delegació de competències al Consell Insular de Mallorca de les facultats que, com a administració gestora, exerceix ara l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears en relació amb el Museu de Mallorca.

(Aplaudiments)

V. Adopció d'acord sobre la proposta de la Mesa d'aplicar el procediment directe en lectura única al Projecte de llei RGE núm. 11012/18, de microcooperatives de les Illes Balears.

Passam al cinquè punt de l'ordre del dia que correspon a l'adopció d'acord sobre la proposta de la Mesa d'aplicar el procediment directe i en lectura única al Projecte de llei RGE núm. 11012/18, de microcooperatives de les Illes Balears.

Abans de debatre aquest projecte de llei, procedeix el pronunciament del Ple de la cambra sobre la proposta de la Mesa de tramitació directa i en lectura única.

Passam a la votació. Votam.

49 vots a favor; cap en contra i cap abstenció. Atès que també s'ha emès un vot telemàtic de la Sra. Sílvia Tur, el resultat és 50 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

VI. Debat i votació, si n'és el cas, del Projecte de llei RGE núm. 11012/18, de microcooperatives de les Illes Balears.

Passam al sisè punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació del Projecte de llei RGE núm. 11012/18, de microcooperatives de les Illes Balears.

Per acord de la Junta de Portaveus, de dia 10 de gener, el debat consistirà en una sola intervenció de cinc minuts de cada parlamentari.

Presentació del projecte de llei per part d'un membre del Govern, té la paraula el Sr. Conseller Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez:

Gracias, presidente. Yo creo que fundamentalmente hoy se trata también, en primer lugar, de poner en valor el trabajo realizado por la Federación de Cooperativas, aquí presente, saludar su presencia, también saludar la presencia de la directora general, del trabajo realizado básicamente con todo el sector dentro de ese consell que tenemos de cooperativismo que es de donde emana tanto la propuesta como la articulación de este proyecto de ley.

También agradecer a todos los grupos parlamentarios el apoyo dado a esta ley, es una ley que sale con el impulso de todos los grupos políticos y, por tanto, desde luego con una garantía de permanencia y estabilidad para un sector que en un momento donde nuestro crecimiento, y yo creo que es claro el crecimiento que tenemos de nuestra economía, está favoreciendo que surjan emprendimientos, que surjan emprendedores, desde luego poder dirigir esa emprendeduría también a fórmulas de economía social o de economía desde luego mucho más democrática en formas de cooperativa es básico y esencial para el conjunto no sólo de nuestra economía sino de nuestra sociedad. De ahí la importancia de esa ley, una ley que finalmente lo que hace, a lo que aspira es a que se puedan constituir más cooperativas, y para eso lo que se hace es facilitar su constitución a través de las microcooperativas de forma transitoria hasta que acaben siendo una cooperativa de pleno derecho durante esos períodos transitorios, aunque cooperativa sería desde el primer momento, como no puede ser de otra forma.

Nos unimos a otras comunidades autónomas que han dado este paso, y que lo han dado con cierto éxito, para poder estimular y favorecer el cooperativismo en todas sus vertientes. La ley también contempla medidas para las cooperativas agrarias de forma particular y favorece también la flexibilización en cuanto a la contratación de personal indefinido para establecer esos períodos en los que tiene que ser necesaria ese tipo de contratación, pero fundamentalmente, y además ciñéndome al tiempo que tengo, yo creo que lo que cabe hacer básicamente es defender el cooperativismo como desde luego una forma de empresa, de participación democrática y que yo creo que es el objeto de la ley, favorecer, estimular y esperar que se puedan constituir más cooperativas.

Estamos en una comunidad autónoma en la que es cierto que no hay un número excesivo de cooperativas, donde lo que tendríamos que tener es un tejido mucho más amplio, haría de nuestra economía una economía más democrática, más participada y, por tanto, este tipo de iniciativas tienen que ir en ese sentido, tienen que ayudar a que tengamos un tejido más amplio.

Es cierto que somos una comunidad donde hay dos sectores muy claros donde tiene una gran presencia y un gran anclaje histórico, lo que tenemos que buscar con esta ley es intentar que se extiendan a otros sectores donde en otras partes del territorio desde luego tienen ya una presencia. Por part del Govern pues también poder señalar y anunciar que sacaremos convocatorias para estimular su constitución y, por tanto, sacaremos medidas de estímulo económico para la constitución de nuevas microcooperativas también al amparo de la ley que, como bien han señalado todos los grupos, parece que se aprobará sin ningún problema con este apoyo mayoritario y unánime de la cámara.

Por tanto, en ese contexto yo creo que de lo que se trata es de todas las fuerzas políticas que estamos aquí también intentar trasladar ese mensaje a la ciudadanía, ese mensaje a los emprendedores a través de los distintos institutos y

organismos que tenemos para favorecer el emprendimiento empresarial, a través de los servicios de empleo, a través de educación, de que existen otras formas de sociedad, otras formas de sociedad donde los beneficios tienen otra finalidad más allá que la pura ganancia en un momento dado; donde, además, durante los años de la crisis y también -ya que tenemos el tiempo que tenemos- poner en valor que las cooperativas aguantaron más el peso de la crisis, la sufrieron como la sufrió el resto de economías, pero aguantaron desde luego más carga laboral, fueron los últimos en tener que adoptar medidas más drásticas, intentaron siempre mantener la parte laboral, y creo que también hay que hacer un reconocimiento a ese tejido que tenemos en nuestra sociedad, que desde luego nuestra finalidad última desde luego es ampliarlo y mejorarlo.

No más que agradecer el trabajo durante toda esta legislatura, agradecer el trabajo de la Federación de Cooperativas, no sólo en la ley sino también en el conjunto de las convocatorias que se han sacado, por haber podido hacer una legislatura donde se han recuperado fórmulas de economía social, donde se han recuperado organismos de participación de las cooperativas que se habían llevado durante la pasada legislatura. Esperemos que al albor de la aprobación de esta ley de forma unánime todos tomemos consciencia de que no hay que suprimir los organismos de participación y que las cooperativas tienen que tener derecho y voz propia en nuestra comunidad autónoma, y que tienen que ser escuchadas como una fórmula económica más, y por tanto esperemos que la unanimidad que hay hoy aquí también se traduzca en un mantenimiento del apoyo al conjunto de las cooperativas de nuestra comunidad autónoma.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Passam al torn d'intervenció dels grups parlamentaris. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Santiago Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Anava a fer la meua intervenció des de l'escó, però en deferència als representants de les cooperatives he pensat que convenia sortir aquí i recordar la reunió que vam tenir en el seu moment, quan ens van venir a veure per demanar el suport en aquell moment a un esborrany del projecte de llei, es van reunir amb la portaveu nostra, na Margarita Prohens, i jo mateix.

Ja en aquell moment, fent una ullada al projecte i l'explicació que ens varen donar, els vam dir que els donaríem suport; també els vaig fer saber en aquell moment, i també ho record, que havia fet feina jo a una cooperativa durant cinc anys, que era COINGA, una cooperativa prou gran, i el funcionament que tenen aquestes empreses i el que per

exemple pugui significar aquesta cooperativa a Menorca, clarament han de tenir tot el suport, i com també deia avui matí al conseller en l'aprovació d'un decret llei, tot allò que sigui favorable perquè una persona pugui ser un emprenedor o facilitar creació de llocs de feina crec que sempre ho hem d'emparar, i en aquest cas demanam adaptar la llei de cooperatives o fer una llei de microcooperatives, sempre emparada per la llei de cooperatives, però que es pugui constituir amb un mínim de dos cooperativistes o fins i tot cooperatives que ja en tenien tres o més quan es van constituir puguin agafar aquesta forma fins que es tornen a recuperar, la qual cosa crec que és una bona iniciativa, crec que la iniciativa és per part del sector, però crec que el suport que ha tingut en aquest cas del Govern i que tindrà de tots els grups parlamentaris és adequat.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tadeo. Torn del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, té la paraula el Sr. Carlos Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sr. President, bona tarda a tothom, benvingut el públic que assisteix a aquest debat.

Bé, com ja s'ha dit, aquesta llei és fruit de les reunions que s'han tingut amb els diferents grups parlamentaris. Per la nostra banda és una reunió a la qual va assistir el Sr. Jarabo i el nostre vicepresident del Consell de Mallorca, Jesús Jurado, i el que fa aquesta llei és donar la importància que mereixen a les cooperatives a la nostra economia, en aquest cas a les microcooperatives, simplificant aquesta creació d'aquestes petites cooperatives, i adaptant-la a la realitat actual.

Pensam que és fonamental l'activitat d'aquestes cooperatives com una empresa d'economia social; pensam que amb aquesta llei es fomenta la vertadera empenedoria, el que nosaltres entenem com a vertadera empenedoria, és a dir, la de l'economia social i vertaderament col·laborativa, en uns moments en què aquests termes s'utilitzen malament per part de grans empreses que contracten o que fan un mal ús de la figura dels falsos autònoms. Pensam que aquesta economia sí és vertaderament col·laborativa, i és fonamental per a la nostra economia.

Crec que s'ha donat resposta a la petició que es va fer per part de la Federació de Cooperatives, i s'aconsegueix donar una importància fonamental al treball associat. Així estableix el concepte de microcooperativa, regula el seu funcionament, i fa al final de l'economia una eina més democràtica, i és una qüestió que es recull a la nostra Constitució, en els articles millors d'aquesta Constitució, segons el nostre parer, en què l'economia ha d'estar, per una banda, supeditada a l'interès social i, per una altra banda, l'article 129.2 de la nostra Constitució diu que els poders públics han de fomentar les societats cooperatives i a més fomentar l'accés dels treballadors als mitjans de producció, i crec que aquestes

microcooperatives són exemple d'això, són exemple d'un motor d'innovació, i crec que han de seguir exercint aquest paper fonamental que ja exerceixen en l'actualitat però que s'ha de potenciar des de les institucions, i per això, com ha dit el conseller, seran necessàries convocatòries per donar suport i fer el possible des dels poders públics per tal que es tiri endavant.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Saura. Passam al torn del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula la Sra. Joana Aina Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies, Sr. President. Avui jo crec que és un dia satisfactori, primer perquè duim una llei que és d'economia social, a nosaltres com a MÉS per Mallorca això és un fet que ens alegra i que ens satisfà; i després que aquesta llei, primer, que crec que surt de la iniciativa de la societat civil i d'una demanda social, i que a més s'aprova per unanimitat en aquesta cambra. Vull dir que aquest govern ha donat resposta amb aquesta proposta a aquesta demanda i crec que és positiu.

Creiem que aquesta reducció de passar..., crear aquesta possibilitat de les microcooperatives amb la creació... que siguin suficients dues persones per crear, és una adaptació real a la realitat que cada vegada aquestes iniciatives empresarials són més petites i per tant hem de facilitar precisament aquestes iniciatives emprenedores i ajudar i col·laborar perquè es puguin engegar, sobretot també en uns termes legals i dins un marc normatiu que les protegeixi i també els doni garanties, i crec que és el que fa que avui aprovem aquí aquesta norma.

És un model d'empresa social que nosaltres, des de MÉS per Mallorca, sempre hem defensat, i avui aquí també creiem que... per això he dit que és un motiu de satisfacció. També pensam que aquest termini de set anys de flexibilització per aquest nombre màxim de treballadors i donar aquest encaix a moltes de les cooperatives i iniciatives que es puguin engegar crec que també és positiu.

En realitat creiem que el model de cooperatives és un model de treball associat a un model d'ocupació de qualitat, i de qualitat no només..., ocupació de qualitat sinó una ocupació més estable, i per tant creiem que per això ho celebrem.

Crec que ja ho han dit tot; per tant no m'allargaré perquè no crec que pugui afegir moltes coses. Creim que aquest model contribueix precisament a la ruta que s'ha marcat aquest govern, que és diversificar l'economia d'aquestes illes, donar més possibilitats, i un millor repartiment de la riquesa.

Només em queda donar les gràcies; gràcies també a la conselleria, però també donar les gràcies aquí als representats

de la Unió de Cooperatives de treball associat, aquí presents, i que crec que com a organització en representació d'aquesta organització empresarial precisament són els que representen aquestes petites i microcooperatives, que a partir de demà o a partir d'avui es podran posar en marxa. Per tant, per la nostra banda només gràcies, sobretot per la vostra constància i per la vostra professionalitat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Campomar. Torn del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats, també donam la benvinguda i agraïm la presència del sector cooperativista aquí, ca seva.

El nostre grup parlamentari votarà a favor d'aquesta proposta d'aprovació del Projecte de llei de microcooperatives de les Illes Balears. Tal i com expressa la mateixa exposició de motius del projecte de llei, aquesta norma ve per fomentar i afavorir la creació de micro PIME amb la forma de societats cooperatives, establint una sèrie de requisits que, de forma transitòria, rebaixen les exigències de l'actual normativa de cooperatives i que, per tant, faciliten la seva constitució i inscripció en el seu registre especial. I no podem deixar d'estar d'acord amb el contingut d'aquesta llei, perquè obeeix a les demandes del sector de les cooperatives de Balears, que recullen les experiències d'altres territoris on ja s'han experimentat amb èxit els avantatges de la regulació de les microcooperatives.

Mai no m'allarg massa però just faltaria que avui ho fes.

Entenem que la forma societària de cooperativa o de microcooperativa a partir d'ara contribueix a crear llocs de feina de qualitat i més estables, ja que els treballadors són també socis de l'empresa, essent aquestes, a més, petites i mitjanes empreses, un sector que per a El Pi resulta estratègic i que sempre que depengui de nosaltres serà objecte de la màxima protecció.

Som conscients de la necessitat d'aquesta llei perquè a Balears no existeix en matèria de cooperatives la mateixa tradició que a altres comunitats com puguin ser el País Basc, Andalusia, Catalunya o el País Valencià, i per això consideram aquesta norma una passa en positiu per promocionar aquesta forma d'organització empresarial a les nostres illes.

No em vull allargar més. Per tant he de dir que votarem a favor, i donam l'enhorabona al sector perquè són els que realment seran els més beneficiats. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Torn del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, té la paraula el Sr. Josep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo intervindrè des de l'escó, i no pas per manca de cortesia, com deia el Sr. Tadeo, que des de la seva posició ho puc entendre, sinó precisament per cortesia amb el públic perquè així els puc veure de cara i els puc saludar i puc agrair la seva presència, la seva iniciativa, i com que està gairebé tot dit em permetré només, per distendre una mica més aquest debat, posar una punteta de sal a aquest debat tan ensucrat que tenim, perquè sembla, afortunadament, que tots els grups estem a favor d'aquesta iniciativa, però sense anar més enfora, perquè us faceu una idea que no tot està guanyat en matèria de cooperativisme, aquest matí hem aprovat una llei agrària amb moltes esmenes vives d'un determinat grup parlamentari que precisament esmenava que volguéssim potenciar el cooperativisme agrari. Fins i tot hi ha hagut un debat, en els debats en comissió es va arribar a sentir dir que per què coi havíem de potenciar el cooperativisme agrari si els pagesos mallorquins eren individualistes!

Aquestes coses, companys, se senten en aquest parlament, la qual cosa està bé perquè és expressió d'aquesta pluralitat, i afortunadament, però, avui en aquest tema de les microcooperatives estarem tots d'acord i és una molt bona notícia. És una molt bona notícia perquè sobretot el que fem és facilitar la via d'entrada a aquesta forma d'organització del treball, una forma a la qual nosaltres com a partit sempre hem donat suport, no hi tenim cap mena de reserva, tampoc pel que fa a la Llei agrària, que és la que he volgut posar, i per tant creiem que encara que sigui un petit canvi -com deia aquella dita els petits canvis són poderosos-, si a través d'aquest petit canvi es facilita que més gent accedeixi per aquesta via i que aquestes petites cooperatives en el termini transitori que es dona de 7 anys puguin créixer i puguin arribar a ser cooperatives amb tots els ets i els uts, cooperatives majors d'edat, doncs crec que estarem fent un bon servei a l'economia social de les Illes Balears, i per tant gràcies per la iniciativa, i com no podia ser d'altra manera hi votarem a favor.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Torn del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Enric Casanova.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc, donam la benvinguda al públic assistent, als representants de les cooperatives de les Illes Balears.

Jo crec que amb aquesta llei es completa una feina que ha fet el Govern, però que també ha fet la mateixa unió de cooperatives que és accelerar tot el que és aquesta tramitació i això ho demostra que aquesta llei s'ha tramitat de manera molt ràpida, sense gairebé esmenes i com es diu aquí amb el consens general.

El que està clar és que aquesta llei ve a complementar la Llei de cooperatives, ve a precisar aquells punts de la Llei de cooperatives que s'han d'adaptar més a la realitat de les Illes i el que està clar és que poc a poc es va transformant aquesta economia que teníem fa uns anys i que ara cada vegada s'introdueix més el concepte d'economia social i cooperativisme, que, com ja hem dit, no tenia tradició en aquestes illes, però que passa a passa es va incorporant a la vida econòmica d'aquestes illes.

El que està clar és que des del Govern s'ha impulsat aquest tipus d'economia, s'ha posat fil a l'agulla per impulsar la consolidació d'aquest model empresarial de suport a les petites cooperatives. Hi ha molta gent que, malgrat que no hi hagi tradició, sí que fa temps que es treballa, de fet al nostre grup parlamentari també tenim cooperativistes i, per tant, pensam que tot el món del cooperativisme s'ha de seguir impulsant, i aquesta és una passa important perquè a més a més enganxa amb un altre element que és l'element agrari.

Aquestes microcooperatives estan també destinades per fer incidència en el món agropecuari. Crec que avui -ja ho he dit abans- ha estat un plenari, tot un dia dedicat al canvi de model econòmic, al canvi d'un model econòmic a través de la Llei agrària, a través dels processos... del decret de processos industrials i ara, per acabar, aquesta economia més social i aquest foment de les microcooperatives.

Jo crec que al final... el que volia destacar simplement, perquè tampoc no... és per una banda que aquesta llei augmenta i facilita el desenvolupament de l'economia social, que facilitat també la contractació de persones per completar aquesta producció. Jo crec que això és molt més... és important, i també hi ha una implicació per part del Govern i de l'administració en el desenvolupament d'aquest tipus d'empreses i sobretot el que volia destacar és l'aposta ferma que es fa, del Govern, per l'emprenedoria. En la mateixa llei es parla d'assessorament.

En definitiva, crec que el que feim és desenvolupar una llei, una llei que té el consens de tota la Cambra i que ens permetrà seguir avançant i seguir transformant la realitat per fer-la més sostenible des del punt de vista econòmic, social i mediambiental.

Res més. Donam l'enhorabona per la feina feta a... a les cooperatives i seguir endavant.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Casanova. Doncs, atesa la manifestació de tots els grups parlamentaris de la Cambra, puc considerar aquesta llei aprovada per assentiment?

(Se senten veus de fons que diuen: "sí")

Doncs queda aprovada aquesta llei.

(Aplaudiments)

Queda aprovada la Llei de microcooperatives de les Illes Balears.

Es faculden els Serveis Jurídics de la Cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que el text tengui una redacció coherent.

I senyores diputades, senyors diputats, després d'aquesta jornada aixecam la sessió.

Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS